

12
13

VARIAS
S Y P H I L I D I S
THERAPIAS
PRO LICENTIA
GRADUM, HONORES ET PRIVILEGIA
MEDICINÆ DOCTORIS

RITE IMPETRANDI

SOLEMNI PHILIATRORUM DISQUISITIONI

SISTIT

DIE XXIX. MAJI A. MDCCCLXXI.

MICHAEL FRID. BOEHM
ARGENTORATENSIS

H. L. Q. C.

ARGENTORATI

Typis JOH. HENR. HEITZII, Universitatis Typogr.

ILLUSTRI
LIBERALITATIS
SCHENCKBECHERIANÆ
DOMINORUM
DISPENSATORUM
COLLEGIO

VIRIS

NOBILISSIMIS, AMPLISSIONIS, PRUDENTISSIMO
CONSULTISSIMIS, EXPERIENTISSIMO
EXCELLENTISSIMIS

DE RE PUBLICA ET LITERARIA
SUMME MERITIS

FAUTORIBUS AC PATRONIS SUIS

PIE COLENDIS

HANC DISSERTATIONEM INAUGURALEM

UT GRATISSIMAM
COLLATI BENEFICII PUBLICE PROFITERETUR

MEMORIAM

SACRAM ESSE VOLUIT

AUCTOR.

INTROITUS.

Lues Venerea, malum istud insidiosum, quotidianum
magis vulgatum, Medicorum jam dudum
ingenia torfit. Parum circa minutias cu-
riosus non moveo quæstionem, an novus
antiquusve sit morbus? Lubens hic ASTRUC-
CIO assentio, nec tamen alios dissentire, lu-
geo. Malum pessimum imo fæpissime lethalibus, prima
imprimis periodo, stipatum symptomatibus, non potuit
non Medentium animos movere. Insignis & inconcinna,
argumentis à priori potissimum desuntis, commendata
remediorum farrago, morbo nascenti quamvis fuerit op-
posita, Experientia demum monstrante viam, meliora
edociti sunt Medici. Sic nata calamum exercendi occasio,
copiosissimis scriptis ansam præbuit. Medelam ab omni
ævo tali Hydræ Lerneæ oppositam perlustrare, atque in
certas redigere studui classes. Magna hic debeo non satis
laudando ASTRUCCIO, qui opus istud fere ad cacumen
perduxit: ingenue ergo hic fateor, me librorum, quos
non usurpare contigit, syllogen, ex isto Auctore desum-
isse, in quantum Therapiam complectitur, & Asterisco
simplici notasse. Collectio ALOYSII LUISINI mihi simul

A

copiam primorum Scriptorum fecit, quæ ne prolixus nimis evaderem duplici Asterisco insignivi. Reliquos, quos passim allego Autores, vel ipse possideo, vel faltem ex opusculis periodicis eorundem notitiam mihi comparavi. Prohibuerunt autem limites Speciminis Academici, quo minus, quemadmodum id in votis erat, specialius in Autorum Theorias excurrere potuerim, ista forsitan amplior, quam edendam voluto, tractatio, suo tempore complebit.

§. I.

Diversissima ratione Medici Syphilidem, per tria fere, in quibus saevitatem suam in Europa exercet, secula sanare tentarunt. Vel enim primo vitium humoribus à miasmate inductum corrigere, vel secundo illud ex corpore eliminare annisi sunt. Priorem scopum vario studuerunt obtinere modo, & quivis pro varia, quam sibi de corruptio-
nis natura, qua humores inficiebantur, finxit idea, malo occurtere sollicitus fuit. Alterum scopum omni Evacuantium genere tentarunt attingere. Haud pauci utramque indicationem simul explere contenderunt. Fuere, qui corruptos humores allaboraverunt per Medicamenta Aromatica, Balsamica, Amara, Antiseptica curare, & horum ope, ne ulteriores progressus corruptio faceret, præpedire. Alii cum Syphiliticos multum à morbo debilitari, non raro quoque fluxibus præter naturam laborare vide-
rint Medicamenta Adstringentia commendavere. Alii omne contagium Venenis annumerantes, pro more seculi, Me-
dicamenta, quæ omni veneno resistere credebant, in usum traxere. Iterum alii acribus humoribus Medicamentis Demulcentibus obviam ivere. Nonnulli morbo incognito Specifica Medicamenta opponenda duxere, quorum haud paucorum modus agendi clarius innotuit, postquam culta magis Artis Theoria, sicuti aliorum morborum, ita & Luis

Veneræ genium, in evidentiorem lucem posuerit. Specificis Exoticis quidam plantas indigenas, quæ aliqua ratione ad ipsa accedere illis visa fuere, substituerunt, has vero hypothesum potius, quam veritatis studio ducti encomio celebravere. Illi denique, qui nonnisi præcones suorum quæ celabant Medicamentorum fuere, hujus loci non sunt. Inter Specifica Medicamenta, circa nullum adeo occupati erant Medici quam circa Hydrargyrum, hinc illud varia ratione exhibuerunt, quumque facile ex symptomatibus patuerit, morbum ex spissitudine, qua impura Venus humores inquinat, nasci, fuere qui & aliis Medicamentis, quæ spissos humores alias solvere valent, hostem impugnarunt. Secundæ Indicationi Sudoriferis, Salivantibus, Emeticis & Catharticis tentarunt facere sat, sed inter hæc talia ut plurimum felegerunt, quæ simul primæ Indicationi respondebant.

§. II.

Agallochum L. PLATERUS 1) commendat; Absinthium L. MASSA 2), FERRERIUS 3), PETRONIUS 4); Aristolochiæ Radices, FERRERIUS; Melissam Calamintham L. IDEM, Acorum Calamum L. IDEM, H. Montuus 5), PLATERUS,

1) Fel. Platerus Pr. Med. Bas. *Prax. Med.* prius Bas. 1602. mihi ib. 1763, exc.

2**) N. Massa, Dr. Med. Ven. *Tr. de Morb. Gall. Ven.* 1532. Coll. A. Luiſini a) insert. a) Aloysius Luifinus Med. Utin. in unum corpus coegerit Anct. quorquot ad suam atatem de Morbis Veneris scriptissime noverat, ac edendos curavit 1566. Venet. adhibui edit. quæ Lugd. Bat. 1728. opera Berhaavi impreffra fuit.

3**) Aug. Ferrerius, Cathar. Med. Gall. Reg. Med. Ord. de Pudendagra, Tolof. 1533.

4**) Alex. Trajanus Petronius, Gregor. XIII. Pap. Med. de Morb. Gall. 1565.

5) Hier. Montuus, Francisci II. Arch. *Chirurgica Auxilia* Lugd. 1558. cuius Sylogen mihi fuisse Afruc b). b) Joh. Afruc, Pr. M. Par. scripsit varia huc fac. 1) de Morbis Veneris L. IX. Par. 1736. adhibui semper edit. quæ Par. 1740. prodiit. 2) *Traité des Tumeurs & Ulcères* Par. 1759. 3) Tertia edit. Gall. ib. editæ Proemium.

SINAPIUS 6), qui ejus usum Tartarorum exemplo probat, apud quos nullum aliud remedium adhiberi afferit, Centauream Benedictam L. FERRERIUS, SINAPIUS, Geum Verbasum L. FERRERIUS, Cassiam Ligneam L. IDEM, Pinum Cedrum L. IDEM, PLATERUS, MUSITANUS 7), Gentianam Centaurium L. FERRERIUS, SINAPIUS, Centauream Centaurium L. FERRERIUS, Teucrium Chamaedrin L. IDEM, VESALIUS 8) Genuenses illam immerito magnificare testatur, Citri Medicæ L. ramenta FERRERIUS, Costum Arabicum L. IDEM, Dictamnum album L. FERRERIUS & PLATER, Cacti Opuntiae L. Radices DIAZ DE ISLA 9) siquidem hanc sub Ficu Indica, radice araarissima intelligat, licet Cactorum inter nos cultorum radices, vix sensibilem amaritatem linguae imprimant. Marantam Galangam L. FERRERIUS, Gentianam Luteam L. IDEM, Lignum Ettalche s. Hetechen, quod à Junipero quadam Afr. desumi ex LEONE 10) probabile videtur, RANGONUS 11) laudat; assentient TOMITANUS 12), FRACANTIANS 13), CANNEVARIUS 14). Hypericum Perforatum L. FERRERIUS, Hyssopum Offic. L. IDEM, Pinum Laricem L. COLLE 15), Laurum Nobilem L. IDEM, Pistaceam Lentiscum L. CLAUDINUS 16), CHRI-

6*) M. A. Sinapius, Dr. Med. Pol. *Absurda Vera*, Genev. 1697.

7) C. Musitanus Praet. Neap. *Trutina chirurgico-phys.* a Joh. Musitano Colon. Allob. 1698. ed.

8**) A. Vesalius, Med. Aul. Caroli V. & Philippi II. Hisp. Reg. *Epist. de Radice Chinae*, Ratisb. 1546.

9*) Rod. Diaz de Isla Med. Hispal. *Trattato contra las Bubas*, Hispal. circa a. 1555.

10) Joh. Leonis Afr. *Defr. Afric.* Antw. 1556.

11*) Th. Rangonus, dict. *Philologus*, Fr. Med. Patav. *de Malo Galeco sanguando*, Venet. 1538.

12) Bernh. Tomitanus, Med. Patav. *de Morbo Gall.* circa a. 1563.

13**) Ant. Fracantianus, mox Patav. mox Bonon. Med. Pr. *de Morb. Gall.* 1563.

14*) Dem. Cannevarius, Urbani VII. Arch. *Comment. de L. sancto*, Rom. 1602.

15*) J. Colle Pr. Med. Patav. 1) *Cosmitor Medicæns triplex*. Venet. 1601.

2) *Notitia & Medela sing. Luis Gall.* Ven. 1628.

16) Jul. Cæl. Claudius, Pr. Med. Bonon. *de Ingressu ad Infirmos*. Bonon. 1612.

STINUS 17), Hunnuli Lupuli L. Sarmentorum decoctum tanquam novum remedium multis encomiis celebrat COLLE, Tamaricis L. radicem profuturam suspicatur CLAUDINUS & PLATER, negat RUDIUS 18), Nepetham Cata-riam L. FERRERIUS, Tussilaginis Petasitidis L. radices PLATER, DE LE BOE SYLVUS 19), Pinus Sylvestris L. lignum PETRONIUS, COLLE, HIRSCHEL 20), BRASSAVOLUS 21) sine effectu, Mentham Pulegium L. FERRERIUS, Rhodium Lignum PLATERUS, MAYERNE 22), Rhodiolæ Roseæ L. radicem Musitanus, Rorem Marinum Offic. L. PETRONIUS, Juniperum Sabinam L. PLATER, Teucrium Scordium L. FERRERIUS, PLATER, Teucrium Chamæpytin L. FERRERIUS, Andropogon Schenanthum L. IDEM, Thymum Serpillum L. IDEM, Lavendulam Spicam L. IDEM, Pistaciam Terebinthum L. IDEM & PLATER, Thymum Vulgarem L. FERRERIUS, Oleum ex Pinu Abiete MASSA, ex variis aliis Pinus speciebus, ex Succino, Petroleum, LOBERA 23), Succinum ipsum E. STAHL & THEBESIUS 24) Infusum Resinosum, HASSELQUIST 25), Camphoram cum Aromatibus QUINCY 26), à TURNERO c) reprehensus, ut

17*) Bern. Criftinus, Ord. S. Franc. Arcana Laz. Riverii. Venet 1676.

18*) Enst. Rudins, Pr. Med. Pat. de Morbo Gall. Venet 1604.

19) Fr. Deleboe Sylvius, Pr. Med. Lugd. Bat. Oper. 1674. m. Amstel. 1680.

20) L. E. Hirschel, Dr. Med. Berol. 1) Betrachtungen über den Gebrauch des Sublimats und Schierlings, prius 1764. m. Berol. 1765. 2) Beyträge zu seinen Beträct. Berl. 1768. vid. Götting. Zeit. 1768. p. 184.

21**) Ant. Min. Brassavolus, Ferrar. de Morb. Gall. Venet. 1751.

22) Th. Turq. de Mayerne, Henr. IV. Gall. Reg. & Jac. I. & Caroli I. Brit. Reg. Arch. 1690. & 1695. prodierunt Syntagma duo Prax. Mayern. nuftrp. ed. Aug. Vind. 1697.

23**) Al. Lobera, Med. Caroli V. de las quadro Enfermedades Cortezanas. Toledo. 1544.

24) G. E. Stahl, Pr. Med. Hal. & G. D. Thebesius Diff. de Scorbuti & Ven. Luis diversis Signis & Medicinis. Hal. 1706. CXXVII. Coll. Pract. Haller. Lauf. 1756.

25) J. Fr. Hasselquist, Ostrogoth. Eller resa til heliga landet, ed. Linnaeo 1751. adh. edit. Roskoch. 1762.

26) J. Quincy, Med. Lond. circa quem Turner c). c) Dan. Turner, Med. Lond. perm. Syphilis à Practical Differt. &c. Lond. 1717. m. Germ. 1754. Lips.

& FR. HOFFMANN 27), LUDOLF & RITTER 28), Spiritum Sulphuris per campanam multum extollit MATHIOLUS 29), PTERIUS 30), sed recte jam GALLUS 31) observavit illum nihil prodeesse, STAHL & THEBESIUS, LUDOLF & RITTER positivum nocumentum allatum asserunt. Salis Communis drachmam dimidiam cum libra semis Aquæ omni mane assumtam multum extollit PETRONIUS. Opiatam Antidotum Alexipharmacam ex multis aromatibus conflatam FERNELIUS 32), cui tamen semper Guajaci Ligni usum jungit. Variorum Aromatum Decoctum RONDELETIUS 33) cum vino & melle, PALMARIUS 34), qui etiam RONDELETII opiatam majorem ac minorem laudat & describit. Utraque ex omni quæ prostat vegetabilium aromaticorum penu conflatur, novamque æque inconcinnam proponit, quam QUIQUEBOEUF & PAULMIER 35) commendant. MATHIOLUS laudat & describit Aquam Philosophicam, quam parat aquam abstrahendo à plurimis vegetabilibus, quorum aromatica esse quædam, plurimæ autem plane nil aquæ, quæ inde abstrahitur, posse

27) Fr. Hoffmann, Pr. Hal. 1) Diff. de Camphora Opusc. 1739. Hal. impr. inf. 2) de Mercurio & Medicamentis select., &c. resp. van den Velde. Hal. Magd. 1700. 3) Med. Rat. Syst. T. IV. ibid. 1739.

28) Hier. Ludolf P. M. & L. A. Ritter Diff. Demonstratione, quod atrociissima Lues Venereæ Symptomata non sint effectus morbi, sed curæ Mercurialibus institute. Erf. 1747.

29**) P. A. Matthiolus, Arch. div. Imper. Opusc. de Morbo Gallico. Venet. 1535.

30) P. Poterius, Reg. Gall. Med. Opera prædicta & chemica, cura Fr. Hoffmanni. Francof. ad Menum 1698. prius Lugd. 1645.

31**) Ant. Gallus, Dr. Med. Fac. Par. de L. Sancho non permiscendo. Par. 1540.

32) J. Fernelius, Henr. II. Arch. 1**) Dialogus de Lue Venereæ, ex Libr. de abdit. Rev. Caus. def. Par. 1548. 2**) Cap. de Lue Venereæ, ex Pathol. ib. 1554. 3**) Lib. de Lue Venere. cur. perfec. ib. 1567.

33**) Guil. Rondeletius, Pr. Med. Monspessl. de Morbo Italico. 1560. 34) Jul. Palmarius, Dr. Med. Fac. Par. de Morbis contagiosis, L. VII, 1578.

35) Ant. Quiqueboeuf, Dr. Med. Fac. Par. & P. Paalmier, Qu. M. Elyne Hydrargyrus Lues Venere. Alexipharmac. Parif. 1596.

communicare, nec tyrones Chemicæ hodie ignorant. Illam tamen approbat FERDINANDUS 36). Non magis laudanda Aqua Mirifica FERNELII, quæ præter varia ingredientia aromata copiosa recipit. Sed non intus modo aromata & resinæ adhibuerunt, eadem in halitus resoluta sub forma suffituum adhibuerunt TORELLA 37), FALLOPIUS 38), PETRONIUS, CRATO 39), qui maximie Gummi Anime laudat, ZECHIUS 40), CÆSALPINUS 41), PACIUS 42), VARANDÆUS 43), CORTILIO 44), COLLE. Hos suffitus autem incertæ esse efficaciam testantur BRASSAVOLUS, BOTALLUS 45), FRACANTIANUS, MINADOUS 46), SEPTALIUS 47), SENNERTUS 48. Dum corruptionis genus, quod in Lue Venerea obtinet, plane aliam naturam habeat, quam quæ à Balsamicis possit corrigi, hinc vel fine observatione hæc medicamenta videntur esse communenda, vel si unquam tantillum attulerunt levaminis, illud adscribendum esse arbitror, generali qua gaudent vi, omnem spissitudinem attenuandi & excretiones aquosas promovendi, sed ve- reor, ne vi qua pollent calefaciente, omnino plus mali

- 36^{**}) Epiph. Ferdinandus, Med. Messap. *Obseru.* Venet. 1621.
- 37^{**}) G. Torella, Epif. St. Justa Alex. VI. Med. de Pudendagra, Romæ 1497.
- 38^{**}) Gabr. Fallopius, Pr. Med. Pat. de Morbo Gallico. Patav. 1564.
- 39^{**}) J. Crato a Krafftheim, Ferdin. I. Maximil. II. & Rodolph. II. Arch. Comment. de Morbo Gallico, Francof. 1594.
- 40^{**}) Joh. Zeechius, Pr. Bonon. de Morbo Gallico. Bonon. 1586.
- 41^{**}) Andr. Cæsalpinus, Clement. VIII. Arch. *Ars medica.*
- 42^{**}) Fab. Paciūs, Dr. Med. Vicet. de Morbo Gallico per Method. curando. 1604.
- 43) Joh. Varandæus, Pr. Monspell. Tr. de Morbo Gallico, prius separatim Monspell. 1620. mihi Oper. cura Heinr. Gras. Lugd. 1658.
- 44^{**}) Sch. Cortilio, Phys. & Chir. Arimin. de Chirurgica Institutione, L. V. Francof. 1610.
- 45^{**}) Leon. Botallus, Carol. IX. Gall. Reg. Med. Luis Venereæ curandæ Ratio. Parif. 1563.
- 46^{**}) Aut. Minadous, Med. Venet. de Virulentia Venerea, Venet. 1596.
- 47^{**}) Lud. Septalius, Pr. Med. Pap. Cap. de Morbo Gallico, quod Animadv. & Caution. Med. infertum 1614.
- 48) Dan. Sennertus, Pr. Med. Vitemb. ea, que jam 1620. prodierunt ejus Med. Praet. T. III. L. VI. Vitemb. 1654. impressus continet.

in morbo nostro sint allatura, quam erit solamen, quod ab iis expectabunt illorum encomiastæ. Acrimonia Veneræ, cum neutiquam sit naturæ alcalinæ, quid acida hic valeant non perspicio, & certe in morbo à spissitudine oriundo, incrementum symptomatum ab acidorum fossilem humores cogente vi erit expectandum; quis autem in morbo, ubi evidens acrimonia prævalet, nova tali humores audebit perfundere.

§. III.

Cypheos Antidotum, quod GALENUS *de Antid. L. II.* ex DAMOCRATE nobis conservavit, MINADOUS laudat & FERDINANDUS evidenter ad §. præcedent. collocandum. Scabiosam Succifam L. FERRERIUS & S. PAULI 1), Mithridatum BRANT 2), VELLA 3), J. BENEDICTUS 4), BROCARDUS 5), PHRISIUS 6), MONTANUS 7), FRIZIMELICA 8), BORGARUTIUS 9), CÆSALPINUS, PERDULCIS 10), Theriacam commendant vix non omnes, qui Mithridatum laudavere, præter istos tamen GRUNPECKIUS 11), ROMERUS 12),

1) Sim. Pauli, Pr. Hafn. *Quadrivartitum Botanicum.* Arg. 1667.

2*) Seb. Brant, Pr. Phil. Bafil. Ejus *Carmen de Scovra Pestilentiali frontem* facit tract. Grunpeckii, de quo infra.

3**) Ge. Vella, Brix. Phyl. *Consilium de Morbo Gallico.* 1508.

4**) Joh. Benedictus, Germ. AA. & Med. Dr. *Tr. de Morbo Gallico.* 1510.

5**) Mar. Brocardus, Med. Venet. *de Morbo Gallico.* 1516.

6**) Laur. Phrifilius, Med. Metens. *Epitome Opusc. de curandis Pusculis.* Bafil. 1532.

7**) Joh. Bapt. Montanus, Pr. Med. Patav. *de Excrementis,* L. II. Patav. & Venet. 1554.

8**) Franc. Frizimelica, Pr. Med. Patav. *Tract. de Morbo Gallico & adversis de fluvium pilorum lucubrat.* 1558.

9**) Profp. Borgarutius, Pr. Med. Patav. *Methodus de Morbo Gallico.* 1566.

10) Barth. Perdulcis, Pr. Med. Par. *Universa Medicina.* Parif. 1649.

11) Jof. Grunpeckius de Burkhausen, Med. Germ. *de Pestilentiali Scovra.* 1496.

12*) Jac. Romerus, *Epist. MSC.* 1498.

HOCK

HOCK 13), FONTANONUS 14), MINADOUS, VARANDÆUS,
 FERDINANDUS, WYNELL 15), huic in specie insistunt;
 CÆSALPINUS in malo recenti & PLATER ante usum Stupha extollunt. Auctores, qui Theriacam aliis substantiis efficacioribus modo adjuvantis scopo adjecere, hic non rimor. Remanent nunc ii, qui Aquam Theriacalem suare, JOH. BENEDICTUS, ALMENAR 16), RONDELETIUS, PLATER, VARANDÆUS, FERDINANDUS. MATTHIOLUS Theriacam cum aqua destillare intendens, inconcinnam omnis generis medicamentorum farraginem adjicit. Hæc medicamenta, Succisam si exceperis, hic certissime inertem, cum evidenter agant sanguinem calefaciendo, cum virus Venereo vincendo imparia omnino sint, securiore certe ratione ipsum per cutis vasa possit expelli, Opiata in hoc morbo omnino exulare debeant; hinc evidens est, hanc medendi rationem nunquam cum successu fuisse institutam, Vochs 17) quoque jam saeculi XVI. initio Theriacam vehementer objurgavit. Et GALLUS, BRASSAVOLUS, PETRONIUS, GUYON 18) aquas Theriacales contemnunt.

§. IV.

Syrupum Pomorum *Mesue*, qui tam ob fragrantiam, quam ob Coccorum succum, quem recipit, validum roborans esse credebatur, laudant J. BENEDICTUS, EUGUBIUS 1), Betulam Alnum L. SINAPIUS, Asplenium Cete-

13**) Wend. Hock de Brackenau, Med. Rom. de Morbo Gallico. Ven. 1502.
 14**) Dionys. Fontanonus, Med. Monspell. de Morbis internis curandis. Lugd. 1550.

15*) Joh. Wynell, Dr. Med. Angl. *Lues Venerea Wherein the names &c.* Lond. 1660.

16**) Joh. Almenar, Med. Dr. Hisp. de Morbo Gallico. 1512.

17*) Joh. Vochs, Dr. Med. Colon. de Pestilentia. Magdeb. 1507.

18*) Lud. Guyon, Med. Uferch. in Lemovit. le Miroir de la Beauté & Santé corporelle. Lugd. 1615.

1*) Hier. Accoramb. Eugubius, Prof. Med. Pat. laudatur apud Planerius a).

a*) Joh. Planerius, Med. Venet. *Dubitaciones in Galeni III.* Venet. 1574.

rach L. PLATER, Herniariam herbaceam L. IDEM, Loniceram Periclimenam L. COLLE, Quercum Robur L. JONSTON 2), DE LE BOE SYLVIUS, LOSSIUS & REBENTROST 3), DOLÆUS 4); eam autem ad hos morbos inertem MATTHIOLUS, VIDUS VIDIUS 5), FRACANTIANUS reputant. Santalum L. CLAUDINUS laudat, Tormentillam erectam L. VESALIUS, FERRERIUS, PLATER. Debilitatem, quæ Syphiliticos prosternit, mere symptomaticam esse nemo non novit, sed nec Medicos rationales latet, quantum cura palliativa à radicali differat, hinc non opus erit multis probare, roborantibus qui hic usi fuerunt spe sua excidisse.

§. V.

Lac Humanum, Caprinum & Asinimum præcellens contra Luem remedium esse contendit ANONYMUS GALLUS 1), RONCALLUS 2) Asinimum maxime commendat; fuere quidam, ut GARNIER 3), ROSENSTEIN 4), D'AUMOND 5), qui animalis cujusdam Unguento Mercuriali inuncti lac ægris propinabant; offerebatur autem non ob lac, sed ob partes mercuriales, quæ cum lacte M. S. sub-

- 2) Joh. Jonston, Med. Polon. *Univ. Med. Pract. Amstel.* 1744. mihi Urasisl. & Jena 1744.
- 3) Jer. Lossius, Prof. Med. & J. G. Rebentrost, *Diss. de Lue Venerea.* Vitemb. 1683.
- 4) Joh. Dolæus, Med. Dr. Caffell. *Encycl. Med. theor. pract.* Francof. 1684.
- 5*) Vidus Vidius, Prof. Med. Pisan. *de Curat. Morb. Venet.* 1611.
- 1*) Anonymus Gallus, *Regimen Sanitatis, en francois &c.* Lugd. 1501.
- 2*) Fr. Roncallus, Dr. Med. Brix. *Exerc. Med. Chir.* Brix. 1720.
- 3) Petr. Garnier, Dr. Med. Lugd. *Traité pratique de la Vérole.* Lugd. 1699. m. ibid. 1739.
- 4) Nic. Rose von Rosenstein, Adolph. Frid. Succ. Reg. Arch. jam 1751. varia circa morbos infantum div. Oper. period. inferere cœpit, horum Collect. Idiom. Suec. Acad. Holm. 1764. edidit, cuius Trad. germ. Hamb. 1767. impr. m. inservivit.
- 5) Daumond *Dissertation sur une nouvelle maniere d'administrer le Mercure Sc.* ajoutée au *Traité de Physiol.* de M. Jean Ferapie du Fieu. Lyon 1760. eite Commentar. Lipf. T. XII. p. 613.

ibant ; ista autem methodus haud arridet **LUDWIGIO** 6).
MICH. JOH. PASCHALIS 7) Oleum Olivarum, cui quarta pars facchari adjicitur, proficuum reputat. **ANONYMUS**
8) Mexicanos pane triticeo melli virginico intincto, vel ex aqua cocto, morbum nostrum curare relationes testari asserit. Syrupum Mili Solis, quem à D. **AMBROSIO** dominant, morbum recentem superare valere **ALCAZAR** 9)
respondet. Viperarum carnem laudant **SEB. AQUILANUS** 10),
CATANEUS 11), **J. BENEDICTUS**, **MAYERNE**. **CÆSALPINUS** etiam trochiscos à Galeno præscriptos, nec non Aquam à Viperis, quibus aromata adjecit, abstractam confulit.
SARTORIUS 12) Decoctum Viperarum Diureticis jungit, Dolens per Axungiam Viperarum veram, in conserva quadam exhibitat, se plures curas refert. Taceo Autores, qui pulverem Viperarum tanquam adjuvans validioribus commisicuere medicamentis. Anguillas etiam non rejiciendas esse putat **J. BENEDICTUS**. Carnem testitudinum grandiorum marinorum, quæ in Americæ littoribus Insulisque frequentes sunt ad Luem Celticam egregie facere **ASTRUC** magno peregrinatorum consensu constare notat. Nec ab hoc remediorum genere Luis curatio potest expectari, cum illud in modum ejus, quod antec. S. adduxi, symptoma tantum, nequaquam causam morbi oppugnet, & licet Viperas præter vires demulcentes etiam sanguinem depurare non omnino negare fustineam, ta-

6) Chr. Gottl. Ludwig, Pr. Med. Lipf. *Institutiones Medicin. Clinic.* Lipf. 1758.

7**) M. J. Paschalis, D. M. Valent. *Praxis Med. Valent.* 1555.

8) Anonymus quidam, magni nominis Philosphinus, circa quem vide *Commerc. Litter. Norimb.* a. 1736. Hebd. XVII. Obl. II. p. 131.

9) Andr. Alcazar, Pr. Med. Acad. Salmant. *Chirurgie*, L.VI. Salmant. 1575.

10**) Scb. Aquilanus, Pr. Med. Patav. *Interpretatio & Cura Morbi Galli*. 1498.

11**) Jacob. Catanus de Lacu Marino, D. M. Genuenf. *de Myro Galli*. co. 1505.

12) Petr. Sartorius, Chirurg. Argent. *Franzosen - Arzt.* Argendor. prius 1645. mihi Francof. & Lipf. 1676.

men jam MASSA & DORDONUS 13) earum usum ad morbum nostrum nullum aut saltem exiguum esse monent. LOBERAM, qui ex Viperis & Serpentibus malos effectus vidisse perhibet, vel innumeræ observationes refutant.

§. VI.

JUNCKER 1) ac FR. HOFFMANN Tincturam Antimonij acrem magnificere, cui quoque LUDOLF & RITTER plurimum tribuunt, ANONYMUS GERMANUS 2) cum auro præparat. VON LINDERN 3), quem ceu Avum venerare licuit, & OPTIMUS PAREN 4) Tincturæ Metallorum speciei egregias vires in hoc malo per sedecim & quod excurrit lustra copiosis observationibus experiri potuerunt. In genere in Germania maxime in more habent spissitudinem venereum Tincturis sic dictis Alcalinis oppugnare. Eadem vix non omnium Tincturarum Antivenerearum, quas Autores tanquam arcana sibi reservant, basin constituant. Salia Lixiva & Volatilia ex legibus systematis sui extollit DE LE BOE SYLVIUS. Oleum ceræ destillatum, quod sulphur habet, DIBON 5), Cantharides GAUKE 6), E. STAHL & THEBESIUS. Transeo illos, qui hæc infecta ad curandam Gonorrhœam commendant. Aphodeli radicem FERRERIUS, Arctii Lappæ L. radicem, qua multos à Lue Ve-

13*) Georg. Dordonus, Prof. Med. Tjcinens. de Morbi Gallici Curatione. Ticini 1568.

1) Joh. Junckerus, Med. Schleusing. in Comitat. Henneberg. Compendiosa ejus Methodus therapeutica. Erford. 1624. edit. fuit. adhibui Conspectum Medicina theor. pract. Halæ 1734.

2) Anonymus Germanus. vid. Hamburg. Magazin Vol. XV. Part. II. No. I. p. 115.

3) Franc. Balthas. von Lindern, D. M. Arg. Venus-Spiegel, prius 1732. mihi 1765. Arg.

4) Joh. Mich. Boehm, D. M. Arg. Diff. de Morbo dicto Neapolitan. Arg. 1738.

5) Roger Dibon, Chir. Paril. Dissertation sur les Maladies Venerieennes, prius Parif. 1724. mihi ibid. 1725. exc.

6) Yve Gaukes, D. M. Emdan. Batav. Praxis med. chirurg. prius Groning. 1700. mihi Dresden Germ. Vern. 1709. Imps.

nerea & ipsum Henricum III. Regem liberatos fuisse testatur FORMIUS (*Obs. IV. apud Riverium Obs. Commun.*) magnificiunt FERRERIUS, MONTANUS, S. PAULI, maximi usus esse in Polonia SINAPIUS testatur. Ipsi denuo favent BAGLIV 7), PITCARN 8), STOERCK 9), LOCHER 10), sibi autem non multum inde pollicetur VIDUS VIDIUS. Pimpinellam faxifragam L. SINAPIUS, STAHL & THEBESIUS, Polychrestum Stahlianorum resolvens, Pimpinellæ Essentiam leviori malo vincendo parem esse sibi persuadet JUNCKER. BOTALLUS Eryngium Campestre L., HASCHARDUS 11) Genistæ Lignum, FERRERIUS Ruminem Aquaticum L., Acutum autem L. PITCARN, Imperatoriam Ostrutium L. SINAPIUS, Inulam Helenium L. FERRERIUS, PLATER, Persicariæ aquam IDEM auctoritate PARACELSI (de quo infra) motus qui Persicariam in singulari quem de ipsa scripsit tractatu magnopere deprædicat. Iridis Germanicæ L. FERRERIUS, PLATER, quibus merito CORTILIO contradicit. Rheum Rhaponticum L. VESALIUS, FERRERIUS; Saponarium Offic. L. RUDIUS, qui eam in desperatis casibus profuisse refert, CLAUDINUS, SEPTALIUS, SENNERTUS, COLLE, THOM. BARTHOLINUS (de quo infra ad §. 18. not. 3.) W. WEDEL & LOEW 12), STAHL & THEBESIUS. Antimonialia in genere KALTSCHMIDT & ALBERTI 13), Anti-

- 7) Georg. Bagliv. P. P. Roman. *Opera*. Antwerp. 1715.
- 8) Archibald. Pitcarnius, Prof. Med. Lugd. Batav. *de Ingressu morbi, quæ Venerea Lues &c.* Amt. 1714.
- 9) Anton. Stark, Med. Vienn. 1) *Annus medicus II.* Vindob. 1761. 2) *Supplementum necessarium de Cicuta.* ibid. eod. anno.
- 10) Maxim. Locher, Med. Vienn. *Observ. pract. circa Luem Venereum, Epilepsiam & Maniam.* Vindob. 1762.
- 11**) Petr. Haschardus, Med. Chir. Flander. *Morbi Gallici compendios. Crat.* Lovan. 1554.
- 12) Georg. Wolfgang. Wedel, Pr. Med. & A. Löw Diss. *de Lue Venerea.* Jenæ 1682.
- 13) Carol. Frid. Kaltschmid, Pr. Med. & Christl. Lehr. Alberti Dissert. *de istis Mercurii partibus, que imprimis Miasma Venereum in corpore hærens destruere valent.* Jenæ 1758.

monium crudum BLANCARD 14), cum sale communi & nitro fusum DIBON, cum lapide Calaminari junctum KRAMER 15), Antimonium Diaphoreticum MAYERNE, GOCKELIUS 16) & FR. HOFFMANN. Oleum Antimonii dulce LOSSIUS & REBENTROST. Sulphur Auratum Antimonii GOKELIUS, JOHRENIUS & EISENER 17), KLAUNIG 18), FR. HOFFMANN, BÜCHNER & TELLGMANN 19), qui ipsi tamen pulverem absorbentem immiscent. Conium Maculatum L. morbos Venereos felicissime superasse testantur STOERCK, QUARIN 20), LOCHER, HARTMANN & HADEMANN 21), LANGE & MÜLLER 22), qui vel inviti ejus vires profiteri coguntur, COLLIN 23), ROSENSTEIN, NOLANUS 24), COSTE 25). Plantaginis latifolii & Urticæ radicis decoctum commendat KRAMER, cui TREW 26) af-

- 14) Steph. Blanckardus, Med. Amstel. *Venus belegert en ontset.* Amst. 1684. adhibui *Opera omnia.* Lugd. B. 1701.
- 15) Joh. Georg. Henr. Kramer, Copiar. Cæsar. ad Rhen. Med. 1) *Commercio Litter. Norimb.* varia infer. me spec. a. 1732. Hebd. XLI. Obf. IV. a. 1738. Hebd. III. Obf. I. a. 1739. Hebd. XXXVIII. Obf. I. a. 1741. Hebd. XXXIV. Obf. I. & Hebd. XXXV. Obf. I. 2) *Medicina Cæsarenis.* prius Norimb. 1735. mihi Vienn. & Norimb. 1755; exc.
- 16) Eberh. Gockel, M. D. Uilmenf. *Confisiōr. & Observ. medic. Decad. VI.* Aug. Vind. 1683.
- 17) Conr. Johrenius, Pr. Med. & Gust. Ad. Casim. Eisener Diff. de Lue Venerea. Francof. ad Viadr. 1706.
- 18) Godofr. Klaunig, Medicus Cæsar. Aulic. vid. *Ephemera. N. C. C. VI.* Obf. L.
- 19) Andr. EL. Buchner, Pr. Med. & J. Lud. Tellmann Diff. de *commoda Venerea Luis sine Sialogogii Curatione.* Halæ 1758.
- 20) Jof. Quarin, Med. Vindob. *Tentamen de Cicutæ.* Vindob. 1761.
- 21) Petri. Imm. Hartmann, Pr. Med. & Georg. Henr. Hademann *Dissertat. Observationes quædam ad Cicutæ, Mercurii sublimati & Phosphori Ujum internum pertinentes fistens.* Helmst. 1763.
- 22) J. Henr. Lange, D. M. & Joh. Gottwerth Müller Diff. *Dubia Cicutæ vexata.* Helmst. 1764.
- 23) Henr. Jof. Collin, Med. Vienn. continuavit Annos medicos Stærkii, de quibus supra, & edidit 1765. Vind. *Annus medicum III.*
- 24) Joh. Vivent. Nolanus, Med. Neapol. *de Cicutæ.* Neapoli 1767.
- 25) Coste junior, Chir. Reg. Boruff. *Traité de la Verole,* prius Berol. 1760, mihi ibid. 1769. recul.
- 26) Chr. Jac. Trew, Med. Norimb. vid. *Comm. Litter. Norisgeb.* a. 1741. Hebd. L. Obf. II.

sentitur. Dulcamaram BOISSIER 27) fere omnibus praefert. Coris Monspeliensis in Barbaria frequenti in usu est, si fides CHAW 28). Morbum, quem spissitudo humorum excitat, ab usu medicamentorum resolventium levamen accipere facile largior. Cum autem proprium sit spissitudinis genus, quod Luem Venereum efformat, hinc minus bene hic in usum trahuntur talia, quae non nisi circa spissitudinem mucosam se probarunt medicamenta, nec hic Saponacea videntur sufficere. Preparata autem ex Regulo Antimonii nec non Cicuta, quorum efficaciam in propria spissitudinis genera innumera experimenta evicerunt, & in nostro morbo omnino commendanda videntur. Experientia Hydrargyrum spissitudini Venereae vincendae parrem esse demonstravit, Cicutam hac efficacia Mercurium æquare fides sit penes Auctores.

S. VII.

Medicamenta Specifica five talia sunt, quæ ab uno aut altero modo Auctore commendantur, & de quibus, qua ratione morbum oppugnare queant, à priori perspicere non datur, quæ autem, cum mox eviluerunt, nequaquam hoc pertinere patet, sive ex quo semel fuerunt in usum tracta efficaciam suam in plurimis exemplis & per omne ævum probarunt. Ad priora refero Carnem Perdicis à CARDANO 1), laudatam teste VARANDÆO. Arsenicum in Spiritu Vini solutum palmis ac plantis applicatum de PLANIS CAMPY 2), Aurum sub forma pulveris tenerri-

27) Boissier annexit Tractatui Calvi a) Epist. ad Comitem Roncullum 1762. scriptam. a) J. Calvi, Prof. Med. Pisan. de Medicamentis pro Nasocomiis Levantine moderandis. Pisii 1763. prius Nolocom. locupletato Breclia 1763. excus. insert.

28) Thom. Chaw, Pr. Ling. Gr. Oxon. *Travels or Observat. of Barbary and the Levant.* Lond. 1754. prior edit. 1738. impr. fuit.

1°) Hier. Cardanus, Pr. Med. Bonon. Papian. Mediolan. Opera. Lugd. 1663.
2°) Dav. de Planis Campy, Chir, la Verole reconnue, combattue & abbatue. Paris 1623.

mi LOSSIUS & REBENTROST. Verum Crocum Solis, hic maxima miracula facientem, uti WEISBACH 3) credit, Antirrhinum Cymbalaria L. W. WEDEL & Löw, Antirrhinum Asarinam L. PLATER, Glossopetram à LANZONO 4) commendatam, Lycopodium Selaginem LINNÆO 5) charam. Inter Specifica confirmata colloco Guajaci Offic. L. & Lauri Sassafras L. ligna, Smilacis Salsaparillæ & Chinæ L. radices, quibus recentiora experimenta Lobeliam Syphiliticam annumerandam esse suadent, & tandem qui omnibus palmam præripit, Mercurium. Modus, quo hæc medicamenta agunt, aliqua quidem ratione potest explicari; cum autem evidenter præ aliis in spissitudinem humorum Venereum attenuandam agant, nec hæc actio distincke satis queat explicari, hinc iis jure Specificorum denominatio est relinquenda. Sub administratione quatuor priorum tale utplurimum regimen ac talem exhibendi rationem observarunt, ut largissimi fecuti sint sudores; sed ducimus bene distinguendum esse eorum effectum sudoriferum ab eorundem virtute Cacochymiam Venereum superante, de illa demum infra verba facturi sumus.

§. VIII.

Ligni Guajaci, Sancti, Indi, primi POLL 1) & HUTEN 2) mentionem fecere, & ejus usum A. 1517. coepisse tradunt; asserit vero DELGADO 3) illud jam 1508. in Hi-

3) Chr. Weisbach, M. D. Arg. *Wahrhaftige Cur aller Krankheiten*; prius Marburg. 1712. mihi Arg. 1715. exc.

4) Jof. Lanzonus, Pr. Med. Ferrar. 1st de Saliva humana. Ferrar. 1702.

2) inscrut E. N. C. Dec. III. A. IV. Obf. LXXI.

5) Carolus Linnaeus, Arch. Reg. & M. Pr. Upsal. Amœnit. Acad. five Dissertationes variis argumenti collect. Holm. & Lipf. 1749. edere cepit.

1st) Nic. Poll, Pr. Med. de Cura Morbi Gallico per Lignum Guajacum. Venet. 1517.

2nd) Ulric. de Hutten, Eques Germanus, de Guajaci Medicina & Morbo Gallico. Mogunt. 1519.

3rd) Franc. Delgado, Presbyt. Hisp. del modo de adoperare el Legno Santo. Venet. 1529.

spania

spaña obtinuisse, in Italia demum 1525. innotuit si fides
 BRASSAVOLO. Illud ipsum fere omnibus medicamentis
 anteponunt POLL, SCHMAUS 4), HUTTEN, MANARDUS 5),
 DELGADO, FERNANDEZ 6), FERRUS 7), GALLUS, RE-
 MACL. FUCHSIUS 8), LEON. FUCHSIUS 9), LOBERA, VE-
 SALIUS, MONTANUS, MAGGIUS 10), VIDUS VIDIUS, VI-
 CTORIUS 11), FERRERIUS, BONACOSSUS 12), HASCHAR-
 DUS, qui primus hoc lignum male in tres species dividi
 notavit, MACCELLUS 13), FALLOPIUS, JOH. SYLVIUS 14),
 RENNER 15), LEONUS 16), TOMITANUS, FRACANTIANUS,
 BORGARUTIUS, PLANERIUS, LAURENTIUS 17), ROSELLUS
 18), QUIQUEBOEUF & PAULMIER, MASSARIAS 19), CA-
 NEVARIUS, RUDIUS, PERDULCIS, CLAUDIUS, VARAN-
 DÆUS, GUARGUANTUS 20), SENNERTUS, JUNCKERUS,

- 4*) Leon. Schmans, M. Pr. Salisburg. *Lucubratiunc. de Morbo Gallico.* Au-
gustæ Vind. 1518.
- 5**) Joh. Manardus, Pr. Med. Ferrar. *de Morbo Gallico Epistolas duas ini-*
tio Seculi XVI. scripsit.
- 6**) Gundif. Fernandez, Hisp. *Summario de la Historia general y natural de las*
Indias occidentales. Toleti 1525.
- 7**) Alph. Ferrus, D. M. Neapol. *de Ligni Sancti multiplici Medicina &*
Vini exhibitatione. Romæ 1537.
- 8**) Remacl. Fuchsius, Canon. Limb. *Morbi Hispan. curandi per Lignum In-*
dic. exquis. Method. Parif. 1741.
- 9**) Leon. Fuchsius, Pr. Med. Ingolst. *Tubing. de sanand. totius corporis*
malis. Bafl. 1542.
- 10**) Barth. Maggius, Pr. M. Bonon. *Consilium medicum.* 1550.
- 11**) Benedictus Victorius, Prof. Med. Bonon. Patav. *de Morbo Gallico,*
Florent. 1551.
- 12*) Herc. Bonacossus, M. D. Ferrariens. *de Humor. ex super. signis.* Bo-
non. 1553.
- 13**) Nic. Maccellus Mutinensis. *de Morbo Gallico.* Venet. 1555.
- 14**) Joh. Sylvius, Pr. M. Duac. *Declam. de Morbo Gallico.* Lovan. 1557.
- 15*) Franciscus Renner, Chir. Norimb. *Handbüchlein die Franzosen zu curi-*
ren. Nürnb. 1559.
- 16**) Dominic. Leonus, Pr. Bonon. *Method. curandi Febres &c.* Bonon. 1562.
- 17*) Andreas Laurentius, Pr. Monsp. Henr. IV. Arch. *Quelques Opuscules*
recueillies des Leçons de Mr. André du Laurens Lutet. 1587.
- 18*) Lad. Rosellus, Forofempr. Med. *de Morbo Gall.* Romæ 1593.
- 19*) Alex. Massarias, Pr. Med. Patav. *Praæctica Medica.* Francof. 1601.
- 20*) Hor. Guarguantus, Med. Venet. *Responſa variæ.* Venet. 1613.

FERQUET 21), JANSONIUS 22), DE CRAANEN 23), HERERA 24), BOERHAAVE 25), ALEX. CAMERARIUS & BREYER 26), DE LA METTRIE 27), FABBRI 28), TOZZOTTI 29), MOONEY 30), FORDYCE 31); idem Lignum laudant, sed ipsi quoque alia medicamenta ratione virtutis Antivenereæ paria esse largiuntur FRACASTORIUS 32), MISSA, RANGONUS, RINIUS 33), CARDANUS, BRUNELLUS & DESCHAMPS 34), BRASSAVOLUS, DE HERY 35), TRINCABELLIUS 36), AMATUS 37), BAYRUS 38), FRIZIMELICA,

21*) Gasp. Ferquet, Pr. Monsp. *QQ. XII. pro Cathed.* 1659.

22*) Sam. Jansonius, Batav. Med. Chir. *Flagellum Veneris, of Verbaal van Venus-Plage &c.* Rotterd. 1680.

23*) Theod. de Craanen, Prof. Lugd. Batav. *Opera omnia.* Antwerp. 1689.

24*) Ant. Herrera citatur apud Devaux a). a) Jo. Devaux, Chir. Parif. *Mujitani Tractatum Gallicum reddidit, & variis notis adiecit.* Trivul. 1711.

25) Herm. Borhaave, Pr. Med. Lugd. Bat. 1) *Praefatio in editionem Lynduensis Collectionis Alzayli Lufiani,* de qua supra. 2) *Prælectiones Academicæ de Lue Venerea.* Franeker. 1751.

26) Alex. Camerarius, Pr. Med. & Jul. Fr. Breyer Diss. de *Ophtalmia Venerea XIX.* Coll. pract. Haller.

27*) Julian. Offrai de la Mettrie, D. M. Maclov. 1) *Versio Praefationis Bærhaavii,* de qua mox, qua Gallice prodit, variis annotation. auct. Parif. 1735. 2) *Nouveau Traité de la Maladie Venerique.* Paris 1739.

28) Laur. Cajet. Fabbri, Pr. Med. pr. in Xenodoch. St. Maria novæ, dell' *Uso del Mercurio sempre tenerario in Medicina.* Colon. 1749. cito Götting. Zeitung vom Jahr 1750. p. 264.

29) Joh. Targion Tozzotti, M. D. Florent. *Prima raccolta de Osservazzioni Mediche.* Firenza 1752. cito Göt. Zeit. aufs Jahr 1754. p. 528.

30) Mooney a Dissertation on the Nature and Cure of the Venerous diseases &c. London 1756. cito Götting. Zeitung aufs Jahr 1757. p. 663.

31) Wilh. Fordyce, Chirurg. milit. *Medical Observat. by a Society of Physicians in London.* London 1763. T. I.

32**) Hier. Fracaforius, Med. Veronens. 1) *Syphilis.* Veron. 1530. 2) *de Contagione.* Venet. 1546.

33**) Ben. Rinius, Venet. *de Morbo Gallico.* 1546.

34) Guil. Brunellus, D. M. F. Par. & Petr. Deschamps *Q. M. An Lues Hispanica methodo curetur?* Lutet. 1548.

35*) Theod. de Hery, Chir. Barbit. Parif. *la Methode curatoire de la Maladie Venerienne.* Paris 1552.

36) Victor Trincavelli, Pr. Med. Patav. *Opera.* Lugd. 1586.

37) J. Rod. Amatus, vulgo Amatus Lufitanus, Pr. Med. Ferrar. *Curatione Medicæ.* Cent. VII. quæ ante separatae, collectæ in medio Scenli XVI. editæ fuerint.

38**) Petr. de Bayro, Pr. Med. Taurinens. *de medendis humani Corporis Malis Enchirid.* Lugd. 1562.

MONTUUS, RONDELETIUS, BOTALLUS, PETRONIUS, DODONUS, BRUCÆUS & BATTUS 39), RIGAULT & RIOLANUS 40), FRAXINOLA 41), ALCAZAR, PAREUS 42), PALMIERIUS, BRÜELE 43), WIERUS 44), CRATO, ZECCHIUS, MERCURIALIS 45), GHINUS 46), BETERA 47), FORESTUS 48), SAXONIA 49), BASTELLUS 50), DE TORREZ 51), SILVATICUS 52), PACIUS 53), MERCATUS 54), DE LEON 55), COETILIO, GUILLAUMET 56), HARTMANNUS 57), CHARLES 58), SEPTALIUS, DE PLANIS CAMPY, SARTORIUS, GOCKELIUS, OVERCAMP 59), PITCARN, GOHL 60), RON-

- 39*) Henr. Brucæus, Pr. M. & Car. Battus Diff. de Morbo Gall. Ross. 1569.
 40*) Sulp. Rigault, D. M. Fac. Par. & Joh. Riolanus Q. M. Estne aliquid
divinum in pestilente & Venera Lue? Parif. 1574.
 41) Arcæ Fraxinola, Hisp. de recte curandi Vulnerum ratione, pries Antwerpia 1574. mihi Amstelod. 1658. exc.
 42*) Ambr. Pareus, Chir. Barbit. Parif. Opera; Gallice prima vîce edita
fuerunt Parif. 1575.
 43*) Gualt. Brucæus, D. M. Praxis medica & empirica. Antw. 1579.
 44*) Joh. Wierus, Guilielmii Cliv. Duc. Med. Arzneybuch &c. Frf. 1568.
 45*) Hier. Mercurialis, Pr. Med. Patavin. Bonon. Pisan. Præctica medica.
Francof. 1602.
 46*) Lucas Ghinns, Pr. Med. Pisan. Bonon. Morbi Neapolitani curandi ra-
tio per brevis. Spira Nemet. 1589.
 47*) Felix Betera, Med. Brixienf. de cunctis H. C. Affectionib. Brix. 1591.
 48*) Petrus Forensus, Prof. Lugd. Bat. Obs. & Curat. Medic. & Chirurg.
Libr. XXXII. successiva excus. sunt Lugd. B. ab a. 1596 -- 1606.
 49*) Hercul. Saxonius, Pr. Med. Patav. Luis Venerae perfectissime Tractatio.
Patav. 1597.
 50*) And. Basteillus, D. M. Melphit. Speculum Medicinæ. Matriti 1599.
 51*) Petr. de Torrez, Caroli V. Med. Aul. Libro que trata de las enfermedades
de las Bubas &c. Madrid 1600.
 52*) J. Bapt. Silvatinus, Pr. M. Ticiniensf. Controv. Med. No. C. Mediol. 1601.
 53*) Fab. Pacius, D. M. Vicetin. de Morbo Gallico. Venet. 1608.
 54*) Lud. Mercatus, Pr. Vallisoletan. Opera omnia. Vallefolet. 1605.
 55*) Andr. de Leon, Med. & Chir. Granat. Præctica de Morbo Gallico &c.
Valladolid, 1605.
 56*) Taneq. Guillaumet, Chir. Henr. IV. Gall. Reg. Traité de la Crystalline.
Lyon 1611.
 57*) Joh. Hartmannus, Pr. M. Marpurg. 1) Diff. de Lue Venerea. Marp.
1611. 2) Praxis Chimiatri. Lips. 1633.
 58*) Claud. Charles, Pr. Med. Parif. Tractat. de Lue Venerea. MSC. in Bi-
blioth. Reg.
 59*) Heydendryck Overcamp. Med. Batav. Alleda medicinale &c. Wercken.
Amst. 1694.
 60) Joh. Daniel Gohl, Phys. Oberbarnim. Kurze Einleitung zur Praxi Clin.

GALLUS, LOCHER. Vulgatissima ratio hoc ligno morbum curandi, quam POLL jam descripsit, erat saturatum valde Decoctum longioris coctionis ope inde parare, ejus drachmas sex diebus singulis mane & fero ægro cubitum eunti stragulis probe tegendo exhibere, ac per aliquot horas sudorem expectare, per diem Decocto valde diluto secundario pro potu ordinario uti, & diætam strictissimam, qua vix vita sustineatur, observare. SEVERINUS 61) illud quoque variis edulis immissere suadet; MATTHIOLUS, FERRUS, RANGONUS, RYFF 62), LOBERA, CARDANUS, BRASSAVOLUS, FERRERIUS, HASCHARDUS, MACCELLUS, M. J. PASCHALIS, BAYRUS, RONDELETIUS, CHALMETEUS 63), TOMITANUS, BOTALLUS, DORDONUS, SENNERTUS Decoctum five cum vino facere, five cum eodem miscere docent. Priores recte à SENNERTO reprehendi vel tyro Chemiae perspicit. Vini qualemcumque hic usum diffudent, & merito in medicamenta sua natura jam calefaciente ac in morbo, qui in spissitudine humorum consistit, rejicere videntur GALLUS, MONTANUS, VICTORIUS, FALLOPIUS, FRACANTIANUS, PETRONIUS, PLANERIUS, PLATERUS, VARANDÆUS, SARTORIUS, MACCELLUS etiam serum lactis adhibet, Aquam ex Persicaria destillatam PLATERUS. Extractum CLAUDINUS, SENNERTUS, DOLÆUS, OVERCAMP commandant, Pulverem SCHMAUS, MACCELLUS, RUDIUS, quem bono consilio improbant FERRUS, LOBERA, RONDELETIUS, SENNERTUS. Electuarium proponunt DELGADO, MATTHIOLUS, LOBERA, quod recte spernunt FERRUS, SENNERTUS. Cum musto Fermentatum

Berlin 1539. prius vero per quandam, cui nomen Blazer erat manif. Platio edit. 1715.
 61) Mar. Aurel. Severinus, Pr. Med. Neapol. de recondita Abscessuum Naturâ. Francof. 1632.
 62) Gualt. Herm. Ryff, Argent. neu erfundene Sc. Arzney, die Franzosen &c. zu curiren. Strasb. 1541.
 63**) Ant. Chalmeteus, Chirurg. Vergel. apud Ticin. Enchiridion Chirurg. Paris. 1560.

MATTHIOLUS, MAGGIUS, Aquam destillatam SENNERTUS,
 SEVERINUS, Tincturam Spirituosaam GÄUKES. Sed non
 pauci fuerunt Medici, qui varia Guajaco addendo, sive
 ejus vires augere, sive calefacientes qualitates corrigere
 tentarunt: non loquor hic de illis, qui, ubi alius mor-
 bus se Lui junxit, & huic idonea medicamenta cum Spe-
 cifico Antiphylitico miscuerunt, sed illos tantum volo,
 quod solum morbum Neapolitanum respexere, & qui pu-
 tabant Guajacum agere virus ex corpore expellendo; hac
 ducta idea addiderunt Purgantia LOBERA, FERRERIUS, M.
 J. PASCHALIS, RONDELETIUS, SARTORIUS, quae egregie
 à medicamento, à quo diaphoresin expectabant, abesse
 jussérunt MONTANUS, VICTORIUS, CHALMETEUS, FRA-
 CANTIANUS, SENNERTUS, SPARR 64); tanquam adjuvan-
 tia junxerunt Aromata BOTALLUS, JANSONIUS, Purgantia
 & Aromata mixta BRASSAVOLUS, varia Refrigerantia FER-
 RUS, LOBERA, MONTANUS, MAGGIUS, LEONUS, TOMI-
 TANUS. Aquam ex Guajaco, cui plures herbas admis-
 cuit, destillatam DE HERY, similem quae aromata recipit FER-
 RERIUS, aliam quam Theriaca ingreditur CHALMETEUS.
 Omnes has aquas Guajaci compositas Philosophicas di-
 xerunt. Vinum MAGISTRI LUDOVICI, quod maximam
 in cura morbi famam acquisivisse P. GRAY 65) testatur, eo-
 dem referente ex Guajaco cum variis Herbis Hepaticis &
 Vino paratum fuisse constat. Quo magis in dies evehetur
 rationalis medendi methodus, eo magis à FERRO, RINIO,
 HASCHARDO, qui Guajacum diversimode permiscendo me-
 lius nostro fini accommodari posse rebantur, recedetur
 & eo lubentius subscribemus DE HUTTEN, GALLO, VESA-
 LIO, BRUNELLO & DESCHAMPS, VICTORIO, FALLOPIO AC
 BORGARUTIO, qui ab alienis commixtionibus medicamen-

64) Joh. Casp. Sparr, Argent. Diff. de Lue Venerea. Argent. 1673.

65) Petr. Pigray, Chir. Henr. IV. Gall. Reg. Epitome des Préceptes de Me-
 decine &c. Paris 1606.

ti proprias vires facillime infringi, hancque ob rationem simplicissima illud encheiresi preparandum esse contendunt. Sed Guajacum ab adeo multis laudatum sua quoque fata passum est, in recenti & levi tantum morbo conducere à M. J. PASCHALI, CHALMETEO, ANT. SAPORTA 66), PEREDA 67), CALVO 68), QUERGETANO 69), HORSTIOQUE 70) dicitur. BLONDUS 71), PAREUS & à BRUNN 72) se eodem sine successu usos esse testantur. Non novi ego ullum medicamentum, quod non interdum vim medentium frustraverit, num licebit argumentari: medicamentum in millenis casibus efficax fuit, in decem nullam opem tulit, ergo est rejiciendum? J. PASCHALIS 73) foli inediæ, quæ sub usu Guajaci observatur, & sudori salutares quos edidit vires adscribit. BOURRU 74) Exoticis Lignis in genere vim specificam disputat, & modo Massa Humorum plane renovetur, quodcunque remedium cum perficere posse confidit; ast quomodo inedia & sudor pertinacissimam spissitudinem vincere possint, ego faltem non video, & MATTHIOLUS J. PASCHALI, qui omnia ligna cum regimine Guajaci analogo, usurpata, eosdem effectus editura spondet, experimenta cum ligno Quercus instituta opponit. PARACELSIUS 75), FERNELIUS, LO-

66*) Ant. Saporta, Pr. Med. Monsp. *de Tumorib. præter Naturam*. Lugd. 1624.

67*) Petr. Paul. Pereda, Pr. Med. Valent. *Praxis medica*. Barcinon. 1579.

68*) Joh. Calvo, Med. Pr. Valent. *Libro de Medicina y Chirurgia*. Barc. 1592.

69) Jof. Querctanus, Med. ord. Henr. IV. Gall. Reg. *Confilia*. Genev. 1603. adihib. edit. qua Aurel. Allobr. 1609. excus. fuit.

70*) Georg. Horstius, Pr. Med. Gieff. *Off. Medic. singul. L. IV*. Ulmæ 1628.

71*) Mich. Angel. Blondus, Italus, *de Origine Morbi Gallici*. Venet. 1542.

72) Joh. Conr. a Brunn in Hammerstein, Pr. Heidelberg. *singulari methodo* Luem curavit, quam Joh. Jac. Filius in Diff. *Scaphul.* 1739. habita declaravit.

73**) Joh. Paschalis, D. M. Succianus, *de Morbo composito, vulgo Gallico dicto*. Neap. 1534.

74) Bourru, D. M. Fac. Par. *l'Art de se traiter soi même dans les Maladies Veneriennes*, fine nomine Autoris. Parif. 1770.

75**) Auctol. Phil. Theophr. Paracelsus Bombast ab Hohenheim, Chymiat. Chir. docuit Basil. *Chirurgia magna*. 1536.

WE 76), MUSITANUS, SCHLICHTING 77), HUNDERTMARK 78), HEUERMANN 79) noxiū, vel ad perfectam curam insufficiens esse afferunt. Tanta fateor apud me non est horum Virorum auctoritas, ut mihi sublestam reddant fidem tantæ testimoniū nubi contrarium affirmanti. A BETHENCOURT 80) prudenter graciles, biliosos, debiles, non ferre rationem, qua vulgo Guajacum propinare solent, monet. Nonne & circa Lignum Sanctum Axioma illud generale Practicum valet? Medicamenta tum demum omnem suam virtutem exerere, quando cum debita circumspetione & ad subiectum applicatione porríguntur.

§. IX.

Radicem Chinæ vel Cynarum vel Cinæ aliquot ante Salsamarillam annis in usum tractam fuisse ex FRACASTORIO patet; ejus decoctum AMATUS, DORDONUS, RINIUS omnibus reliquis præferunt, Massa Salsaparillæ. Inter alia simpliciter laudabant FRACASTORIUS, RANGONUS, LEONH. FUCHSIUS, LOBERA, CORNICIUS 1), FERRERIUS, TRINCAVELLIUS, MONTUUS, RONDELETIUS, BRUCIUS & BATTUS, RIGAULT & RIOLANUS, ALCAZAR, BRUELE, CRATO, ZECCHIUS, MERCURIALIS, BETERA, FORESTUS, SAXONIA, BASTELLUS, DE TORREZ, CANNEVARIUS, PA-

76*) Petrus Lowe, Chir. Scots, *an easie certaine and perfect tho Cure &c. the Spanisch Sickness*. Lond. 1596.

77) Joh. Dan. Schlichting, D. M. Amstel. 1) *Syphilitos mnemosynon criticum &c.* cito Boerhaav. *Meth. Stud. Med.* ed. Hailler. p. 950. 2) *Act. Phys. Med. Ac. N. C. T. VIII. Obs. IX.*

78) Carol. Frid. Hundertmark, Pr. Med. & Conn. Bergmann Diff. de Mercurii vivi & cum Salibro vario mixta summa in Corpus humanum Vt atque Effectuate &c. Lipf. 1754. 2) Ejusd. Program. de Ozana Venerea. ib. 1758.

79) Georg. Henermann, Pr. M. Hafn. vermitteite Bemerkungen und Untersuchungen der ausübend. Arzneyvissenschaft. Copenh. u. Leipz. 1767. 2ter Band.

80*) Joh. a Bethencourt, Med. D. Rothomag. *Nova penitentialis Quadragesima &c.* Parif. 1557.

1*) Jac. Cornicius, Med. Embdan. *de Morbi Gallici Remedio per Radicem Chinam.* 1551.

cius, MERCATUS, DE LEON, CLAUDINUS, CORTILIO, HARTMANNUS, CHARLES, SEPTALIUS, RONCALLUS. FURSTENAU & PAXMANN ²⁾ ab Indis sub forma pulveris non infelici tentamine recipi affirman. Decoctum Chinæ cum vino miscendum proponunt RANGONUS & RONDELETIUS, hanc rationem vero PETRONIUS improbat. Radicem Chinæ cum uvis confermentare, aquam destillatam simplicem aut vinosam inde parare docet, & has aquas sublimatas dicit, imo ad edulia recipit SEVERINUS: hanc ultimam methodum redivivam nostris temporibus ridet ANONYMUS GALLUS ³⁾; plane nihil Chinæ adjiciendum esse VESALIUS & CARDANUS præcipiunt: ad leviori modo morbum conferre M. J. PASCHALIS, CHALMETEUS, TOMITANUS, BOTALLUS, PETRONIUS, ANT. SAPORTA, PEREDA, GHINNUS, CALVO, RUDIUS credunt. Inferiorem Ligno Guajaco VESALIUS, VIDUS VIDIUS, LAURENTIUS, ipfa quoque Salsaparilla PERDULCIS, VARANDÆUS, SENNERTUS pronuntiant. Plane inertem BRASSAVOLUS, FERNELIUS, MASSARIUS, GUARGUANTUS, SARTORIUS, MUSITANUS; FALLOPIUS & FRACANTIANUS experimentis probant.

§. X.

Salsaparillæ, Saffeparillæ, Sarsæparillæ, Sarsæperiglæ &c. radix tertio seculi XVI. decennio in Europam introducta fuit, & à plurimis in eandem cum reliquis Specificis confirmatis (§. VII.) respectu virium Antifyphiliticarum classem collocata fuit, à RANGONO nimurum, LEONH. FUCHSIO, LOBERA, FERRERIO, AMATO, RONDELETIO, TOMITANO, BOTALLO, PETRONIO, DORDONO, BRUCÆO

²⁾ Joh. Hermann. FURSTENAU, Prof. Med. & Joh. Phil. PAXMANN, Diss. Specielegium Observationum, de Indorum Morbis & Medicina. Rintelli 1735.

³⁾ Anonymus Gallus Parallel des différentes Methodes de traiter la Maladie Venerienne. à Amit. 1764.

& BATTO,

& BATTO, RIGAULT & RIOLANO, FRAXINOLA, ALCAZAR,
 BRUELE, WIERO, ZECCHIO, MERCURIALI, BETERA,
 ROSELLLO, FORESTO, SAXONIA, BASTELLO, DE TORREZ,
 CANEVARIO, PACIO, MERCATO, PERDULCI, CLAUDINO,
 CORTILIONE, CHARLES, SEPTALIO, SARTORIO, PITCAR-
 NIO, RONCALLO, ex recentioribus ei quoque multum fa-
 vent LAPUS 1), STOERCK, DOSSIE' 2), FORDYCE, per tres
 menses continuatam, non modo recentem, sed & invete-
 ratum morbum extirpari, & quidem certius quam ope
 Mercurii CESTONUS 3) autumat. Eadem reliquis præfe-
 rendam esse CARDANUS, TRINCAVELLIUS, DE LEON ac MAS-
 SARIAS contendunt. Ab incolis Africæ unice ad curam
 adhiberi, *Histoire générale des Voyages* testatur. Sub for-
 ma pulveris à CORTILIONE & CESTONO ab ultimo quoque
 sub forma Extracti exhibebatur; edulis commisicuit SEVE-
 RINUS, cum Antimonio & Nucum putaminibus BORELLUS 4)
 decoquit; Potionem, cuius basin Salsaparilla constituit,
 & à cuius reliquis ingredientibus vix aliquid efficacis no-
 bis polliceri possumus, omnia Luis antidota superare hal-
 lucinatur MONTANUS, illamque Magnatibus consulit de-
 stillatam. Idem Decoctum BAGLIV valde emaciatis com-
 mendat, nec non Salsaparillam cum Viperis in sero lactis
 coctam, GEACH 5) ipsum lac pro menstruo adhibet, MOR-
 GAGNUS 6) laudat Aquam stibiatam vel Corsi, quæ & sub
 titulo Decocti Pomponacii in Antidotario Bononiensi de-
 scripta est, atque ex Salsaparilla, Visco Querno, Antimo-

1) Joh. Hieron. Lapis, Phil. ac Medic. Diss. de Curatione Strangurix contu-
 macis frequentem maleaque tractatam Gonorrhœam virulentam consequentis,
 prius 1751. mihi Roma 1754 edit.

2) Dossie Theory and Practice of chirurgical pharmacy &c. London 1761.
 cito Gött. Zeit. aufs Jahr 1763. p. 843.

3*) Hyac. Cefonus, Pharm. Liburnus, *Vere Condizione della salsa Pariglia*
 &c. 1708.

4) Borellus, Med. Paris. Cent. II. Obs. 96. Francof. 1690.

5) Geach Medical and Chirurgical Observations. London 1768.

6) Joh. Bapt. Morgagnus, adhuc hodie beato Senio Prof. Med. Patav. de Se-
 diens & Cauffis Morborum. Venet. 1761.

nio crudo, Lapide Pumicis, cum aqua paratur; hoc etiam Decocto à VALSALVA ad decem usque libras de die exhibito spatio trium dierum malum sanatum fuisse testatur. Levi modo malo vincendo parem esse M. J. PASCHALIS, ANT. SAPORTA, PEREDA, RUDIUS perhibent Ligno Guajaco à MASSA, VIDO VIDIO, qui illam quoque China minus efficacem credit, LAURENTIO, VARANDÆO, SENNERTO postponit; minus valentem &, nisi alia adjiciantur, plane inertem pronuntiarunt RINIUS, MONTUUS, FRACANTIANUS, GUARGUANTUS, MUSITANUS, JOHRENIUS & EISENER, qui etiam per adjecta Nucum putamina & stibium nil effici notant, ac denique BROMFEILD 7).

§. XI.

Sassafras Pavamie L. versus finem saeculi XVI. demum innotuisse ex WIERO, qui primus illud laudavit, patet, commendatum quoque à MONAVIO 1), CLAUDINO, VARANDÆO, reliquis minus efficax à SENNERTO dicitur. NEANDER 2) Pulverem, Bolum, Extractum, Syrupum, Oleum destillatum inde parata celebrat, intio cum ejus decocto Vinum commiscet. GUARGUANTUS ac SARTORIUS hoc lignum vilipendunt, RUDIUS Luis erodentem vim etiam inde augeri putat. Medicamento evidenter calido, nulla cui fidere possimus observatione probato, ego haud immoror.

§. XII.

Fuerunt multi qui hæc, de quibus §. VIII. ad XI. actum fuit, Vegetabilia inter se invicem miscendo adhuc

7) Bromfield, Chir. Reg. Angl. *Observations sur le Solanum avec des Remarques, sur l'usage de la Salse pareille du Mercure &c de ses Préparations.* à Paris 1761.

1) Petr. Monavius, Rodolphi II. Imp. Med. de Ligno Fæniculato. 1583.

2) Joh. Neander, D. M. Bremens. Ejus *Sassafrælogia* 1627. edit. citatur apud Sparr, de quo supra.

magis appropriare sperarunt. Decoctum hac ratione confectum inter primos PLATER à Lignis denominavit, & illic mixtis, vel solis, vel aliis quoque adjectis, eo certius morbum fugatum iri confidebant. Sola inter se combinata dederunt VENUSTUS 1), CAPIVACCUS 2), MINADOUS, JOH. SAPORTA 3), CÆSALPINUS, PLATER, SENNERTUS, COLLE, WEICKARD 4), ZACUTUS 5), WYNELL, DE LE BOE SYLVIUS, DE BLEGNY 6), MAJOR & SCHIPPEL 7), DECKER 8), JANSONIUS, SPARR, JONSTON, CHRISTINUS, W. WEDEL & LÖW, LOSSIUS & REBENTROST, BLANCARD, E. STAHL & THEBESIUS, HIRSCHEL. MAYERNE plures compositiones exhibet, in quibus ligna cum sexcentis aliis purgantibus, resolventibus &c. miscentur. ZWINGER 9) iis varia purgantia, sudorifera, incongrua adjicit. NIESER 10) absurdam suam ex ipsis componit Panaceam Tartareaam, alterum inconcinnorum à DIBON propositorum decoctorum constituant, cum aromatibus decoquit POTERIUS, SPARR, Aquam Theriacalem commiscet DOLÆUS, Antimonium jungit ETTMÜLLER 11), WEISBACH, VERCELLONUS 12), cum resolventibus variis FR. HOFFMANN,

- 1) Ant. Mar. Venustus, Med. Tergest. *Consilia Med.* Venet. 1571. Utor edit. quae cum *Paradox. Med.* Francof. 1660. impr. fuit.
- 2) Hier. Capiuccius, Pr. M. Pat. de *Lue Venerea Acroases.* Spir. Nem. 1590.
- 3*) Joh. Saporta, Pr. Med. Monsp. de *Lue Venerea.* 1600.
- 4*) Arn. Weickardus, Med. Franc. *Colevus reditivus.* Francof. 1626.
- 5*) Zacutus Lufitanus, Med. Ulippion. Amstelod. Hag. Comit. *Judeus de Medicor. Principum Historia* cuius liber primus Amstel. 1629. prodiit.
- 6*) Nic. de Blegny, M. Par. *l'Art de guérir les Maladies ventriniennes.* Par. 1673.
- 7) Joh. Dan. Major, Prof. Med. & Joh. Nic. Schippele, *Diss. de Uju & Absiu Mercurii in Lue venerea Kilie* 1673.
- 8) Fr. Decker, Prof. Med. Lugd. Bat. *Exercitationes Practic. circa medend. method.* Lugd. Bat. & Amstelod. 1673.
- 9) Theod. Zwinger, Prof. Med. Basil. *Theatrum Praxeos.* Basil. 1710.
- 10) Henr. Alex. Nieser, Chir. Arausiburg. *Sicherer Weg, durch die Panacea Tartarea die Franzosen zu curiren.* Berlin 1713.
- 11) Mich. Ettmüller, Med. Lipf. *Collect. Operum prima* Leidæ 1685. prodiit, adhibui edit. Francof. 1697.
- 12) Jac. Vercellonus, Med. Rom. Astenf. *de Pudendorum Morbis & Lue Venerea Tetrabilion.* prius Astæ 1716. mihi Lugd. Bat. 1722. impr.

ANONYMUS GERMANUS 13), SCHARSCHMIDT 14). Decoctum ex China & Salsaparilla LOWE & EVERHAERS 15) multum extollunt, easdem cum absurdissimis ingredientibus miscuit DIBON. Decoctum ex Salsaparilla, China & Sassafras BLANCARD, cum variis aliis vegetabilibus resolventibus morbo haud in veterato BOERHAVE. Decoctum ex Salsaparilla & Sassafras BLANCARD, simile ex China vel Salsaparilla cum resolventibus IDEM; Guajacum, China & Salsaparilla ingrediuntur tertium absurdissimum DIBON decoctum, ifidem purgantia & vintum adjicit LOWE, Resolventia fossilia SARTORIUS, BUCHNER & FRANCK 16) solis ex Aqua coctis colophonem cura imposuisse testatur GULDENKLEE 17). Varia his RONCALLUS demulcentia miscet, vel aquam inde abstrahit, aut sola exhibet. Guajacum & Salsaparillam cum Catharticis nupta prescribit PERDULCIS, cum aromatibus GOKELIUS, ex Guajaco, Salsaparilla & Sassafras decoctum QUERCETANUS confulit, variis aromatibus acueadum; GAUKES vero cum resolventibus fossilibus jungit, quibus pro more suo sat inconcinno alia medicamenta annexit DIBON. Decoctum ex Guajaco, Sassafras & China cum resolventibus mineralibus GRASHUIS 18) celebrat. Ex quatuor Exoticis cum cerevisia fermentatis GULDENKLEE potum medicatum parat. Electuarium admistis purgantibus & aromatibus PLATER.

- 13) Anonymus Germanus. *Neue Anweisung zu der gründlichen Erkenntniß und glücklichen Curiang dcr innerlichen menschlichen Krankheiten.* Leipzig 1744.
- 14) Sam. Scharfchmidt, Prof. Med. Berol. *Abhandlung von den venerischen Krankheiten, durch Kurella.* Berlin 1750.
- 15) Ant. Everhaers, D. M. Mediolburg. *Antiqui Morbi recrudescentis &c. cum Gallico Collatio.* Mediol. 1661.
- 16) Andr. El. Buchner, de quo supra ad §. VI. 19. & Jac. Frid. Franck Diss. *de gravissimo Luis Venerae Symptome Tortura nocturna.* Erford. 1744.
- 17) Ealh. Timaeus von Guldenklee, Elect. Brand. Arch. *Casus medicinales & mox Lipsia 1662.* mihi 1667. edit.
- 18) Joh. Grashuis, D. M. Belg. Epist. ad Maty de facili Luem Venerans curandi Methodo, qua in *Journal Britann.* 1754. pour les mois de Juillet & Août Art. IX. p. 398. insert. eft.

Aliud ex Sassafras, Guajaco ac Salsæparilla cum lenibus laxantibus maximi facit WERLHOFF 19), hanc autem rationem medendi morbo solummodo leviori parem esse RANCHINUS 20), FERDINANDUS, GULDENKLEE & FR. HOFFMANN testantur. Accedunt ANONYMUS GERMANUS 21), LUDWIG, FABRE 22), BASSIUS 23), PLATNER 24), plane non sufficere HILDANUS 25), UCAY 26), OVELGÜN 27) docent. Quo magis Mercurium prudenter adhibere dicerunt Medici, eo magis auctoritas horum Specificorum evanuit, ita ut hodie contra morbos Venereos tanquam adjuvantia solummodo adhibeantur, neutiquam autem, ob tardam eorundem operandi rationem & insignes, quas, si eo modo, quo curam absolvere valent, usurpantur, excitant in corpore turbas, iis solis Lui obviam eamus.

§. XIII.

Varias ob rationes, quas haec tenus recensui, Specificis Plantas indigenas substituere annisi sunt multi. Buxi semper

- 19) Paul. Gottl. Werlhof, Med. Aul. Hannov. *Commerce Liter. Norimber. a. 1735.* Hebd. XIII. Obs. V. p. 100.
- 20*) Franc. Ranchinus, Fr. Med. Monsp. *Traité de l'Origine &c. de la Vérole.* 1620. Lugd.
- 21) Anonym. Germanus der geschickte Franzosen-Doctor. Frf. u. Leipz. 1752.
- 22) Fabre, Ch. Parif. Ac. Chir. Confil. *Traité des Maladies Veneriennes,* prius Parif. 1759. postea ibid. 1765. excus.
- 23) Henr. Bassius, Pr. Halens. *Traité de Morbis Venerieis.* Frf. & Lips. 1763.
- 24) Joh. Zachar. Platner, Prof. Med. Lips. *Ars medendi singulis morbis accommodata.* Lips. 1765.
- 25) Fabricius Hildanus, Chir. Bern. *Observ. Chirurg.* Francof. 1646. Hor. Observ. Cent. IV. separat. impress. Fiore Basil. 1605, 1611, 1614, 1619. Vta vero Francof. 1627. Ha. Collect. & Vta. auct. Lugd. 1641. omnes cum reliq. Operib. mihi Francof. 1646. & postea adhuc ibid. 1682. excus. Henniger Nostras Observat. & Epist. recisit, quae ad Medicinam non faciunt, ad certos titulos reduct. imprimi fecit 1713. Cito Cent. II. Obs. 82. Cent. V. Obs. 93, 115, 116, 117.
- 26) Gerv. Ucay, D. M. Tolof. *Traité de la Maladie Venerienne &c.* prius Tolof. 1693. mihi Amstel. 1699. impr.
- 27) Rudig. Frid. Övelgün, Praef. Frizlar. *Aet. N. C. Phys. Med. T. V.* OLL CLX. p. 530.

virentis L. lignum Sancto substitui posse affeverant AMATUS, RONDELETIUS, PETRONIUS, CÆSALPINUS, PLATER, COLLE, WEICKARD, JONSTON, MAYERNE, CHRISTINUS, DOLÆUS, SINAPIUS. MUSITANUS refert, se ejus decocto multos sanasse. Sed id frustra exhiberi bene monuerunt RINIUS, VIDUS VIDIUS, HASCHARDUS, FRACANTIANUS, SENNERTUS, UCAY. Arundinis Phragmitis L. radicem illi Chinæ vix condonando errore, ad figuram unice respicientes, æquipararunt FERRERIUS, MONTUUS, CÆSALPINUS, CLAUDINUS, PLATERUS, CHRISTINUS. Cupressi semper virentis L. lignum comparaverunt RINIUS, FERRERIUS, PLATERUS, MUSITANUS. FERRERIUS eodem scopo Ebenum lignum proposuisse videtur à FRACANTIANO refutatus. CÆSALPINUS autem Ermelinum lignum, quod Diolpyros Virginiana esse videtur. FERRERIUS, FRIZIMELICA, CLAUDINUS, LOBERA Fraxinum excelsiore L. commendant. Denuo FERRERIUS, nec non FALLOPIUS, FRIZIMELICA, PACIUS, CLAUDINUS, PLATER, COLLE, WEICKARD, JONSTON, DE LE BOE SYLVIVS, CHRISTINUS, LOSSIUS & REBENTROST, DOLÆUS, SINAPIUS. Juniperum communem L. proponunt PETRONIUS auctoritate DIOSCORIDIS obcoœcati, ut & RONDELETIUS, qui lignum Juniperi venenatum esse credentes, foliæ & baccas commendant. Baccas quoque PLATERUS, DE LE BOE SYLVIVS ac JONSTON laudant. Nullam autem Junipero hic esse efficaciam testantur VIDUS VIDIUS, BRASSAVOLUS, FRACANTIANUS, SENNERTUS. Lignum Oleæ Europeæ L. COLLE celebrat, quod recte SENNERTUS spernit. AMATUS, GHINUS, CÆSALPINUS, COLLE, MAYERNE Smilacis Asperæ radice Sarsparillæ vices implent. DE LE BOE SYLVIVS & CHRISTINUS omnium exoticorum, eam FALLOPIUS & MUSITANUS etiam Salsparillæ præferunt & ista plures sanasse affeverant. Pronuntiatur autem iners à VIDO VIDIO, TOMICANO, GUARGUANTO. Viscum album L. quercubus

innatum inconcinne omnino statuunt in locum Guajaci sufficere posse, CÆSALPINUS, CLAUDINUS, CHRISTINUS, MUSITANUS. Cum nostris temporibus Ligna Exotica ubi vis & mediocri satis pretio proflent, hinc de eorum succedaneis parum solliciti sumus, maxime cum neutiquam in eorum partes abire cogitemus, qui cum Creator omnem quo patet orbem nostris usibus dederit, nescio qua pietatis specie ducti illis modo quæ patria tellus alit corporibus sibi sufficere putant.

§. XIV.

Quæ varii Auctores apud gentes peregrinas extare Specifica narrant, quorum autem nomina duntaxat inter eas consueta nobis tradiderunt mitto. Lobelia Syphilitica à KALMIO¹⁾ multum laudatur, ipsius dissertatio III. Linnæi *Spec. Canad.* 1756. inserta est, recusa in *Amœn. Acad. T. IV.* ubi quoque BERTRAM illam fide KALMI commendat, cui HEUERMANN assentitur. COLDEN apud LINNÆUM *l. c.* Araliæ Nudicaulem Salsaparilla efficaciorem judicat. KALMIUS radices Ranunculi Abortivi L. nec non illas Ceanothi Americani L. & Rubi Cæsi L. etiam tunc conducere, quando Lobelia non sufficit testatur. Timidus fateor nostratisbus vix auderem ingerere medicamentum, quod in Canadenium ventriculis vires draſticas edit:

§. XV.

Devolvimus ad Hydrargyrum, qui jure omnibus Specificis anteferendus, & quem tandem Medici ea ratione didicerunt adhibere, ut omnia reliqua certa, cita & tuta ratione plurimum anteeat. Diversissima autem ratione

1) Petr. Kalm, Pr. Med. Aboæ Finn. in den Abhandlungen der Schwedischen Akademie, XIIItem Band, aus dem Schwed. übersetzt. Hamb. u. Leipzig 1754. inferuit anno 1750. trimestr. ult. Observ. hic facient.

Heroicum hoc Medicamentum administraverunt Medentes, & insigne temporis spatium effluxit, donec optima fuerit detecta. Longe plurimi sine Hydrargyro morbum radicitus extirpari non posse fuerunt persuasi, quidam eundem demum exhibendum esse putarunt, quando reliquæ medicationes malo debellando fuerint impares. Fuerunt qui illum externe, fuerunt qui illum interne exhibuere, alii salivationem inde excitandam duxerunt, alii omni data opera istam cohibere studuerunt, quidam denique ejus usui sudorifera præmittenda, quidam subjungenda esse censuerunt.

§. XVI.

Hydrargyrum optimum Luis Antidotum esse, omni medicationi præferendum rati sunt CARDANUS, MAGGIUS, LUSSON & MOMBEL 1), CANEVARIUS, DE LEON, PIGRAY, PLATER, MAYERNE, VIGIERIUS 2), MATTOT & GUERIN 3), VON HAMMEN 4), SYDENHAM 5), CALMETTE 6), UCAY, LISTER 7), R. J. CAMMERARIUS & CASPAR 8), HARRIS 9), E. STAHL & THEBESIUS, NEUBAUR 10), JOH-

- 1*) Gui. Luffon, D. M. Fac. Par. & Franc. Mombel Q. M. *Estne Pestibetis Armena Remedium? Lui Venerea hydraryrum.* Lutet. 1575.
- 2*) Jo. Vigierius, D. M. castrensi. apud Albigens. *Opera medic. chirurg.* 1659.
- 3*) Paulus Mattot, D. M. & Cland. Guerin Q. M. *An in curanda Syphilide Balneum Ptryalismo præmitteendum?* Lutet. 1668.
- 4*) Lud. von Hammens, Joh. Sobiesky Reg. Pol. Med. Q. M. *An in Lue Venerea Hydraryrum Guajaco præferendum?* Monsp. 1674.
- 5) Th. Sydenham, D. M. Lond. *Epistola de Lui Venerea Cyratione,* jam 1680. prolixt; adhibuit *Opera medica* Genev. 1757. impr.
- 6*) Franc. Calmette, Med. Monsp. *Riverius reformatius, sive Praxis medica.* Lugd. 1690.
- 7*) Martin. Lister, Med. Lond. *Exercitat. medicin.* Londin. 1694.
- 8) Rud. Jac. Cammerarius, Pr. Med. & Joh. Caspar. *Diss. de Panacea Mercuviali.* Tubingw 1700.
- 9*) Gualt. Harris, D. M. Londin. *de Morbis acutis Infantum &c.* Lond. 1705.
- 10) J. Georg. Neubaur, Argent. *Diss. de Lue Venerea cognoscenda & curanda.* Arg. 1706.

RENIUS

RENIUS & EISENER, EL. CAMERARIUS & WEISSMANN 11),
 PITCARN, HENNINGER & THILEMANN 12), VERCELLO-
 NUS, GORIS 13), TURNER, ALLIOT & LEAULTÉ 14), DI-
 BON J. C. 15), SCHROMMIUS, BAILLY & FREMONT 16),
 VON LINDERN, BAUMLER 17), BREST 18), ASTRUC, N.
 ROBINSON 19), PUJATUS 20), HERRENSCHWANDT 21),
 VENER. PARENS, YVO STAHL & FEINLER 22), RABOURS
 & DE LA CLOY 23) testantur. Accedunt ALBERTI &
 SCHRIMPFFIUS 24), MIDY & DES BOIS 25), DIONIS &
 GEVIGLAND 26), SCHLICHTING, STENZEL & KLIPSCH

- 11) El. Camerarius, Pr. Med. & Tob. Weissmann Diss. de Salivatione sine Salivatione. Tübinger 1711. XXIX. Coll. Pract. Haller.
- 12) Joh. Sigism. Henninger, Pr. Med. & Joh. Zach. Thilemann. Diss. de Medicamentis Mercurialibus. Argent. 1715.
- 13) Gerard. Goris, D. M. Batav. Mercurius Triumplator. Lugd. B. 1717.
- 14) J. Bapt. Faust. Alliot. D. M. Fac. Par. & Joh. Franc. Leaulté Q. M. An morbus antiquus Syphilis? Parif. 1717.
- 15*) J... C... D. M. Anglus, the Practice of Salivat. vindicated. Lond. 1724.
- 16) Fra. Bailly, D. M. & Desid. Cland. Fremont, Q. M. An Hydrargyrus unicum Syphilidi Alexipharmacum? Parif. 1727.
- 17) Gott. Sam. Baumler, Phys. Germersh. in Palat. Mitleidiger Arzt, prius Arg. 1731. mihi ibid. 1736. excuf.
- 18) Vinc. Brest, Chirurg. Gallus, Dissertation sur l'usage du Mercure dans les Maladies Veneriennes &c. Londr. 1735. adh. Verf. Germ. Berol. 1749. excuf.
- 19*) Nic. Robinson, D. Med. London. permis. A new Treatise of the venereal disease &c. Lond. 1736.
- 20) Jos. Ant. Pujatus, Sacilens. Decas rarior. Observat. medicar. Venetiis 1737. cito Berhaav. Meth. stud. Med. ed. Haller. p. 947.
- 21) Joh. Frid. Herrenschwandt, Morato-Helvetus, hodie Pol. Reg. Arch. Diss. de Historia Mercurii medica. Lugd. B. 1737.
- 22) Ivo Jo. Stahl, Prof. Med. & Gottf. Feinler Diss. de Mercurii in C. H. agendi modo. Erford. 1738.
- 23) Ged. de Rabours, D. M. & J. L. Bende de la Cloy Q. M. An in Lue Veneris parviores & longius distata Mercurii Doses plenioribus crebroribus que anteponenda? Parif. 1739.
- 24) Mich. Alberti, Pr. Med. & Henr. Ad. Schrimpfius Diss. de Hydrargyro. Halz Magd. 1740.
- 25) Jo. Midy, D. M. & L. Ren. Desbois Q. M. An Syphilis per frictiones Mercuriales absque ulla excretione, nisi fere insensibili, sanabilior? Par. 1741.
- 26) Car. Dionis, D. M. & Nat. Mar. de Gevigland Q. M. An Syphilidi conuenit Suffumigatio recent? Parif. 1741.

- 27), JUCH & WEBER 28), W. C. HOFFMANN 29), BÜCHNER & FRANCK, MARTEAU & CHESNAU 30), BRENDL 31), MEAD 32), LAPUS, CHEVALIER & LE THIEULLIER 33), B. ROBINSON 34), GYNONGYÖSSIUS 35), MISSA & DESPATUREAUX 36), GMELIN & GÄRTNER 37), OWEN 38), KALTSCHMID & AUBERTI, LOT 39, LE ROI 40), STOLL 41), SPIELMANN & EHREMAN 42), LANGHANS 43),
- 27) Chr. Gottl. Stenzel, Pr. Med. & J. Ph. Klipsch Diff. fistens *Catus aliquot hominum a Lue Venerea per Salivationem curatorum.* Vitemb. 1743.
- 28) Herm. Paul. Juch, Pr. Med. & Mich. Weberus, Diff. de *Cauſa Lue Venereæ proxima.* Erford. 1743.
- 29) Wilh. Chrift. Hoffmann, Haff. Darmst. Diff. de *Salivatione merculiali.* Gieſſe 1743.
- 30) Lud. Ren. Marteau, D. M. & Nat. And. J. B. Chefnau Q. M. *An in curanda Lue Venerea Sufficiens rite adhibita remedium optimum?* Par. 1745.
- 31) Joh. Gott. Brendel, Pr. Med. 1) *Fascic. Observ. Med.* Gotting. 1740.
2) *Prolusio de Hydriargyri Reliquis a Ptzalysmo expellendis.* ibid. 1747.
- 32) Richardus Mead, Med. Reg. Angl. 1) *Mechanical account of Poisons.* Lond. 1702. 2) *Monita & Praecepta medica.* Lond. 1751.
- 33) J. Dam. Chevalier, D. M. Faz. Par. 1) & Ludoy. Ren. P. F. le Thienlier Q. M. *An per Suffitum facilius quam per Invenitum Mercuriale Morbi Venerei Curatio?* Paris 1752. XXXI, Coll. Praet. Haller. 2) *Lettre à Mr. de Jean sur les Maladies de St. Domingue &c.* Paris 1752. cito Götting. Zeitung vom Jahr 1753. p. 1287. & sq.
- 34) Bryan Robinson *Observations on the Virtue and Operations of Medicine.* Dublin 1752. cito Gött. Zeit. 1754. p. 126.
- 35) Paulus Gynongyöflius Diff. de *Empiricis Remediis.* Hardervici 1753. 232, Coll. Pr. Hall.
- 36) Henr. Mich. Missa, D. M. & Guid. Dan. Despatureaux Q. M. *Ergo Lue Venereæ Hydriargyrus camphoratus?* Par. 1756. XXXII. Coll. Pr. Haller.
- 37) Phil. Frid. Gmelin, Pr. Med. & Achat. Gärtner Diff. fistens *specificum Methodum recentioreum Cancrum sanandi.* Tubinge 1757.
- 38) Pryce Owen *Trajectus de Mercurio.* Edim. 1757. cito Gött. Zeit. 1760.
- 39) Chr. Eberh. Lot, Vitmund. Frif. Orient. Diff. de *Arthritide incongrui Mercurialium usus effectu.* Halæ Ven. 1759.
- 40) Carol. Le Roi, D. M. M. *QQ. Ch. Ch. pro-vacante Cathedra Monspel.* cito Commentar. Lipf. T. IX. p. 49. & sq.
- 41) Jo. Sig. Theoph. Stoll, Ratisb. Diff. de *Mercurii in Solidis C. H. haerentis noxa.* Arg. 1760.
- 42) Jac. Reinbold. Spielmann, Prof. Med. Nostras, Fautor, Praeceptor maxime Venerandus, enjus benevolenter in me congefta fat prædicare nequeo; & Joh. Fr. Ehreman, Prof. Med. apud nos Extraord. Cognatus, Affinis tuaviss. Diff. de *Hydriargyri preparator. internorum in sanguinem effectibus.* Argent. 1761.
- 43) Dan. Langhans, D. M. Bern. 1) *Anweisung, sich von den meisten Krank-*

BASSIUS, POMME 44), AUGUSTINI 45), ANONYMUS GAL-
LUS 46), LIEUTAUD 47), PLATNER, ROYER 48), PLENCK
49), JAUBERTHOU 50), HEUERMANN, CANESTRINI 51),
THIRION 52), MUNNIKS 53, DE HORNE 54), GARDANE
55), BOURRU. Ad inveteratum maxime morbum facere
QUERCETANUS, GUYON, MORPHÆUS 56), DE ROTUNDIS
57), KRAMER statuunt. Virulentiam Mercurii metuen-
tes non pauci tum demum, quando reliqua auxilia in ca-
sum erant adhibita, illum in usum traxerunt; pertinent
huc FALLOPIUS, PETRONIUS, BORGARUTIUS, BRUCÆUS

heiten befreyen zu können. Bern 1763. dritter Theil. 2) Beschreibung der
Helvetischen Pillen. Zürich 1757.

- 44) Pomme, D. M. M. *Traité des Affections vaporeuses des deux Sexes*; prius 1763. mihi Lugd. 1769. impr.
- 45) Ant. Augustini *Stranguria, que Venera dicitur, aliquando Mercurii esse potest effectus*. Venet. 1763. cito Comm. Lipf. T. XIII. p. 89.
- 46) vid. supra §. IX. not. 3.
- 47) Jof. Lieutaud, Prim. Stirp. Regis Gall. Med. *Synopsis universæ Præcœs Medicinæ*. Amtl. 1765.
- 48) Royer, Chir. olim castrœnf. 1) *Dissertation sur une nouvelle Méthode de traiter les Maladies Veneriennes par des Lavemens*. Paris 1767. prius ibid. 1765. excuf. 2) *Lettre à M*** sur une Brochure anonyme, portant Titre: Parallelæ des différentes Méthodes de traiter la Maladie Venerienne*. Paris 1768. 3) *Lettre à Mr. J. J. Gardane, à Bouillon* 1770.
- 49) Jof. Jac. Plenck, Chir. Vindob. *Methodus nova & facilis, Argentum virium agravis Veneræ Labo infœdit exhibendi*. Vindob. 1766.
- 50) Jauberthou, Chir. Par. *Traité des Maladies Veneriennes*. Paris 1766.
- 51) Ant. Canestrini Diff. de Mercurio. Oenipont. 1768.
- 52) J. Franc. Thirion, Chir. Prince Half. Rothenb. Q. M. *An Mercurij ad-
hibendi multiplices Methodi Morborum Venereorum Curationi profint?* Erfor-
die 1768.
- 53) Wynold. Munnicks Journo Frisius Diff. de Lue Venerea ejusque præcipuis
auxiliis, inter qua II. Zwietenii & Cl. Plenckii Remedia potissimum exami-
nantur. Lugd. B. 1769.
- 54) de Horne, D. M. Metenfis, *Examen des principales Méthodes d'admini-
ster le Mercure pour la Guérison des Maladies Venerien*. Londr. & Par. 1769.
- 55) Joh. Jac. Gardane, D. M. Fac. Par. 1) *Recherches pratiques sur les diffé-
rentes manières de traiter les Maladies Veneriennes*. Paris 1770. 2) *Mé-
moires sur l'insuffisance & le danger des Lavemens Antiveneriens, pour faire
suite &c.* Libri precedentis. à Londres 1770.
- 56*) Edmund. Morphæus Hibern. Q. pro vacante Cathedra. Monsp. 1688.
- 57*) Petr. de Rotundis, Med. Roman. *de Viétus ratione in Febre acuta con-
tinua &c.* Roma 1739.

& BATTUS, CAPIVACCIO, JOH. SAPORTA, SILVATICUS,
 RUDIUS, PERDULCIS, VARANDÆUS, RANCHINUS, SEN-
 NERTUS, KNOBLOCH 58), COLLE, ZACUTUS, JONSTON,
 SARTORIUS, DE LE BOE SYLVIUS, MAJOR & SCHIPPEL,
 SPARR, W. WEDEL & LÖW, LOSSIUS & REBENTROST,
 GOKELIUS, WEISBACH, A. WEDEL & SLEVOGT 59), FR.
 HOFFMANN, SCHARSCHMIDT, HIRSCHEL. Sed quoniam
 Veteres Mercurium Venenis adscripserunt, atque simili-
 dum illum per protractius temporis spatium adhibuerunt,
 gravissima symptomata excitat videbant, Hydrargyri usus
 a multis damnatus est. Rejecerunt igitur VOCHS, HUT-
 TEN, MONTANUS, J. LANGIUS 60), HASCHARDUS, FER-
 NELIUS, LEONUS, TOMITANUS, PALMARIUS, QUIQUE-
 BOEUF & PAULMIER, MINADOUS, LEO, CLAUDINUS, RE-
 NODÆUS & ARBAUD 61), MASSARIAS, GUARGUANTUS, BI-
 GORRE 62), EVERHAERS, DECKER, JANSONIUS, DE CRAA-
 NEN, HEINSIUS 63), CESTONUS, SINTELAER 64), DE
 KNOERR 65), SIGOGNE 66), FABBRI, WINCKLER 67),
 GRASHUIS, DE VELNOS 68); BOERHAVE, in cujus verba
 ALEX. CAMERARIUS & BREYER jurant, illum haud valere
 Venereum Tabum, quando in locis, ad quæ cordis arte-

58*) Tob. Knöblich, Med. Inglav. in Morav. *Kurzer Bericht von den Fran-
 zösischen &c. Gießen 1620.*

59) Joh. Ad. Wedel, Pr. M. & J. G. Slevogt Diff. de Lue Vener. Jenæ 1729.

60*) Joh. Langius, D. M. Heidelb. *medicinalium Epistolarum Miscellanea.*
 Basil. 1554.

61*) Joh. Renodæus, D. M. & Georg. Arband Q. M. *An Hydrargyrum tutum
 Lui Indice Alexipharmacum?* Lutet. 1606.

62*) Anton. Bigorre, Abensis: *Doctoralis Laureæ Triumphus.* Monsp. 1658.

63*) Nic. Heinlius, D. M. Culemb. *de kwynende Venus &c.* Amst. 1697.

64*) Joh. Sintelaer, Angl. Pract. Med. *the scourge of Venus and Mercury.*
 Lond. 1709.

65) Lud. Wilh. de Knorr, Med. Lipf. *Venu à la mode.* Leipz. 1717.

66) Jac. Bouez de Sigogne, D. M. Corbinac. *Methode nouvelle pour guérir
 les Maladies Vénériennes.* Paris 1722.

67) Lud. Heinr. Winckler, M. Pract. Lipf. *Gründlicher Vorschlag, sich vor
 allen Venerischen Krankheiten zu befreyen.* Freyberg 1752.

68) Jof. Vergely de Velnos *Dissertation sur un nouveau Remede Antivene-
 rien vegetal.* Paris 1768. mihi, prius vero anno. 1765. excul.

riarumque actio vix pertingit, figitur, superare credit. Talia loca me ignorare fateor, qui etiam innumeris circa Mercurii qualitatem à Venenis alienissimam observationibus plus fido, quam auctoritati Patrum Artis nostræ, & laudans cautam Majorum prudentiam, certus sum, vel Mercurii adversarios mentem omnino mutaturos fuisse, si illis innotuisset ratio, qua hodie à medentibus rationabilibus adhibetur. Multi fuerunt, qui Mercurio sudoriferorum usum junxerunt, ut juvetur ejus in expellendum aut corrigendum virtus, ut minuatur surrecturus ptyalismus, & reliquiæ Hydrargyri ex corpore eliminentur. Specifica confirmata (§. VII.) cum utplurimum sub regimine multum sudorem ex hominibus exprimente usurpabantur, hinc quidam hæc ipsa exhibebant, alii sudoriferis diversis utebantur, alii utraque administrabant. Nonnulli sudorifera modo ceu præparatoria consulebant, quidam per totam curæ periodum adjungebant, quos ultimos sigillatim enumerare piguit. Sudorifera igitur varia Mercurio vel præmittebant vel jingebant, VICTORIUS, FERRERIUS, BORGARUTIUS, BRUCÆUS & BATTUS, LOWE, QUERCETANUS, VARANDÆUS, CORTILIO, GUYON, SENNERTUS, JUNCKER, VIGIERIUS, MAJOR & SCHIPPEL, ETTMÜLLER, UCAY, PURMANN 69), JACKSON 70), GOHL, WEISBACH, ALBERTI & HAVIGHORST 71), SCHROMMIUS 72), A. WEDEL & SLEVOGT, BAUMLER, FEUERLIN 73),

69) Matth. God. Purmann, Chir. Vratisl. ausführlicher Bericht, wie die Salivationes - Cur vorzunehmen &c. Bresl. 1692.

70) Jof. Jacklon, Engl. Chymiatr. Euchirition medicum, prius Amst. 1697. mihi Norimb. 1716. edit.

71) Mich. Alberti, de quo supra §. XVI. not. 24. & Joh. Havighorit Diff. de singulari Mercurii dulcis usu in desperatis quibusdam morbis. Halæ Magd. 1745.

72) J. Frid. Schrommius, Cheilshem. Onoklin. Diff. de Æthiope minerali. Altorf. 1725.

73) Ge. Christ. Feuerlin, M. D. Heilbronn. Commerc. Litt. Norimb. a. 1736, Hebd. XXIX. Obs. II.

YVO STAHL & FEINLER, KNIPHOF 74), HILSCHER 75),
SPENZEL & KLIPSCH, BÜCHNER & FRANCK, LUDOLF &
GRASS 76), HUNDERTMARCK, BÜCHNER & TELLGMANN,
BOURRU; liceat & huc illos referre, qui Balneorum usum
commendabant, MATTOT & GUERIN, ANONYMUM GAL-
LUM 77), CALMETTE, GARNIER, VERCCELLONUM, ALLIOT
& LEAULTE', BAILLY & FREMONT, DESAULT 78), HA-
GUENOT 79), ASTRUC, OPT. PARENTEM, GUIARD 80),
ALBERTI & SCHRIMPFPIUM, DE PELLERIN 81), ANONY-
MUM GERMANUM 82), FABRE ad mentem PETITI, LE NI-
COLAIS DE SAULSAY 83), GOURLARD 84), COSTE, BROM-
FEILD, POMME, PLATNER, ROYER, RONDELETIUM, qui
stupham proposuit. Pertinent huc porro isti, qui Sudor-
ifera varia & Balnea juncta commendaverunt, MAYERNE,
ZWINGER, von LINDERN, FR. HOFFMANN, VOISIN 85),
BARRY 86), W. C. HOFFMANN, SCHARSCHMIDT, BOER-

74) Joh. Hier. Kniphof, Prof. Med. Erf. Aet. Phys. Med. Ac. N. C. T. V.
Obf. XVI.

75) Sim. Paul. Hillcher, Pr. Med. Prolus. de insigni Fauciū tumore & an-
gore moleſtissimo circa Salivationem Mercurialeſ ſymptome uitando. Jenz
1741.

76) Hier. Ludolf, de quo ſupra §. II. not. 28. & Petr. Chr. Graſs, Diff.
de Mercurio in Alcali ſoluto tutissimo Specifico Antivenerio. Erford. 1747.

77*) Anonymus Gallus les Opérations de Chirurgie, avec un Traité des Maux
Veneriens. Paris 1688.

78) Petrus Burdual, Pr. Med. Burdigal. Differt. ſur les Maladies Venerien-
nes, prius Burdigal. 1733. mihi Paris 1738. excuf.

79*) Henr. Haguenot, Pr. Med. Monfp. Memoire, contenant une nouvelle
Methode de traiter la Vérole. Montpel. 1734.

80) Petr. Guifard, M. D. Monfp. Essais ſur les Maladies Veneriennes. à la
Haye 1740. mihi Paris 1743. excuf.

81) Jord. de Pellerin, Med. Fac. Londin. olim nomen Grimaldi adſcicēb.
a Treatise of the venereal maladies &c. Lond. 1750. cito Göttinger Zeitung
auf das Jahr 1751. p. 445.

82) vid. ſupra §. XII. not. 21.

83) le Nicol. du Saulſay, D. M. Fougerian. Journ. de Médecine. T. X. p. 239.

84) Goulard, Pr. Med. Monfp. Remarques & Observations pratiques ſur les
Maladies Veneriennes, à Pezenas & Montpel. 1760.

85) Bened. Voyfin, D. M. Sabaudus, le Médecin familier & sincère. à Tu-
rin mihi 1747. excuf. prior vero edit. Ital. idiom. ibid. 1741. prod.

86) Ed. Barry, Corcagienſ. Essay & Observations de la Société d'Edimbourg.
T. III. p. 394. & T. IV. p. 32.

HAVE, BEHR 87), LUDWIG, LANGHANS. Qui sudorifera dein & Stupham laudaverunt, ut GYNONGYÖSIUS, & BASSIUS. Qui Balnea & potum diluentem, qualis est MARTEAU & CHESNEAU, LIEUTAUD, JAUBERTHOU, qui Balnea mox tepida mox frigida & potum aquæ nive refrigeratae extollit, ROSENSTEIN, ac denique CLERC 88), qui sudorifera Balneaque humida ac vaporosa celebrat. Sudorifera, quorum alia leniora, alia vehementiora erant, varia subjungebant Mercurio LOWE, CLAUDINUS, VARANDÆUS, MAYERNE, WISEMANN 89), ETTMÜLLER, UCAY, OVERCAMP, LISTER, R. CAMERARIUS & CASPAR, JACKSON, GOHL, ALBERTI & SCHRIMPF, GRAINGER 90), LIEUTAUD, PLATNER, BOURRU. Sola annexebant Balnea TURNER, VENER. AVUS & PARENS, BEHR; Stuphas MAYNARDUS 91), BROCARDUS, PERDULCIS, PLATER, SENNERTUS, A GULDENKLEE, TURNER robustis. Sudorifera varia & Balnea juncta BRASSAVOLUS, VERCELLONUS, SCHARSCHMIDT, LUDWIG, BROMFEILD; Sudorifera tandem, Balnea & Stuphas indiscriminatim ZWINGER. Balnea tepida prudenter cum Mercurio combinata lubenter concedo; sed horreo omnino, quando ægros summe debilitanti salivationi subjiciendos aut subjectos validissimis sudoribus vix non totos prosterni lego; haud miror plurimos, qui olim curam Mercurialem subibant, per omnem vitam stigmata inde impressa circumtulisse; sed id miror ullos extitisse, qui sub his tormentis non succubuerint. Religissime omnino PIGRAY, SEPTALIUS, SYDENHAM, CAL-

87) G. Heinr. Behr, M. D. Arg. *Medicina consultatoria*. Angsp. 1751.

88) Clerc, olim Med. castræ. in Germania, *Histoire naturelle de l'homme*. Paris 1767.

89) Rich. Wifemann, Engl. Chir. Reg. *Several Chirurgical Treatises*. Lond. 1676.

90) Jac. Grainger Diff. de Modo excitandi Ptyalismum, & morbis inde pendentibus. Edimbr. 1753. XXXII. Coll. pract. Haller.

91) Petr. Maynardus, Pr. Med. Patav. de Morbis Venereis. 1518.

METTE, VALLISNERIUS 92), FR. HOFFMANN & VAN DEN VELDE, GARNIER, ASTRUC, ALBERTI & SCHRIMPFF, BORELLUS & SIBECKER 93) medicamenta sudores elicientia exudare jussérunt.

§. XVII.

Licet E. STAHL & ISAAC 1), VERCCELLONUS, CAMEARIUS & BREYER, MEAD, BÜCHNER & FRANCK Hydrargyri usum externum dissuaserint, tamen is frequentissime & sub diversissima ratione obtinuit. Pararunt inde suffitius, ut medicamentum in vapores resolutum altius penetrat; MAYERNE contendit inde curatos fuisse, quibus sine successu decocta Lignorum fuerunt porrecta & salivatio excitata: hanc methodum sub initiis fac. XVI. in usum tractam esse ex BOLOGNINO 2) patet; fuerunt, qui Mercurium sub forma vaporum in genere propoluerunt, ut DE HERY, H. MONTULS, FRACANTIANUS, BRUCÆUS & BATTUS, ANT. SAPORTA, FRAXINOLA, PAREUS, CLOWES 3), BRUELE, WIERUS, MERCURIALIS, GHINUS, CAPIVACCIO, SAXONIA, MASSARIAS, BASTELLUS, J. SAPORTA, DE TORREZ, GUILLAUMET, HARTMANN, CHARLES, KNOBLOCH, COLLE, FERDINANDUS, WEICKHARD, HORSTIUS, ZACUTUS, SARTORIUS, MAJOR & SCHIPPEL, SPARR, FRIESS & ORTLOB 4), M. B. VALENTINUS 5), HERREN-

92*) Jof. Vallisnerius, Regiens. Princip. Estens. Arch. vera Methodus, Cetica Lue affec̄os sanandi. 1693.

93) Phil. Jac. Borellus, Pr. Med. & Henr. Guil. Sibecker Diff. de Salivatione artificiali. Marburg 1752.

1) E. Ern. Stahl, d̄ quo supra §. II. not. 24. & J. D. Isaac Diff. de Salivatione Mercuriali alius præter Luen Venereum morbis rebellibus extirpandis pari. Hal. Magd. 1710.

2*) Ang. Bologninus, Prof. M. Bonon. de Unguentis. Bonon. 1507.

3*) Wilh. Clowes, Engl. Chir. Reg. Treatise concerning the cure of the French Pockes &c. London 1575.

4*) Mart. Fr. Fries, Pr. Med. & J. F. Ortlob Diff. de Salivatione. Lips. 1684.

5) Mich. Bernh. Valentinus, Prof. Med. Giess. Fraxis infallibili; prius Francef. 1711. nihilibid. 1721. impr.

SCHWANDT,

SCHWANDT, DIONIS & GEVIGLAND, CHEVALIER, LIEUTAUD, THIRION, GARDANE. HEUERMANN per exhalationes Mercuriales unguenti vel simpliciter in conclavi eodem detenti, aut societate cum hominibus, qui eodem tempore inunguntur, Luem tolli posse sibi persuadet. Mercurium cum plumbo amalgamavit MAYERNE, sulphur iidem commiscerunt RANGONUS, JAC. SYLVIA
 6), LOBERA, CHALMATEUS, BETERA, LOWE, RUDIUS, PLATERUS, CORTILIO, JUNCKER, MAYERNE, TURNER, Indi referentibus FÜRSTENAU & PAXMANN, CHEVALIER & LE THIEULLIER, HEUERMANN. Varii Hydrargyro alias junxere substantias, quorum acres vapores illorum Mercurii vim penetrandi augeant; Cinnabari Præcipitatum adjecit ALCAZAR, Mercurium sublimatum CHALMATEUS, SENNERTUS, Antimonium SARTORIUS, GOCKELIUS. Nec deleterii quos Auripigmentum aut Arsenicum rubrum fundunt vapores, retinere valuerunt Auctores, quin ipsa Cinnabari addiderint MATTHIOLUS, LOBERA, FALLOPIUS, RONDELETIUS, CHALMATEUS, BASTELLUS. His commiscerunt Marcasitam FERRERIUS, PETRONIUS, SEPTALIUS Antimonium adjiciens. Præcipitatum rubrum ZECCHIUS, Præcipitatum & Sublimatum PLATER. Resinosos & Aromaticos Vapores junxere FERRERIUS, MACHELLUS, M. J. PASCHALIS, FALLOPIUS, RONDELETIUS, BOTALLUS, PETRONIUS, BASTELLUS, PERDULCIS, SEPTALIUS, DE LE BOE SYLVIA, DOLÆUS, UCAY, MUSITANUS, GARNIER, plurimi autem horum, ob gravissima que hanc Mercurium administrandi rationem comitari sequique solent symptomata, ad eandem trementes, nec nisi in casu maxime desperato confugerunt. Nullus quem ego faltem noverim, MUSITANO, MARTEAU & CHESNAU, CHEVALIER & le THIEULLIER assentitur hanc niedendi rationem

6*) Jac. Sylvius, Pr. M. Paris. 1) de Ordine in legendis Hippocratis & Galeni Libri. Lutet. 1539. 2) Methodus compendi Medicamenta. ibid. 1541.
 3) Iugoge in Hipp. & Galeni Physiolog. ibid. 1555.

reliquis præferentibus. Hujus loci non est, recensere multis, quam perniciosum sit Mercurium tali ratione administrare, ut præ reliquis largius capiti & pectori impingatur, nobilissimis visceribus vapores acerimi obtrudantur, globuli Mercuriales in membranis viscerum, vasorum nervorumque subsistere queant, sed id modo notamus, hujus methodi pericula & incommoda notasse, eamque justissime rejecisse CATANEUM, J. BENEDICTUM, FRACASTORIUM, LOBERAM, VIDUM VIDUM, VICTORIUM, BRASSAVOLUM, DORDONUM, FRIZIMELICAM, TOMITANUM, PEREDAM, PIGRAY, LAURENTIUM, CALVO, CÆSALPINUM, PACIUM, MERCATUM, VARANDÆUM, GUARGUANTUM, RANCHINUM, WYNELL, W. WEDEL & LOEW, LOSS & REBENTROST, ALBINUM & DE HORN 7), VESTI & ECKMANN 8), ALLIOT & LEAULTE', CHR. JOH. LANGIUM 9), BOSCHETTI 10), DIBON, ASTRUC, DEIDIER 11), VON LINDERN, PEAGET & DIONIS 12), FR. HOFFMANN, A BRUNN; mortem inde secutum narrant PETRONIUS, SENNERTUS, ZACUTUS; exemplis pericula docet STISSER 13), suo tempore eviliusse BLANCARD & ETTMÜLLER notant, denuo increbuisse GUISARD dolet, numerosis Parisiis institutis experimentis quosdam morti traditos, paucos fanatos testatur ASTRUC. Improbant denuo W. C.

- 7) Bernh. Albinus, Pr. Med. Franc. ad Viadr. Lugd. B. & Conr. de Horn Diff. de Salivatione Mercuriali. Francof. ad Oderam 1689.
- 8) Just. Vesti, Pr. Med. & G. Gottl. Eckmann Diff. de Uso & Abuso Medicamentorum Mercurialium. Erford. 1705.
- 9) Chr. Joh. Langius, M. D. Lips. Opera omnia. Lips. 1704.
- 10) Barth. Boschetti, M. D. Vincentin. Diff. de Salivatione Mercuriali phys. medic. mechan. prius Venetiis 1722. mihi Parif. 1732. recus.
- 11) Ant. Deidier, Pr. Med. Monsp. Differt. de Morbis Venereis. Montep. 1723. mihi Gall. Verho Parif. 1735. impr. interfervit.
- 12) Mich. Peaget, D. M. & Carol. Dionis Q. M. An Luis Venerea Curationi per Frictum potius, quam per Suffitum faveant medice Observations? Parif. 1738.
- 13) Joh. Andr. Stisser, Pr. Med. Helmst. Acta Laboratorii chemici. Helmst. 1690. 1693. & 1698. in tribus Speciminiibus edita.

HOFFMANN, BÜCHNER & FRANCK, KEY 14), BOERHAVE,
ANONYMUS GERMANUS 15), BORELLUS & SIBECKER,
GRAINGER, HUNDERTMARCK & BERGMANN, MISSA &
DESPATUREAUX, ANONYMUS GALLUS 16), ROSENSTEIN,
DE HORNE.

§. XVIII.

Mercurium substantia quadam viscida, saliva, albume ovi, pinguibus in exiguo globulos divisum, & ita ut a vasis cutaneis possit absorberi, aptum redditum, adhibuerunt plurimi (QUERCETANUS, VIGIERIUS, MUSITANUS succo limonium illum subegerunt) idque vario modo. Sub forma Cataplasmatis plantis pedum imponendi Magnatibus Hispanis in more esse BERALDUS apud MAYERNE 1) notat: quam methodum BORELLUS & SIBECKER rident. Carpis & Tarfis in formam Armillorum applicandi SENNERTUS, ALBINUS & DE HORN, DIBON; Lumbis sub forma cinguli circumponendi SENNERTUS, DE LE BOE SYLVIVS, GOKELIUS, BLANCARD, ALBINUS & DE HORN; improbat autem ab HILDANO, BARTHOLINO 2), ANGELO SALA 3), JALON 4), VESTI & ECKMANN, BOSCHETTI, RAUCH 5), VON LINDERN, qui ab ipso horrenda symptoma suscitata fuisse narrat, W.C. HOFFMANN, BORELLO & SIBECKER, BASSIO. Sub forma Emplastri vel Cerati,

14) Georg. Key *Dissertation on the effects of Mercury in human bodies.* Lond. 1747. cito Berl. Meth. stud. Med. ed. Hall. T. II. p. 955.

15) §. XII. not. 21.

16) §. IX. not. 3.

1) Beraldus, Operator Chirurgus; allegatur apud Mayerne, de quo supra §. II. not. 22.

2) Thom. Bartholinus, D. M. Hafniens. *de Medicina Danorum domestica.* Hafn. 1666.

3) Angelus Sala, Ital. Medicin. in Belgio fecit. *Opera omnia.* Frf. 1685.

4) Paul. Jalón, Med. Metens. E. N. C. Dec. II. Ann. VI. Obl. 109. p. 204.

5) Joh. Georg. Rauch, Wisbad. Nassic. *Diss. de Mercurii Uju & Abusu.* Marburg. Cattor. 1727.

quo plurima loca interdum totum corpus obtegebant; VELLA, J. BENEDICTUS, DE VIGO⁶⁾, MASSA, RANGONUS, FONTANONUS, LOBERA, VIDUS VIDIUS, DE HERY, RONDELETEUS, CHALMЕTEUS, SAPORTA, PAREUS, WIERUS, DE LEON, PERDULCIS, CORTILIO, qui tibialia inde formata ægrotantibus induit, GUILLAUMET, CHARLES, GUYON, RANCHINUS, SENNERTUS, FERDINANDUS, WEICKARD, MAYERNE, SPARR, CHRISTINUS, BLANCARD, ALBINUS & DE HORN, GARNIER, RAUCH. Camphorani hujus generis curationi adjecerunt BRASSAVOLUS & VARANDÆUS, Mercurium sublimatum MATTHIOLUS & FERRERIUS: cum consistentia Emplastrum efficiat, ut difficilius Mercurius resorbeatur, id quod jam SENNERTUS & FERDINANDUS monent, hinc illorum usui inunctiones interponendas esse CHALMЕTEUS & SPARR autem, suffitus vero GARNIER; In totum relegavere PETRONIUS, LOWE, QUERCETANUS, PIGRAY, PLATER, GUARGUANTUS, SARTORIUS, ASTRUC, qui egregie tardæ & incertæ eorum actioni incommoda, quæ ab applicatione Emplastrorum in genere surgunt, addit.

§. XIX.

Ut Mercurius extictus facilius vasa cutanea subire queat plurimi Auctores illi formam Unguenti induxerunt, & adjecta frictione, ut citius resorbeatur, effecerunt. THEODORICUS sicc. XIII. Auctor hanc medendi rationem jam proposuit, quam BERENGARIUS Carpus¹⁾ potius refuscitavit, quam invenit, ut vult FALLOPIUS. Mitto hic illos, qui Unguenta Mercurialis tanquam topica modo, ut ulcera curarent, adhibuerunt, inter quos multos exprimit, qui morbum tractarunt, reperio: hanc autem ra-

⁶⁾ Joh. de Vigo, D. M. Chir. Jul. H. Pontif. *Practica copiosa in Arte chirurgicou*. Roma 1514.

¹⁾ Jac. BERENGARIUS, Carpus a Fallopio allegatur, de quo supra §. II. not. 3a.

tionem omnino illi, de qua nunc sermo est, originem
dedisse probabile est. Inunctionem igitur vel instituere
vel laudavere HOCK, CATANEUS, BOLOGNINUS, VELIA,
J. BENEDICTUS, ALMENAR, VIGO, BROCARDUS, MAY-
NAEDUS, A BETHENCOURT, FRACASTORIUS, MASSA, J.
PASCHALIS, MATTHIOLUS, FERRUS, RANGONUS, JAC. SYL-
VIUS, GALLUS, DE HERY, RINIUS, BRUNELLUS & DES-
CHAMPS, VIDUS VIDUUS, VICTORIUS, BRASSAVOLUS, FER-
RERIUS, TRINCABELLIUS, AMATUS, M. J. PASCHALIS,
FALLOPIUS, BAYRUS, MONTUUS, RONDELETIUS, CHAL-
METEUS, BOTALLUS, FRACANTIANUS, PETRONIUS, BOR-
GARUTIUS, DORDONUS, BRUCÆUS & BATTUS, ANT. SA-
PORTA, RIGAULT & RIOLANUS, FRAXINOLA, ALCAZAR,
PAREUS, CLOWES, PEREDA, BRUELE, WIERUS, ZECCHI-
US, MERCURIALIS, LAURENTIUS, GHINUS, CAPIVACCIO,
BETERA, CALVO, FORESTUS, LOWE, SAXONIA, MASSA-
RIAS, SEGUYN & RABAULT 2), BASTELLUS, JOH. SAPOR-
TA, DE TORREZ, CÆSALPINUS, QUERCETANUS, RUDIUS,
MERCATUS, DE LEON, PERDULCIS, PIGRAY, HILDANUS,
PLATER, VARANDÆUS, CORTILIO, J. HARTMANN, CHAR-
LES, SEPTALIUS, GUYON, RANCHINUS, UNZER 3), KNO-
BLOCH, COLLE, FERDINANDUS, JUNCKER, WEICKARD,
HORSTIUS, ZACUTUS, JONSTON, WISEMANN, SAKTORI-
US, BOUJONNIER & PATIN 4), MAYERNE, GULDENKLEE,
VIGIERIUS, TRUMPHIUS & CAPELLE 5), DE LE BOE SYL-
VIUS, MAJOR & SCHIPPEL, SPARR, CHRISTINUS, SEN-
NERTUS, SYDENHAM, W. WEDEL & LÖW, LOSS & RE-
BENTROST, GOKELIUS, BAGLIV, BLANCARD, FRIESS &

2) Petr. Seguyn, D. M. Fac. Par. & Ant. Rabault Q. M. *An ut Lepra sic
Lui Venerea Hydrogyrus?* Paris. 1598.

3) Matthi. Unzer, D. M. Halenf. *Anatomia Mercurii spagirica.* Hal. Sax. 1610.

4) Franc. Bonjonnier, D. M. & Robert. Patin Q. M. *Eſtne certa & opti-
ma Lui Venerea per ſolam Hydrogyroſin Curatio?* Lutet. 1649.

5) J. G. Triumphus, Med. Lt. Goslar. Saxo. & Berol. Chr. Capelle Diff.
de Salivatione Mercuriali. Jenae 1668.

ORTLOE, DOLÆUS, ETTMÜLLER, ANONYMUS GALLUS 6),
LE MONNIER 7), CALMETTE, VALLISNERIUS, MUSITANUS,
GARNIER, PURMANN, LANZONUS, JACKSON, JOHREN-
IUS & EISENER, HELVETIUS 8), ZWINGER, M. B.
VALENTINUS, GOHL, WEISBACH, HARVV apud TURNER-
RUM, TURNER, ALLIOT & LEAULT', CHICOYNEAU &
PELISSERY 9), WILLOUGHBY 10), DIBON, DEIDIER,
FREIND 11), RAUCH, HEISTER & SCHMID 12), A. WEDEL
& SLEVOGT, BAUMLER, RAIBERTI, VON LINDERN, DES-
SAULT, HAGUENOT, ASTRUC, DOUGLAS 14), ANONYMUS
ANGLUS 15), DE ROTUNDIS, GUISARD, KNIPHOF, VOISIN,
HILSCHER, RABOURS & CANTWELL 16), MIDY &
DESBOIS, STENZEL & KLIPSCH, KEY, W. C. HOFFMANN,
BÜCHNER & FRANCK, SCHLICHTING, LA MURE 17), SCHAR-
SCHMIDT, STOCK & BECKER 18), CONNALIUS & CONNEL

6) §. XVI. not. 77.

7) L . . Le Monnier *nouveau Traité de la Maladie Venerienne*. Paris 1689.8*) Adrian. Helvetius Batav. Phil. Ducis Aurel. Med. *Méthode pour traiter la Verole par les frottemens & les suuirs.* à la Haye 1710.9*) Franc. Chicoynneau, Pr. Med. Monsp. & Ant. Pelissery Q. M. *An ad curandam Luem Venereum Fricciones Mercuriales in hunc finem adhibendae sint, ut Salivæ fluxus conciteatur?* Monsp. 1718.10*) C. Willoughby, D. M. Anglus, *the Practice of Salivating*. Lond. 1723.11) Joh. Freind, Medic. Cai treni. in Hisp. postea Arch. Angl. *History of Physick from the time of Galen to the beginning of the sixteenth Century*. Pars I. Lond. 1725. Pars II. 1726. Adhibui *Opera omnia* Lat. Ling. confer. Lutet. 1735. excuf.12*) Laur. Heister, Pr. Med. & Joh. Jac. Schmid *Diss. de Chirurgorum Erroribus in curandis Morbis Venereis*. Helmst. 1728.13*) Joh. Hon. Raiberti, Pr. Med. Roman. *Dissertatio medica de Morbis Venereis*. Roma 1732.14*) Joh. Douglas, Chir. Lond. tres Dissertationes scripsit Anglo Idiom. de *Lue Venerea agentes*, prior. Lond. 1737. post. 1739. excus. fuer.15*) Anonymus Anglus *Letter from a Physician abro ad to a Gentleman in London*. 1738. Lond.16) Ged. de Rabours, de quo supra §. XVI. n. 23. & Andr. Cantwell. Q.M. *An Pyralisinus Friccionibus Mercurialibus provocatus perfectæ Lue Venerea Sanationi adveretur?* Parif. 1741.

17) La Mure QQ. MM. pro vacante Cathedra. Monsp. 1749.

18) Jo. Chr. Stock, Pr. Med. & Wolfgang. Mich. Becker *Diss. de Lue Venerea*. Jenæ 1751.

19), ANONYMUS GERMANUS 20), BORELLUS & SIEBECKER,
CHEVALIER, CAIRNOAN 21), GRAINGER, MISSA & DES-
PATUREAUX, R. ISIN 22), CORDET 23), TILLOLOY 24),
LUDWIG, FABRE ad mentem PETITI, ESTEVE 25), LE NI-
COLAIS du SAULSAY, GOULARD, COSTE, FICHET DE
FLECHY 26), BROMFIELD, DOSSIE, MAURAN 27), LEAU-
TAUD 28), LANGHANS, BASSIUS, POMME, FORDYCE,
SAUVAGES 29), ANONYMUS GALLUS 30), BROKLESBY 31),
HIRSCHEL, LIEUTAUD, PLATNER, WATHEN 32), ROBIN
DU SAUGEY 33), JAUBERTHOU, CLERC, HEUERMANN,
ROSENSTEIN, THIRION, HOUTSET 34), MUNNICKS, GAR-
DANE, PUPPE DES PORTES 35). Sed etiam fuerunt qui
varia Mercurio addendo linimentum efficacius reddere ten-
tarunt, aromata & resinas RINIUS, M. J. PASHALIS,

- 19) Connalius a Connel Diff. de optima tutissimaque Lien Veneream radicitus
extirpandi methodo. Lugd. B. 1751. cito Comment. Lipf. T. I. p. 565. & fq.
20) vid. §. XII. not. 21.
- 21) Jac. Cairnoan, Hibernus, Diff. de Morbo Venereo. Lugd. Bat. 1753.
- 22) Rud. Jerem. Raisin, D. M. Montish. Journ. de Med. T. V. p. 435.
- 23) Cordet, Chirurg. (à St. Pere en Retz) Journ. de Med. T. VI. p. 149.
- 24) Tilloloy, Chirurg. Xenod. (à Domart le Pontheu) Journ. de Medecine
T. VII. p. 224.
- 25) Lud. Esteve, D. M. M. QQ. Ch. Ch. pro vacante Cathedra. Monsp. 1759.
cito Comm. Lipf. T. IX. p. 42.
- 26) Ph. Fichet de Flechy, Pr. Med. Par. Observations sur différens Cas fin-
guliers relatifs à la Medecine pratique, à la Chirurgie, aux Accouchemens &
aux Maladies Venereennes. Paris 1761.
- 27) Mauran, Chir. Martig. in Gall. Prov. Journ. de Med. T. XVI. p. 552.
- 28) Leautaud, Chir. Arlef. Journ. de Med. T. XVI. p. 552.
- 29) Fr. Boisier de Sauvages, Prof. Med. Monsp. Naflogia methodica. Am-
stelod. vere Genev. 1763.
- 30) vid. §. IX. not. 3.
- 31) Rich. Brocklesby, Med. Lond. Economical and Medical Observations.
Lond. 1764. cito Vogels neue medicinische Bibliothek. T. VI. p. 325.
- 32) Jon. Wathen, Chir. Lond. Practical Observations, concerning the Cure
the Venereal Disease. Lond. 1765. cito Götting. Zeit. aufs Jahr 1766. p. 234.
& Commentar. Lipf. T. XIV. p. 324.
- 33) Robin du Saugey Journ. de Medecine, T. XXIII. p. 43.
- 34) Houtset, Acad. Chir. Parif. Consil. Memoires de l'Acad. Roy. de Chir.
T. IV. p. 141.
- 35) Ponppé Desportes, Med. ab anno 1732. ad annum 1746. in Promontorio
Gallorum (Cap François), Histoire des Maladies de St. Domingue. Par. 1770.

FALLOPIUS, BAYRUS, RONDELETIUS, CHALMATEUS, BOTALLUS, BORGARUTIUS, BRUCIUS & BATTUS, PAREUS, BASTELLUS, QUERCETANUS, RUDIUS, PERDULCIS, HILDANUS, PLATER, VARANDÆUS, SENNERTUS, MAYERNE, A GULDENKLEE, VIGIERIUS, DE LE BOE SYLVIUS, SPARR, CHRISTINUS, W. WEDEL & LÖW, BLANCARD, ZWINGER, RAUCH, ALBERTI & SCHRIMPFFIUS, VOYSIN, BUCHNER & FRANCK, BORELLIUS & SIBECKER, LANGHANS. Mercurium sublimatum MATTHIOLUS, CHALMATEUS, CORTILIO, BLANCARD, LANZONUS, JACKSON admiscent, in quo à GUARGUANTO graviter reprehenduntur; Camphoram autem MATTHIOLUS, BRASSAVOLUS, MISSA & DESPATREUX, RAIS'N, CORDET, TILLOLOY, ANONYMUS GALLUS 36), CLERC, (singularia quoque à Butyro Cacao expectans) hæc autem methodus jam FRACANTIANO displacebit, quia vim refrigerantem Camphoræ tribuit. Illos, qui superflua aut inertia adjecere, qualia sunt unguinosa varia, Cinnabaris, varii Saturni calces, enumerare nolui; libenterque etiam distinctioni à partibus inungendis defimendæ supersedeo. Non levis est omnino illorum numerus, qui frictiones s. Hydrargyrosin rejecerunt, damnarunt. In casu maxime desperato & omnibus frustra tentatis ægre concedunt FERRUS, AMATUS, PASCHALIS, PEREDA, WIERUS, CAPIVACCUS, MASSARIAS, BASTELLUS, SENNERTUS, MAJOR & SCHIPPEL, WISEMANN, GULDENKLEE, W. WEDEL & LÖW, BAGLIV, MUSITANUS, TURNER, BRANT, TORELLA absolute illam rejiciunt, sophistica AQUILANO videtur, deleteria Vochs, acerbissima HUTTENIO, PHRISIO, L. FUCHSIO, FRIZIMELICÆ, TOMITANO, CRATONI, infœcra PACIO, diabolica GUARGUANTO, infensa WYNELL, SORBAIT 37), THUILLIER 38).

36) §. IX. not. 3.

37) Paul de Sorbait, Prof. Med. Vienn. *Praxis medica*. Vienn. 1678.38) Carol. Thuillier, Med. Parif. *Observations sur les Malades Veneriennes*. Rouen 1684.

quanti-

quantitatem Mercurii indeterminandam dolet UCAY, OVERCAMP, vilipendit GAKES, CHR. JOH. LANGIUS, VESTE & ECKMANN, STUSSIUS & GEMEINHARDT 39), BOSCHETTI, SIGOGNE, DUBOIS 40), POINTET 41), BELLOSTE 42), WALDSCHMIDT 43), FOURNEAU & BARFECNECHT 44), LA METTRIE. MEAD mercuriales globulos facile interstitiūs fibrarum aut cellulis ossium impactos manere, & maiorem præ isto, qui salibus acutus intus exhibetur, quantitatem requiri objicit, repugnat porro ROBINSON, HERRENSCHWANDT, qui scrupulum Mercurii dulcis intus asfunti plus quam drachmam Mercurii extus illiti valere docet, VENER. PATER gravissima inde observans symptoma, a BRUNN, MARTEAU & CHESNAU, BOERHAVE, CHEVALIER & LE THIEULLIER, HUNDERTMARCK & BERGMANN, BERNHARDT 45), VENEL & DRILHON 46), PLENCK, DE HORNE. Et fateor omnino mihi supra notata argumenta MEADII ita ponderosa videri, licet ea refellere conatus sit ASTRUC, ut ego faltem frictionum usum rarissime suadere auderem. Quantis periculis fuos exposuerunt ægros illi, qui talia loca inungebant, quibus copiosi nervi aut nobilia viscera subiecta erant, quantum

- 39) J. G. Stussius, M. D. & J. Casp. Gemeinhardt *Diff. de Ægro Pudenda-
gra contracuriali laborante.* Jen. 1716.
- 40) Petr. Viol. du Bois, Chir. Paris. *nouveau Traité des Maladies Venerien-
nes.* Paris 1725.
- 41*) N. Pointet, Chir. *Remarques & Observations sur les Maladies Venerien-
nes.* Paris 1725.
- 42*) August. Belloste, Chir. Par. *Suite du Chirurgien de l'Hôpital.* Par. 1724.
- 43) J. J. Waldschmidt, Pr. Med. Marp. *Opera medico-practica;* prius 1682.
mihi Francof. 1695, excul.
- 44) Jac. Fourneau, D. M. & Otto Casim. Barfecnecht, Q. M. *An tuitiores
Frictionibus ex Mercurio jucundioresque viæ sint ad profigandam Luem Ve-
nereum?* Parisi. 1732.
- 45) Chr. Bernhardt *Vesueb, aus Vitriol, Sulpheter, Ofenruß, Queckſilber,
Arſenick &c. kräftige Arzneyen zu machen.* Leipzig. 1755.
- 46) Gabr. Franc. Venel, Prof. Med. Monsp. & Jac. Franc. Drilhon, Q. M.
*de innocentia, sufficientia, utilitate, praefantia Hydargyrosis ex Compositis
Mercurialibus Sulinis intus exhibitiis, in Curatione Morborum Venerorum.*
Pissemis 1764.

circulationis leges ignorarunt, qui omni corpori aut falso
tem pluribus ejus partibus Mercurium affricandum esse
putarunt, ut totum corpus penetrare possit, statim sub
oculos cadit.

§. XX.

Fuerunt etiam Auctores, qui Mercurium Acido Salis
solutum & ita in aqua suspentum commendarunt, fue-
runt, qui eum topico scopo ad ulcera adhibuerunt, ut
TORELLA, HOCK, FERRUS, LOBERA, RINIUS, BRASSA-
VOLUS, RENNER; fuerunt, qui corpus eodem lavando,
Mercurio intus recipiendo aditum parare studuerunt, &
hoc pacto morbum debellari posse autumarunt; refero
huc MATTHIOLUM, FERRERIUM, PLATERIUM, WEICKAR-
DUM, BLANCARDUM, DIBON, GATAKER 1), ANONYMUM
apud HORSTIUM, qui Sublimato Arsenicum & Euphor-
bium nubit. Dum MAYERNE Mercurium dulcem in aqua
dissolvere jubet, talia præcipit, quæ fieri non possunt.
Meum si licet de hac cura proferre judicium, lubens fateor,
illam mihi non multum arridere. Sepono nunc omnem
de Corrosivi præconcepta virulentia opinionem vitiis
topicis æquo animo condono ejus ad cutis morbos egre-
gium usum externum jam dudum edoctus, at vires in
corporis interiora paucas expecto. Saturatior remedii
forma cutim lædet, diluta nimis debilis. Nec istud Un-
guentum, quod solum Sublimatum continet SARTORIO
amatum magis blanditur. Veltra erga ad insignia juro,
qui merito illum damnatis, PETRONI! ALBINE & HORN!
WALDSCHMIDT! W. C. HOFFMANN! BORELLE! & SIBE-
CKER, BASSI, PIERAC 2), DE HORNE, GARDANE.

1) Thom. Gataker, Chir. Reg. Angl. 1) *Observations on venereal complaints and on the method recommended for their cure.* 2) *Essay on medical subjects originally printed separately.* Lond. 1764. cito Gött. Zeit. 1765. p. 512.
2) Pierac, Ac. Chir. Paris. Consil. Mem. de l'Ac. Roy. de Chir. T. IV. p. 153.

§. XXI.

Externum Mercurii usum licet interno præferant plures quos citavi Auctores ac FREIND, GARNIER, DEIDIER, eum certiorem esse asserant, ASTRUC autem omnem lapidem movere & illum omnino præferendum esse probare nitatur, multi tamen fuerunt aliter sentientes, & ASTRUC^{cii} argumenta facile quisquis justus æstimator refellet, ac illum innumeræ refutant observationes. Fuerunt, qui Hydrargyrum nullis Salibus mixtum, sed crudum exhibuerunt, & quidem relictis omnibus substantiis aliis, nisi talibus, quæ ipsum ita divisorunt, ut potuerit in sanguinem recipi. Pertinent huc MAYERNE, RIVIERE 1), STAHL & FEINLER, RANCHINUS, COLLE, WEICKARD, ALBINUS & DE HORN, BRUN 2), à MONTUO acriter perstricti, nec multum à FRACASTORIO, SARTORIO, UCAY, GUISSARD, ALBERTI & SCHRIMPFPIO ac GRAINGERO laudati. Liceat huc referre Pulverem ex Mercurio cum Saccharo trito, quem commendant ALBINUS & DE HORN, HUNDERTMARCK & BERGMANN. Mercurium trituratione cum Aqua in pulverem nigrum redactum, quem KEY & JACOBI 3) proponunt, qui ultimus huic remedio adhuc æthiopis speciem jungit. Hydrargyrum cum lacte decotum, scopo salivatorio W. C. HOFFMANN exhibuit. Cum Gummi Arabico varia sub forma junctum PLENCK, quod remedium cum successu à MENGHINO administrari CANESTRINI testatur, egregio cum fructu KÆMPF 4) adhibuisse narrat, improbant HIRSCHEL, MUNNICKS, vix morbo le-

1) Guill. Riviere, D. M. Monsp. QQ. Chym. pro vacante Cath. Monsp. 1696.
2) J. Chr. Braun Diff. Observationes quadam anatomicas & chirurgico-medicas exhibens. cito Gött. Zeitung 1760. p. 315.

3) J. Chr. Jacobi, Med. Vinariens. N. Act. Phys. Med. Ac. N. C. T. I. Obs. LVIII. p. 728.

4) Kämpf, Arch. Landgr. Hass. Homb. Actæ Philos. Med. Societ. Ac. Scient. Princ. Hassiacæ, nuperime Francof. & Lipf. 1771, impress. inferuit p. 156. Obs. hue facientem.

viori par affirmat GARDANE, in sola phthisi à causa Venerea BOURRU concedit. Alii varia medicamentorum purgantium genera adjecerunt, hinc tanta Pilularum Mercurialium apud Autores prostat copia, antiquissimæ à BARBAROSSA denominantur, tales Pilulas commendant JAC. SYLVIUS, BLONDUS, FERRERIUS, BAVRUS, RONDELETIUS, CHALMÈTEUS, WIERUS, LOWE, JOH. SAPORTA, PERDUCIS, PLATER, KNOBLOCH, qui Mercurium Succo Limonum extinguit, MAYERNE, ALBINUS & DE HORN, HARVY apud TURNERUM KNOBLOCHIUM imitans, BATES⁵⁾ apud EUNDEM, DIBON Camphoram adjiciens, BELLOSTE, ANONYMUS GERMANUS⁶⁾, GOULARD, SPIELMANN & EHRENMANN. SENNERTUS has nonnisi in malo desperato largitur. Mercurius nimis cito per Cathartica ex corpore eliminatus, nullas in secundas vias habebit vires, & acria admixta purgantia plus noxæ quam fructus afferent, jure ergo à VARANDÆO, CORTILIONE, UCAY, TURNERO, VON LINDERN, POMME, PLENCKIO, GARDANO ac BOURRU relinquuntur. De quibus autem BELLOSTII pilulis Paralysin ac necem inferentibus KRAMER loquatur ignoro. Mercurio crudo, falibus non diviso, non male oppomuntur incommoda, quæ cum MEADIO eidem extus applicito objecimus.

§. XXII.

Æthiopem mineralēm laudant MAYERNE, HARRIS, FR. HOFFMANN & VAN DEN VELDE, GAUKES, HENNINGER & THILEMANN, TURNER, DIBON, SCHROMMIUS, KRAMER; STIEF⁷⁾ ipsum cum Antimonio Diaphoretico.

⁵⁾ Bates apud Turnerum citatur, de quo supra §. II. not. c.

⁶⁾ Anonymus Germanus. vid. Hamburg. Magazin. Vol. XV. P. 4. No. 4.
⁷⁾ J. Ern. Stief, M. D. Vratisl. N. Act. Phys. Med. Ac. N. C. T. I. Obs. XCI. p. 364.

miscet, BÜCHNER & TELLGMANN cum absorbente & Sulphure Aurato Antimonii, LANGHANS cum Absorbente & Stibio, BASSIUS cum Antimonio Diaphoretico & Cinnabari. Cinnabarina in genere singulare virtute in Lue curanda pollere putat DOLÆUS. Cum plus quam probabile sit Mercurium per C. H. vires à sulphure non posse separari, hinc MUSITANO, VEN. AVO, HERRENSCHWANDTIO, GUIARD, QUELMALTZ 2), BOERHAVE, HUNDERTMARCK & BERGMANNO, PLENCKIO, HEUERMANNO ac GARDANE facile subscribo, qui talia medicamenta & hic inertia esse monent.

§. XXIII.

Mercurium per se præcipitatum FR. HOFFMANN ac RAUCH eundem cum Purgantibus & Auro mixtum UCAY commendat; simile præparatum ex Sole & Antimonii Mercurio jam POTERIUS extollit, promissis ipsum non stare testatur TURNER. Acido Vitriolico nuptum Mercurium exhibuerunt CLOWES, MONAVIUS, QUERGETANUS, HARTMANNUS, SENNERTUS, HORSTIUS, SEVERINUS, JONSTON, SARTORIUS, LOSSIUS & REBENTROST, GOKELIUS, FRIESS & ORTLLOB, ALBINUS & DE HORN, M. B. VALENTINUS, TURNER, BAUMLER, HERRENSCHWANDT, a BRUNN, BLANCARD illi Theriacam adjicit, Antimonium LOSSIUS & REBENTROST, Mercurium dulcem ZWINGER. Pulvrem & Salem Volatilem Viperarum cum polline Rad. Contrayervæ & Antimonio Diaphoretico KOEHLER 1), cum Pilulis è duobus Pharm. Edimb. & Camphora nubit KEY, cum eadem & Bezoardico minerali DUMONCHAU 2), Dra-

2) Sam. Theod. Quelmalz, Pr. Med. Prolus. de Hydrargyri Viribus a Sulphure suspensis, Lips. 1738.

1) Joh. Petr. Frane. Kehler, Med. Philippob. Commerce. Litter. Norimb. 1742. Hebd. X. Obf. I. p. 73.

2) du Monchau, Med. Cambrel. Journ. de Médecine. T. XII. p. 462.

ticum medicamentum recte rejiciunt ETTMÜLLER, VESTI & ECKMANN, STUSSIU^S & GEMEINHART, BOSCHETTI, RAUCH, VON LINDERN, ALBERTI & SCHRIMPFFIUS, BORELLUS & SIBECKER. Recidivas inde surgere jam MUSITANUS refert. Acido Nitri junctum sub forma Præcipitati rubri MATTHIOLUS, RANGONUS, BLONDUS, ALCAZAR, CÆSALPINUS, PLATER, SENNERTUS, WEICKARD, ZACUTUS, LOSSIUS & REBENTROST, M. B. VALENTINUS, HARVY apud TURNERUM, STOERCK. Sub forma Arcani Corallini HARTMANN, KNOBLOCH, HELMONTIUS 3), SARTORIUS, DE LE BOE SYLVIUS, SORBALT, GOKELIUS, FRAUENDÖRFER 4), GAUKES, DIBON, RAUCH; medicamenti genus, quod validissime primas vias irritat & rodit, justissime FRACASTORIUS, BRASSAVOLUS, FERRERIUS, M. J. PASCHALIS, FALLOPIUS, TOMITANUS, PETRONIUS, BORGARUTIUS, PEREDA, WIERUS, ZECCHIUS, VARANDÆUS, CORTILIO, GUARGUANTUS, RANCHINUS, MUSITANUS, TURNER, BOSCHETTI, HEISTER & SCHMID, BAUMLER, VON LINDERN, ALBERTI & SCHRIMPFFIUS improbant, nec adjectis Metallorum calcibus multum correxere, ut egregie RAUCH monet. Aurum enim adjunxit GALLUS, ESCHENREITER apud CRATONEM 5), SAXONIA, ANONYMUS GALLUS apud HORSTIUM 6), CHRISTINUS, BASSIUS, Aurum & Antimonii Regulum de PLANIS CAMPY, Stanum Fr. HOFFMANN & VAN DEN VELDE, OERIUS 7), Ferrum DIBON. Mercurium in Acido Nitri solutum multa Aqua dilutum laudat DIBON, quod remedium olim ma-

3*) Joh. Bapt. van Helmont, Bruxell. D. M. *Pestis tumulus*. Colon. 1644.

4) Phil. Frauendorfer, Phys. Circul. Brunens. *Ephem. N. C.* Dec. III. A. III. Obs. IV. p. 5.

5*) Eschenreiter, Medicus, citatur apud Cratonem, de quo supra §. II. not. 39.

6*) Celeber quidam Medicus Gallus allegatur apud Horstium, de quo supra §. VIII. not. 70.

7) Casp. Oerius, Tigurin. *Diff. de Hydrargyri Natura, Viribus & Usu*. Basilea 1706.

gna fama inter nos conspicuum sub nomine *Essentia Mercurialis* prostat, & cum remedio, quod JAUBERTHOU proponit, maxime convenire videtur. Medicamentum nunquam non nauseosum, ut & omnem præcipitatum per se, Præcipitatum Rubrum, Arcanum Corallinum, Turpethumque hodie vel rarissime usurpata optimis avibus relinquvi puto.

§. XXIV.

Hydrargyrus acido Salis unitus, & ita unitus, ut Salem acerrimum constituat, Mercurium Sublimatum Corosivum dicunt. Theriaca exceptum jam **BASILIUS VALENTINUS** 1) laudat, Succo Liquiritiae in formam Pilularum redactum **HERRMANN & BOECLER** 2), cum Mercurio Dulci & Calcibus Antimonialibus Diaphoreticis **FABRE**. Aqua dissolutum jam autem decimum quintum superioris saeculi Istrumentum exhibuit fuisse testatur **WISEMANN**. **BLANCARDUM** eodem usum esse **GORIS** refert, ejus mentionem facit **ZWELFER** 3); **KRAMER** multos Chirurgos illum administrare asseverat, jam à longo retro tempore Parisis in usum tractum fuisse **ASTRUC** testatur. Medicamentum, quod **DIBON** proponit, & quod ex Sublimato & Sale Ammoniaco fixo paratur, huc quoque pertinet. **TURNER** Londini obtinuisse narrat, **GMELIN** 4) & **CLERC** jam diu in Siberia esse referunt, superiori jam saeculo in Palatinatu propinatum fuisse **MEDICUS** 5) docet. Mentem magni

1) **Basilius Valentinus**, Alchem. Germ. Seculi XV. *Chymische Schriften*, per Petram.

2) **Paul. Hermann**, Prof. Lngd. Bat. *Cynofura Materie Med.* prius a Joh. Henningero, Prof. apud Nos Medic. Arg. 1710. edit. postea vero à Joh. Bæclero, Pr. Nostrate explanata & edit. Arg. 1736.

3) **Joh. Zwelfer**, D. M. Vindob. *Mantissa Spagyrica annexa est Pharmacopœie regie*, Norimb. 1668.

4) **Joh. Frid. Gmelin**, Prof. Med. Tubing. *Reise nach Siberien*. Gött. 1751.

5) **Frid. Casim. Medicus**, Med. Palatinat. *Sammlung von Beobachtungen aus der Arzneywissenschaft*, 2ter Band. Zürich 1766.

Præceptoris secutus Ill. VAN SWIETEN 6) medicamento maximam in Europa comparavit famam. Nullum unquam propositi fuit remedium tanto in Medicina applausu assumptum. Surrexere illico magni Patroni, surrexere nihilominus hostes insignes. Perpetuis adhuc hodie ingenia circumvoluntur turbis; istis remedii vile pretium, parca dosis, regimen vitæ commodum, jucundarum curationum observationes, pro scuto militant; his periculum sumnum, dosis fortuito auctæ, cura nimis protracta, sèpissime deficiens, blandioris ejusdem efficaciam remedii comparatio, cautas retinet manus. Meum licet non sit tantas componere lites, sicco tamen pede remedium ut præteream mihi imperare non possum. Novi certe plurimos inter celebriores Medicos & Chirurgos, qui lubenter suis de Sublimato assertis Palinodiam canerent; tanta quanta inde expectantur miracula videre non contigit, copiosa Vener. Parentis in his morbis præcipue experientia, meaque quotidiana me certiorem reddunt, tam insignia nequaquam, ut ipsi tribuuntur, mereri encomia, & licet methodum non plane damnem, nimis exaltatae laudes aliquiter limitentur optarem. Celebrant Corrosivum HAEN 7), BLASCHKE 8), GMELIN & GÄRTNER, SANCHEZ apud EOSDEM 9), LUDWIG, BONA 10), BÜCHNER & STOCK-

- 6) Gerard. L. Baro van Swieten, Arch. Imper. 1) Epistola ad Hundertmarkianum, Ejus Progr. de Ozena, de quo supra VIII. 78. insert. a. 1754. scripta. 2) Epistole due ad Josephum Beneventum a. 1755. scripta, totæ quante Diff. Spielmann & Ehrmann, de qua supra §. XVI. 42. incorpor. 3) Epistola ad Morandum, cuius Sylogen Afruc in *Traité des Tumeurs & Ulcères*, quem supra §. II. not. b. alleg. ficit. 4) Epistola ad Sylvetrem, quem *Medical Observ. and Inquir.* by a Society of Phys. in Lond. 1762. p. 232. intercal. est. 5) Description abrégée des Maladies, qui regnent le plus communément dans les Armées. Vienne 1759.
- 7) Ant. de Haen, D. M. Vindob. *Ratio medendi in Nosocomio prædictio*; Vindob. print 1756. mili 1760. excul.
- 8) Chrift. Blaßchke Diff. de Virtute Venenorum medicata. Vienn. 1757. cito Gött. Zeit. 1758. p. 278.
- 9) Sanchez, ut videtur Medicus Lusitanus, Parif. eo tempore degens, miscit Literas ad Gmelin. Diff. supra §. XVI. not. 37. alleg. insert.
- 10) Joh. Bona *Historia aliquot Curationum Mercurio sublimato corrodente perfectarum*. Veron. 1758.

HAUSEN

HAUSEN 11), LE ROI, in Tinctura Antimonii dissolvit
 BRUN, AURIVILLUS & GRUFBERG 12), STOERCK, RICHARD
 DE HAUTESIERK 13), SPIELMANN & EHRMANN, VOGEL
 & WICHMANN 14), CALVI, BOISSIER, LOCHER, CROON
 15), KNOLE 16), HARTMANN & HADEMANN, MEDICI
 ANGLI 17), LE BEGUE DE PRESLE 18), BROCKLESBY,
 LIEUTAUD, ROYER, COLLIN, MEDICUS, PLENCK, J. M.
 HOFFMANN 19), CLERC, HEUERMANN, ROSENSTEIN,
 CHRISTIANOPULO 20), CANESTRINI, THIRION, BUCHOZ
 21), RAYMOND 22), MUNNIKS, DE HORN, cum Sale Am-
 moniaco GARDANE, (quem vel à Mercurio Dulci alienum

- 11) Andr. El. Buchner, de quo supra §. VI. not. 19. & Ant. Frid. Stockhausen Diff. de Mercurii sublimati corrosivi Uju medico interno. Halæ Magd. 1758.
- 12) Sam. Aurivillus, Pr. Med. & Grufberg Diff. de Spiritu Vini Mercuriali. Upfal. 1760. cito Göttinger Zeitung, 1763. p. 464.
- 13) Richard de Hautesierk, Primar. Reg. Gall. Exercit. Med. Formulæ Medicamentorum Nosodochii militariibus adaptatae, prius Cassellis 1761. mihi Parif. 1765. excus.
- 14) Rud. Aug. Vogel, Prof. Med. & Joh. Ernest. Wichmann Diff. de insigni Venegerum quorundam Virtute medica. Gottingæ 1762. cito Vogels N. M. Bibliothe. T. V. p. 272.
- 15) Ant. Croon Tractatus de Lue Americana, ac omnium tutissima medendi Methodo. Melit. 1762.
- 16) Joh. Frid. Knolle, Fraustad. Polon. Diff. de Ossium Carie Venerea. Lips. 1763.
- 17) Medical Observations by a Society of Physicians in London. T. I. & II. ubi Fordyce, Gordon, Miller, Clephane, Davies, Pringle, Hastic, Boyd, Earther, Russel, Macaulay, Observat. me spæc. tradunt.
- 18) Le Begue de Presle, D. M. Paril. 1) Mémoire pour servir à l'Historie du Mercure sublimé corrosif. Paris 1763. 2) Observations sur l'usage interne du Colchique d'antouze, du Sublimé corrosif, de la Feuille d'oranger, du Vinaigre distillé &c. à la Haye & à Paris 1764.
- 19) Joh. Mich. Hoffmann, nunc D. M. Francof. Diff. de Mercurii sublimati Virtute in Affectionibus cutaneis. Arg. 1766.
- 20) Georg. Christianopulo, Med. Cathari Descriptio historica Morborum gravissimorum curatu maxime difficultum, nunc interno Mercurii sublimati corrosori usu feliciter sanatorum. Brix. 1767.
- 21) Buchoz, Med. Nancej. Lettre à Mr. Gardane 1768. inserta est in Recherches pratiques &c. de quibus supra §. XVI. 55).
- 22) Raymond, Med. Massiliens. Lettre à Mr. Gardane, Libro mox citato insert.

esse voluerunt ALBERTI & SCHRIMPFPIUS) BUCHOLZ 23), ANONYMUS GALLUS 24), BOURRU. Argentum, quod MAYERNE Sublimato & Ferrum, quod DIBON addit, nullius hic sunt pretii, simplex Mercurii Vivi adjectio à LE ROI proposita adhuc majoris virtutis esse poterit. Præter Veteres, qui omnes unanimi ore Mercurium sublimatum corrosivum ceu valentissimum venenum consideraverunt, DE LE BOE SYLVIUS nullum adeo temerarium fore, ut ipsum intus exhibeat, credit. UCAY nunquam sine periculo exhiberi posse retur, DEIDIER, TURNER plane rejiciunt, non multum placet HUNDERTMARCKIO; omnem lapidem movit ASTRUC, ac omni data opera homines ab ejus usu dissuadet; infensa ista cura ESTEVE, BROMFIELD, DOSSIE², POMME, ANONYMO GALLO 25), VENEL & DRILLHON, vix morbo leví GATAKER concedit, rejicit HIRSCHEL, WATHEN, PIBRAC, auctoritate DU PLESSIS, LOUIS, & omnium fere legionum Chirurgorum, BELLET 26), ANONYMUS GALLUS 27).

§. XXV.

Acidum Salis iusta Mercurii ratione ita saturatum, ut nullas ulterius vires rodentes exerere possit, commienda-
runt HARTMANNUS, KNOBLOCH, JUNCKER, JONSTON,
LOSSIUS & REBENTROST, GOKELIUS, ABERCROMBYUS 1),

23) Guil. Henr. Seb. Bucholz, D. M. Vinar. N. Att. Ph. M. Ac. N. C.
T. IV. Obf. LIII. p. 261. & sq.

24) Anonymus Gallus Dissertation sur la nature de l'Esprit de Nitre dulcifié
relativement à la Dissolution du Mercure &c. à Londres & Paris 1770.

25) vid. supra. §. IX. not. 3.

26) Bellet, Médiç. Reg. Gall. Exposition des effets d'un nouveau Remède de-
nommé Syrop Mercuriel; prius Parif. 1768. mihi 1770. edit.

27) Anonymus Gallus Reflexions sur une Brochure, intitulée: Examen des
nouvelles méthodes d'administrer le Mercure pour la guérison des Maladies
Venerieennes &c. inserées dans la nouvelle Edition des Effets du Syrop Mer-
curel de Mr. Bellet. Paris 1770.

1°) David, Abercrombyns, D. M. Lond. 1) Tuta ac efficax Luis Venereæ
curande Mercurius. Lond. 1684. 2) Opuscula. ibid. 1687.

ALBRECHT 2), ALBINUS & DE HORN, WEISBACH, LISTER,
 VIERZIGMANN 3), W. WEDEL & STOLL 4), VESTI & ECK-
 MANN, M. B. VALENTINUS, HEINRICI 5), BOSCHETTI,
 DIBON, RAUCH, HEISTER & SCHMID, BAUMLER, VENER.
 AVVS, KRAMER, WERLHOFF, HERRENSCHWANDT, DIL.
 PATER remedii caute præparati vires jam per insigne tem-
 poris spatium felicissimo cum successu experitur, YVO
 STAHL & FEINLER, DE ROTUNDIS, ALBERTI & SCHRIMPFF,
 FICKIUS, KNIPHOF, HILSCHER, STENZEL & KLIPSCH,
 BARRY, W. C. HOFFMANN, SCHARSCHMIDT, BOERHAVE,
 STOCK & BECKER, ANONYMUS GERMANUS 7), BORELLUS
 & SIBEKER, GYNONGYÖSSIU, BERNHARDT, LUDWIG,
 FABRE, SPIELMANN & EHRENNAN, HIRSCHEL, PLATNER,
 GARDANE. Inefficacem esse Mercurium dulcem, & qui ad
 sumum morbo levi & recenti conducat SARTORIUS, FRIESS
 & ORTLOB, ETTMÜLLER, UCAY, MUSITANUS, CHR. J.
 LANGIUS, VERCELLONUS, GUIARD, LUDOLF & GRASS,
 ROSENSTEIN, CANESTRINI contendunt: hinc eum aliquo-
 tis sublimando efficaciorem reddere tentarunt, & sub Pa-
 naceæ aliisque speciosis titulis commendaverunt DE MAY-
 ERNE, BLANCARD, ALBINUS & DE HORN, RIVIERE, RU-
 DOLPH JAC. CAMERARIUS & CASPAR, ZWINGER, TURNER,
 DIBON, KRAMER, BEHR, HUNDERTMARK & BERGMANN,
 VENEL & DRILHON, LIEUTAUD, PLATNER, HEUERMANN,
 à GUIARDO, GRAINGERO, ROSENSTEIN reprehensi, ab-
 furda sat ratione COLLE Sublimatum dulcem corrigere
 studuit, BLANCARD cum Theriaca junxit, cum Purganti-

2) Joh. Petr. Albrecht, Phys. Hildesh. Eph. N. C. Dec. II. A. VII. Obs. 18.
 pag. 47.

3) Joh. Vierziggmann, Norimb. Diff. de Phimof. Altorf 1695.

4) G. W. Wedel, de quo supra §. VI. 12. & J. Ad. Stoll Diff. de Mercurio
 dulci. Jenæ 1700.

5) Heinr. Heinrici, Prof. Med. Diff. Tela ex Pharetra Apollinis in situ securi-
 tatem subducta. Hala 1713.

6) Jo. Jüst. Fickius, Med. D. Jenens. Act. Phys. Med. A. N. C. T. V.
 Obs. XV. p. 70.

7) vid. supra §. XII. 21.

bus UCAY, GÜLDENKLEE, JACKSON, GOHL, HEISTER⁸⁾, RIVERUS apud BOSCHETTI, TREW, BASSIUS. Absorbentia addidit GOHL, ALBERTI & HAVIGHORST, DELBOEL⁹⁾, BÜCHNER & RICHTER¹⁰⁾, HUNDERTMARK, BÜCHNER & TELLGMANN. Millepedes singularem possidere efficaciam, cum Mercurio dulci si combinantur, censent FEUERLIN, à BRUNN, KOEHLER, DELBOEL, BORELLUS & SIBEKER. Cinnabari Antimonii & Opopbalsamo jungit JACKSON, cum Sulphure aurato Antimonii necunt PLUMMER¹¹⁾, KEY, BÜCHNER & RICHTER, HUNDERTMARCK, BÜCHNER & TELLGMANN, DENNISTON¹²⁾, BROKLESBY; cum Mercurio vita DOLÆUS, cum Camphora combinant SCHREIBER¹³⁾, HUNDERTMARCK, LANGHANS, in Decocto cum Lapide Calaminari aut Alumine Rochæ & Sarsaparilla KRAMER, in Decocto sudorifero IDEM, DELBOEL, CROPIUS¹⁴⁾, FABRE, LANGHANS, in Aqua Fumariae STOERCK. Mercurium Præcipitatum albus, quem vix à Mercurio dulci differre ex Chemia patet, MAYERNE, DE LE BOE SYLVIUS, FRIESS & ORTFLOE, OVERCAMP, HARVY apud TURNERUM, RAUCH, HERRENSCHWANDT, BOERHAVE, HUNDERTMARCK & BERGMANN, GARDANE proponunt; ipsis tamen UCAY, GAUKES, BOSCHETTI, BAUMLER contradicunt. Flores Mercurii à VIGIERIO commendati vix à præcipitato albo di-

8) Laur. Heiffer, de quo supra §. XIX. 12. *Chirurgia*, prius Norimb. 1718.
Germ. vernac. mihi Amt. 1750. Latin. impr.

9) Joh. Matth. Delboel, Colon. Agr. Diff. de tuta & facili quadam Luem Venereum curandi Methodo. Arg. 1750.

10) Andr. El. Büchner, de quo supra §. VI. not. 19. & J. Erh. Richter Diff. de Medicamentorum Mercurialium cum Salibus puratorum Efficacitate per adjunctum Sulphur ad certos quosdam morbos magis accommodanda. Haile Magd. 1754.

11) Andr. Plummer, Pr. Med. Edimbr. *Essay & Observations de la Société d'Edimbourg*, T. I. Art. VI. p. 51.

12) Denniston *Journ. de Med.* T. VIII. p. 251.

13) J. Frid. Schreiber, Med. Petrop. *Observationes & Cogitata de Peste*, prius Petrop. 1740. mihi Berol. 1744. excuf.

14) Fr. Lud. Chr. Croppius, D. M. Hamburg. *Nov. Act. Phys. Med. A.N.C.* T. I. Obs. LXXXI. p. 274.

stinctos esse constat, ejus Mercurius albus foliutivus ita descriptus est, ut facile pateat, eundem nunquam fuisse paratum. Num multoties reiterata Sublimatio Mercuriū Dulcem efficaciorē reddere queat, jam dubitaverunt STENZEL & KLIPSCH, & magnus ille BOERHAVE, quibus lubens subscribo.

§. XXVI.

Mercurium in Alcali fixo solutum, & tædiosa vere ratione ad usum Medicum adaptatum proponunt LUDOLF & GRASS. Liquorem Salis Ammoniaci à Mercurio abstractum multum laudat QUERCETANUS & SEVERINUS, sed & hunc & varios Spiritus Mercurii diaphoreticos, quales HARTMANN, JONSTON, JOHRENIUS & EISENER proponunt, aliasque varios Mercurios diaphoreticos mitto, & illis, quorum interest, talium præconia canere permitto. Ad secundam indicationem transeo, qua virus venereum varia ratione ex corpore expellere fuerunt co-nati. Plurimi Auctores hic pertinentes jam sunt adducti, vix non omnes scilicet, qui Decocta Lignorum commendarunt, & plurimi ex illis, quos Mercurialia adhibuisse dixi. Nil mihi nunc reliquum est quam eos recensere, qui propriam evacuationis speciem hic necessariam esse duxerunt, & eos, qui universalibus evacuationibus id ipsum præstare studuerunt.

§. XXVII.

Mercurius, quia ratione, qua vulgo adhiberi solebat largissimam salivæ fluxum excitasse observatus fuit, hinc longe plurimi Auctorum hanc excretionem expulsioni virus Venerei præ reliquis competere, & in ea movenda maximam Hydrargyri in sananda Syphilide virtutem confistere reputarunt, & eum semper ea ratione administrata

runt, ut Ptyalisimum excitaret. Huc pertinet ALEX. BENEDICTUS 1), CATANEUS, BOLOGNINUS, VIGO, FRACASTORIUS, MASSA, MATHIOLUS, LOBERA, RINIUS, VICTORIUS, DE HERY, FERRERIUS, M. J. PASCHALIS, FALLOPIUS, MONTUUS, CHALMETEUS, FRACANTIANUS, PETRONIUS, ALCAZAR, CAPIVACCIO, QUERCETANUS, PERDULCIS, PLATER, VARANDÆUS, SEPTALIUS, SENNERTUS, JUNCKER, ZACUTUS, JONSTON, SARTORIUS, VIGIERIUS, GULDENKLEE, TRUMPHIUS & CAPELLE, MATTOT & GURRIN, DE LE BOE SYLVIUS, SPARR, WISEMANN, SYDENHAM, DE SORBAIT, W. WEDEL & LÖW, LOSSIUS & REBENTROST, GOKELIUS, ABERCROMBYUS, BLANCARD, FRIESS & ORTLOB, ANONYMUS GALLUS 2), DOLÆUS, ETTMÜLLER, ALBINUS & DE HORN, CALMETTE, UCAY, VALLISNERIUS, OVERCAMP, MUSITANUS, GARNIER, CAMERARIUS & CASPAR, PURMANN, LANZONUS, VESTI & ECKMANN, JACKSON, HARRIS, E. STAHL & THEBESIUS, JOHRENIUS & EISENER, HELVETIUS, ZWINGER, E. CAMEARIUS & WEISSMANN, M. B. VALENTINUS, E. STAHL & ISAAC, BOULTON 3), HENNINGER & THILEMANN, GOHL, WEISBACH, STUSSIUS & GEMEINHARDT, GORIS, HARVY apud TURNERUM, TURNER, ALLIOT & LEAULTÉ, HEISTER, BOSCHETTI, ALBERTI & HAVIGHORST, J. C., FREIND, BAILLY & FREMONT, RAUCH, HEISTER & SCHMID, PALMER 4), ASTRUC, VON LINDERN, LA METTRIE, FURSTENAU & PAXMANN, WERLHOFF, FEUERLIN, HERRENSCHWANDT, olim quoque laudabat VENER. PARENS, FR. HOFFMANN, ALBERTI & SCHRIMPFFIUS, KOEHLER, FICKIUS, OVELGÜN, HILSCHER, SCHLICHTING, STENZEL

1) Alex. Benedictus, Pr. Med. Venet. Opera. 1497.

2) §. XVI. not. 77.

3) Rich. Boulton, Angl. Cestriens. *Physico-Chirurgical Treatise of the Gout &c. and the Lues Venerea.* Lond. 1714.

4) Sam. Palmer *Epistola ad Turnerum ejus Syphilidi de qua supra §. II. not. c.) inserita.*

& KLIPSCH, JUCH & WEBER, W. C. HOFFMANN, BÜCHNER & FRANCK, KEY, SCHARSCHMIDT, BOERHAVE, MEAD, BEHR, STOCKIUS & BECKER, ANONYMUS GERMANUS 5), BORELLUS & SIBECKER, GRAINGER, GYNONGYÖSSIUS, BERNHARDT, CROPIUS, LUDWIG, LOT, AUGUSTINI, VENEL & DRILHON, BROCKLESBY, HIRSCHEL, PLATNER, HEUERMANN, BOURRU. Inter hos licet multi fuerint, qui morbos Venereos etiam sine salivatione curari posse confitebantur, tamen omnes hanc excretionem seu salubrem agnoscebant. Gravissima quæ humores adeo violenter solutos, ut glandulis fálibus elabantur, comitari & sequi non possunt non symptomata, in causa fuerunt, ut hæc curandi methodus multis odiosâ fuerit. Pertinent huc omnes, qui Mercurii administrationem in genere rejēcere, pertinent huc Inunctionis hostium pluriimi illam nonnisi ob salivationis atrocitatem reprehendentes. Auditores, qui vel Purgantibus 1. interrupta Mercuriali medicatione, aut adjectis substantiis aliis Mercurii vim salivatoriam infringere studuerunt, & de quibus adhuc in posterioribus, huc facere nemo non videt. Sublimati Patronos Salivationi non favere, licet illis invitis fæpius accidat, notum est. Pauci qui restant, quorum plurimos ob textus angustiam ad superiores classes redigere nequivi, aut ex singulari remedio nullam sputationem expectant, nunc enumerandi remanent. VENTI & JACOBI 6), RIBINSON, KNIPHOF, LUDOLF & GRASS, PROFILY 7), OWEN, GATACKER, PLENCK.

§. XII. 21.

6) Just. Vesti, de quo supra §. XVII. not. 8. & Joh. Ernest. Jacobi Diff. de Lue Venerea. Erf. 1689. Author Dissertationis, qui Respondens esse videtur, quoniam principiis Præsidis contradicit, ob Mercurii certissime odium, Ptyalismum damnat.

7) Joh. Profily Essay and exact method of curing the Venereal Disease. Lond. 1748. cito Gött. Zeit. 1748. p. 379.

§. XXVIII.

Cum hodie evictum sit salivationem esse effectum Mercurii in nimis larga quantitate assumti, prudentisque Medici officium in eo consistere, eundem ea modo humoribus ingerere quantitate, ut à virus Venereo excitatam spissitudinem, neutquam autem naturalem humorum crassum dissolvat, hinc quoties à qualicunque ejus adhibendi ratione salivæ effluxus, vel Prodromi modo apparent circa eam avertendam omnis lapis movendus. Variis substantiis vim Mercurii Sialogogam infringi posse sibi persuasere multi; MAYERNE, HOFFMANN & VAN DEN VELDE, TURNER, SCHROMMIUS, VENER. AVUS & PARENS sulphur eo scopo exhibuerunt, quod nihil efficere autumat HEUERMANN. GALLUS, HOFFMANN & VAN DEN VELDE Aurum, quod ipsum solum sub forma Croci exhibitum, Ptyalismum movisse HIRSCHEL observat, ULTIMI quoque Stanum commendaverunt. Camphoram vel Unguento adjectare vel masticare jussere MISSA & DESPATUREAUX, RAININ, CORDET, TILLOLOY, LE ROI, LANGHANS, ANONYMUS GALLUS I), CANESTRINI, quem non sufficere SCHREIBER, ASTRUC, ROYER, HEUERMANN, qui idem de pulvere Lumbricorum monet, referunt. JAKSON & TURNER Alcali Fixum commandant; num in C. H. Cinnabaris aut Æthiops possunt surgere? num metalla nulli sali juncta ad secundas vias transibunt? quid ab Alcali expectandum? unde istæ vires Camphoræ? Hydrargyrum excedens per purgantia eliminare suaserunt & salivæ fluxum excedentem faltem moderare voluerunt à BETHENCOURT, BRASSAVOLUS, SEPTAILLS, BLANCARD, FR. HOFFMANN & VAN DEN VELDE, JAKSON, ZWINGER, TURNER, VENER. AVUS & PATER, POUPPE' DES PORTES; omnem Ptyalismum strenue per purgantia fugandum esse rati sunt HOCK, VELLA,

i) §. IX. 3.

J. BENE.

J. BENEDICTUS, ALMENAR, AMATUS, RONDELETIUS, BOTALLUS, DORDONUS, PALMARIUS, MONAVIUS, GHINUS, MAYERNE, SORBART, DOLÆUS, VALLISNERIUS, J. C. LANGIUS, MOYLE 2), HEINRICI, PITCARNIUS, VERCELLONUS, DIBON, SCHROMMIUS, A. WEDEL & SLEVOGT, DESAULT, KRAMER, DOUGLASS, PUJATUS, YVO STAHL & FEINLER, DE ROTUNDIS, VOYSIN, MARTEAU & CHESNEAU, EAERUS 3), DELBOEL, BÜCHNER & TELLGMANN, LE NICOLAIS DU SAULSAY, COSTE, LANGHANS, WATHEN. Non inficias eo fuisse inter hos, qui salivatione etiam maximum sanari credebant, huicce tamen methodo semper palmarum tribuebant. Contra Purgantium usum non potuerunt non insurgere, qui Salivationem ad curam Luis necessariam ducebant, cum haec inde interruptatur, sive jam multum inde debilitatum corpus omnino impune aliam evacuationem ferre non posse arguentes, illis denique qui morbum absque sensibili excretione excuti posse credebant, haec ratio blandiri non potuit. Colloco huc DE HERY, FRACANTIANUM, PETRONIUM, ALCAZAR, SARTORIUM, SYDENHAM, GARNIER, VESTI & ECKMANN, WEISBACH, STUSSIUM & GEMEINHARDT, DEIDIER, ASTRUC, LA METTRIE, HERRENSCHWANDT, RABOURS & CANTWELL, MIDY & DESBOIS, BEHR, BORELLUM & SIBEKER, FABRE ad mentem PETITI, BROMFEILD, VENEL & DRILHON, GATACKER, LIEUTAUD, PLENCK, JAUBERTHOU, CLERC, ROSENSTEIN, BELLET. Medicationem Mercurialem interrumpendam esse, ut salivatione moderetur, praecesserunt HOCK, ALMENAR, MAYNARDUS, ABETHENCOURT, LOBERA, DE HERY, BORGARUTIUS, PALMARIUS, ZECCHIUS, MERCURIALIS, DE TORREZ, PIGRAY, VIGIERIUS, TRUMPHIUS & CAPELLE, MAJOR & SCHIPPEL, ALBRECHT,

2) Jo. Moyle, Chirurg. Lond. *Chirurgical Memoirs being account of many extraordinary Cures.* Lond. 1708. cito Berh. Meth. stud. Med. ed. Hall. p. 766.
3) Joh. Jac. Eaerius, Altorf. Diff. de Abusu Purgantium in Morbis Venerosis. Altorf. 1749.

GAUKES, PITCARN, VERCCELLONUS, CHICOYNEAU (cujus auctoritate hæc medendi ratio vulgo Monspelii obtinens, *Monspeliensis* vocata est) & PELLISSERY, WILLOUGBY, DEIDIER, RAIBERTI, HAGUENOT, ANONYMUS ANGLUS 4), RABOURS & DE LA CLOY, A BRUNN, KRAMER, GUISARD, VOYSIN, HILSCHER, RABOURS & CANTWELL, MIDY & DESBOIS, DELBOEL, CONNALIUS & CONNEL, CHEVALIER & LE THIEUILIER, CAIRNOAN, MISSA & DESPATUREAUX, GOULAUD, (methodum ab extinctione designans,) COSTE, FICHET DE FLECHY, BROMFIELD, LANGHANS, POMME, ANONYMUS GALLUS 5), SAUVAGES, LIEUTAUD, ROYER, JAUBERTHOU, CLERC, ROSENSTEIN, HOUSTET, BELLET, BOURRU. Omnes denique Sublimati Fautores vel levissimo Ptyalismo apparente medicamentum leponunt, & leni cathartico nifus versus inferiora duducunt. Hanc ab ipsa natura dictatam medendi rationem oppugnare ausi sunt SEPTALIUS, FRIESS & ORTLOB, ETTMÜLLER, J...C..., FREIND, PALMER, MOONEY, FABRE, GATACKER, PLATNER, WATHEN, PLENCK, DE HORNE, GARDANE. Notandum vero hic absolute ducimus, plures inter nominatos Autores non adeo interruptam Mercurii exhibitionem taxasse, quam potius ideam absque sensibili evacuatione morbum superare velle pro inconcino declarasse. Quis prudens Medicus unquam resolventia & incidentia eo usque porrigit, ut penitus dissoluti humores Diabetem, Diarrhoeas, & Sudores colliquativos excitent? Quis, ubi humores condensandi sunt, eos eousque coget, ut immobiles in vasis hærentes multifariam obstructionis speciem dignant? nonne uno ore reprehendendi sunt omnes illi, qui qualemcumque medicamentum tanta quantitate corpori ingerunt, ut ægrum in oppositum curationis malum præcipitent? Ratione ea, quam nunc explicui, si exhibetur

4) §. XIX. not. 35.

5) §. IX. 3.

Mercurius, tum omnino Decocta Lignorum possunt addi, quorum efficacia in Virus Venereum, §. VII. dicta, etiam victoriam reportabit, sed ob rationes ibidem allegatas hæc Decocta nequaquam, ut sudores excitent, erunt propinanda; sicut enim salivatio ad salutarem Mercurii actionem non est necessaria, ita quoque sine sudorum exprefſione Decocta Lignorum exoptatos effectus exferent. Fator mihi plane æquivalere, qua ratione Mercurius admittetur, semper istud metallum potissimum Syphilidis vindex manebit: non multum medelæ formam curo, mox externus, mox internus Hydrargyri usus erit proficuus, mox placet GARDANI idea, internam & externam medicationem conjungentis, mox una ratione medendi deficiente alteram arripio, modo præbeatur remedium, ut nullam noxam inferat, nec curam moretur, scopo potiemur; hic prudentiam, hic Medici folertiam, hic cautam observationem desidero, absit omnis temeritas, exulet omne præjudicium, verus Apollinis alumnus blande res moderando, ex voto Curam absolvet. Nonne Mercurio & Lignorum Decoctis etiam Extractum famosum Cicutæ addi posset? nescio quid obstet: sint judices accurate instituta experimenta, num tali ratione gravissimus hostis facilius vinci queat.

§. XXIX.

Cum de expellendo per medicamenta Virus Venereo semper cogitaverint Auctores, cum cura per Decocta Lignorum suscepta ea semper ratione fuerit instituta, ut largissimi fuerint excitati sudores, cum varia præparata Mercurialia, quibus morbum abigi viderunt, validissime primas vias evacuerint, cum denique ipsum Mercurium inunctum interdum sine excitata salivatione, cutis aut alvi excretionem augendo morbum sustulisse inter primos jam

observaverint BOLOGNIUS, VIGO, LOBERA, RINIUS,
PASCHALIS, PETRONIUS &c. hinc credebant, quacunque
ratione moveatur sudor, quo cunque modo ducatur alvus,
morbum profligari, aut saltem Specificorum actionem ju-
vari posse. Fuerunt denique Auctores, qui ulcera cor-
pori inurendo, ut per ea eliminetur Heterogeneum, hu-
mores inspissans morbum impugnare conati sunt.

§. XXX.

Therapiam per Sudorifera commendavit præterea superi-
oribus fæculis uno fere ore inter Medicos recepta hæresis,
omne contagium esse venenum, & venena humoribus in-
hærentia sudoriferis pellenda esse, nec non LEONIS observa-
tio circa Barbaros solo itinere in Numidiam aut Nigritarum
Regionem sine ulla alia medicatione Syphilidem curantes,
id quod FALLOPIUS à valido exercitio, quod iter requirit,
& à climate fervidissimo, unde largi sudores, deducit.
Præter eos, quos §. VII. & fqq. notavi, sudorifera in ge-
nere laudaverunt CLOWES, KNOBLOCH, JUNCKER, ZA-
C TUS, ALLAIN & GUERIN 1), BRAYER & PUVLON 2),
WALDSCHMIDT, VESTI & JACOBI, OVERCAMP, VIER-
ZIGMANN, LANZONUS, ZWINGERUS, BOULTON, STUSS-
SUS & GEMEINHARDT, HARVY apud TURNERUM, HEI-
STER, A. WEDEL & SLEVOGT, FOURNEAU & BARFECNECHT,
FURSTENAU & PAXMANN, JUCH & WEBER sudorifera
amara & naueabunda ob vim Anthelminticam laudantes,
STOCKIUS & BECKER, KALTSCHMIDT & ALBERTI. Hanc
Therapejam reprehenderunt & insufficientem affluerunt

1*) Dionys. Allain, D. M. & Guil. Guerin Q. M. *An Lui Venerei Alexi-
pharmacæ?* Par. 1630.

2*) Nic. Brayer, D. M. & Claudius Puvlon Q. M. *An que Hydrygyro non
redit?* *Syphilis hydroticæ gerouranda?* Par. 1670.

REYNAUD 3), CALMETTE, HEINSIUS, GARNIER, FR. HOFFMANN & VAN DEN VELDE, CHR. J. LANGIUS, HARRIS, CAMERARIUS & WEISSMANN, VERCILLONUS, GORIS, ALLIOT & LE AULTE', BAILLY & FREMONT, HEISTER & SCHMID, BAUMLER, ASTRUC, VENER. AVUS & PARENS, RABOURS & CANTWELL, CAIRNOAN, MISSA & DESPATU-REAUX, LANGHANS, GATACKER, GARDANE. Confiteor ingenue me non fatis posse mirari, quod adeo multi Medici ad morbum evidenter à spissitudine oriundum, medicationem adhibuerint, quæ, partibus fluidioribus corpus privando, novam spissitudinis speciem absolute debuerunt producere, quæque humores non attenuatos agitando gravissima obstructionum, errorum loci, solutionis continui symptomata gignere omnino debuit. Sudorem autem excitarunt medicamentis intus datis, quo à MASSA & BLANCARDO laudatum Sulphur, à GALLO spretum, adhuc referendum, sed etiam balnea tam humida quam sicca administraverunt, illaque tam nativa five thermas, quam ex aqua, cui non raro varias substantias adjecerunt, arte parata.

§. XXXI.

Balnea simpliciter proponunt HOCK, M. J. PASCHALIS, SENNERTUS, MATTHIEU & BOURDELOT 1), MAYERNE, BAGLIV, FOURNEAU & BARFECNECHT, BOERHAVE; Balnea ex aqua cum Herbis Emollientibus GILINUS 2), J. BENEDECTUS, ALMENAR, PHRISIUS, cum Absurgentibus & Detergentibus TORELLA, cum Aromaticis ROMERUS, BORGARUTIUS, Thermas RONDELETIUS, CARYOPHILUS

3rd) Claud. Reynaud, Lugd. Q. M. *An solis Sudoriferis curari possit Lues Venerea?* Monisp. 1673.

1st) Nicol. Matthieu, D. M. & Petr. Bourdelet Q. M. *An in Curatione Lues Venerea Balneum?* Lutet. 1639.

2nd) Conradus Gilinus, A. A. & M. D. *Opusc. de Morbo Gallico.* 1497.

3) Balnea pagi Avinionis in Agro Senensi & Thermas Abulas & Aquas ferratas Neapolitanas; Baregianas nuper de BORDEU 4). Balneorum usum morbo curando non sufficere, imo plus noxae quam solatii afferre, testantur MASSA, VICTORIUS, TRINCAVELLIUS, FRIZIMELICA, PETRONIUS, SILVATICUS, PLATER, VARANDÆUS. Balnea temperata transpirationem juvando omnino actionem Specifcorum poterunt juvare, contra calida ea valent, quæ circa sudorifera dicta fuerunt. Balnea Laconica, alias Stuphæ appellata, conferre reputarunt TORELLA, HOCK, CATAENEUS, JOH. BENEDICTUS, qui Nativum Sudatorium St. Germani multum laudat, ALMENAR, VIGO, PHRISIUS, JO. PASCALIS, L. FUCHSIUS, FERNELIUS, RONDELETIUS, PETRONIUS, qui Observationem de Mendico fimo ad collum usque obruto & ita curato adducit, qualem methodum apud Polonos frequentem esse SINAPIUS testatur. BRUELE, MINADOUS, PERDULCIS, PLATER, VARANDÆUS, GULDENKLEE, SENNERTUS, WALDSCHMIDT, BLANCARD, BAGLIV, ZWINGER, GOHL, WEISBACH, BOERHAVE, CAMERARIUS & BREYER. Improbant autem istam medendi rationem BRASSAVOLUS, CALVO, MUSITANUS, VERCELLONUS, A. WEDEL & SLEVOGT, qui morbum etiam inde reddi graviorem & pertinaciorem addunt: id quod ex illis, quæ §. antecedente monui, sat evidens fit. Idem judicium ferendum de illis, qui validissimis exercitiis corpus in sudorem resolvi voluerunt, VELLA, FRACASTORIUS, MATTHIOLUS, LOBERA, BRASSAVOLUS, M. J. PASCALIS, FRACANTIANUS, PETRONIUS, BORGARUTIUS, ALCAZAR, SINAPIUS, BOERHAVE, justissime reprehensi à MONTAGNANA 5), ALMENAR, GALLO, FALLOPIO, To-

3) Pasch. Cariophilus, *de Thermis Herculanis*. prius Vindob. 1737. mihi Mantua 1739. excuf.

4) Franc. de Borden, Med. Bareg. *Journ. de Med.* T. XIII. p. 180.

5**) Barthol. Montagnana, Pr. M. Pata. *Consilium medicum* 1499.

MITANO, PERDULCI, SENNERTO, WEDEL & LÖW, DO-
LEO, E. STAHL & THEBESIO.

§. XXXII.

Virus Venereum per Purgantia fugare tentarunt tam illi, qui istud humoris melancholico tribuerunt, quam illi, qui omnem curam in eo ex corpore expellendo consistere reputarunt. Huc pertinet MARCELLUS 1), Cumanus, qui Medici Castrensis officio apud eundem exercitum functus est, qui cum copiis Car. VIII. inter quos primum morbum vi-
guisse constat, conflictavit (WELSCH *Sylloge Curat. & Obs.*
p. 30. & 68.), LEONICENUS 2), GILINUS, TORELLA, MON-
TESAURUS 3), AQUILANUS, ROMER, (notante WELSCH
l. c. 34.) MONTAGNANA, CIRCELLUS 4), (*ibid. p. 35.*) BE-
NIVENIUS 5), DE VIGO, MAYNARDUS, PHRISIUS, DOR-
DONUS, ALCAZAR, CÆSALPINUS, W. WEDEL & LÖW,
OVERCAMP, CHR. J. LANGIUS, ZWINGER, VERCCELLONUS,
HARVY apud TURNERUM, DIBON. Huc pertinet Mecho-
acanna à MINADOO laudata, Mercurius vitae & alia Anti-
monii Præparata Emetica à QUERCETANO, CLAUDINO,
HARTMANNO, SENNERTO, ZACUTO, DE LE BOE SYLVIO,
CRISTINO, LENTILIO, HARVY apud TURNERUM & DIBON
proposita. Faciunt huc porro Semina Euphorbiæ Lathyri
L. à ZACUTO commendata, Pulpa Cucumis Colocynthi-
dis L., à DE LE BOE SYLVIO recensita, Tinctoria ejusdem
à FABRE celebrata, quæ BOURRU quoque placet, Medica-

1**) Marcellus Cumanus, *de Morbo Gallico*. 1495.

2**) Nic. Leonicenus, Pr. Med. Ferrar. *de Epidemia*, quam Itali *Morbum Gallicum*, Galii Neapolitanum vocari. Venet. 1493.

3**) Natal. Montesaurus Veron. *de Epidemia*, quam vulgares Mal Franzö appellan. 1498.

4**) Franc. Cirellus M. Sc. 1500.

5**) Anton. Benivenius, M. Florent. *de additis ac mirandis Morborum & Sanacionum Casis*. Florent. 1507.

mentum ex Ære paratum, de quo GERLACH 6) præcipit, Radix mirabilis Jalappæ L., quam GULDENKLEE Specificam dicit, Gratiola Offic. L. à KRAMER magni facta, Radix Afari Europæi L. à FERRERIO commendata, Radix Cyclaminis Europæi L. à PLATERO in medium lata, neq; non Cortex Sambuci nigræ L. FERRERIO adoptatus. Autores, qui Purgantia Mercurialis proposuerunt, jam supra allegavi; illi qui Purgantia tanquam remedia generalia adhibuerunt, huc non pertinent. Insufficientem esse imo noxiari, quæ per Cathartica instituitur, medicacionem rectissime omnino docuerunt CATANEUS, VOCHS, FERNELIUS, FRIZIMELICA, CAPIVACCUS, RUDIUS, VARRANDÆUS, HEINSIUS, MUSITANUS, VERCELLONUS, TURNER, HEISTER & SCHMID, BAILLY & FREMONT, ASTRUC, RABOURS & CANTWELL, BAJERUS, SCHARSCHMIDT, CAIRNOAN, MISSA & DESPATUREAUX, HIRSCHEL, JAUBERTHOU. Inconfusito omnino de expellendo ex corpore miasmate occupati sunt Medici, quod dummodo ejus in humores producti effectus curentur, sponte per evacuationes naturales sedecit; graviter in Artis leges impingunt, qui materiam non præparatam evacuationibus aggrediuntur, & effectum à causa procatarctica excitatum hac remota etiam sublatum iri confidunt; his si addas Purgantia, partes fluidiores ex corpore expellere, validiores concussiones ventrum & spasmos viscerum causari, quam male illa in morbo, sub quo insigni spissitudine humores laborant, exhibeantur, fit evidens.

6) J. Chr. Gerlach, Arch. Duc. Wurtemb. Eph. N. C. Cent. VI. Obs. L.
p. 392.

§. XXXIII.

Pessime omnino GILINUS, TORELLA, VICTORIUS,
RUDIUS, ZACUTUS, W. WEDEL & LÖW, LOSSIUS &
REBENTROST Cauteria commandant; si enim virus per
illa quoque posset educi, tamen non tam de illo elimi-
nando, quam de effectu ab ipso producto corrigendo de-
bemus esse folliciti, Ulcera apud Syphiliticos, con-
sentientibus omnibus Chirurgis, semper malos mores in-
duunt, ideo Cauteria non possunt non gravi morbo aliud
grave symptoma superaddere, idquod jam BRASSAVOLUS,
VARANDÆUS ac WYNELL notaverunt.

§. XXXIV.

Num VAULOU^E¹⁾, qui castrationem suadet, & W.
WEDEL & LÖW, qui Chirurgiam infusoriam commen-
dant, merentur nominari?

§. XXXV.

Institueram Auctores, qui arcano quodam remedio
deleterium morbum aggrediebantur, penitus silentio præ-
terire; cum autem plures ex Neotericis Tractatibus sic in-
nominati mansissent, quos tamen sedulo perquisivi in
Lectorum emolumentum, & ut negligentiæ culpam luem,
illos tangere tantum consului. Non repeto farraginem
Auctorum, quos jam ASTRUC rimatus est; ab anno Se-
culi nostri quadragesimo pergo: inter hos si quendam omi-
sero, in causa est, quod meis oculis non apparuerit. VOYSIN
ergo Panaceam suam vegetabilem & depuratorium san-
guinis commendat, ARIZARRA¹⁾ Essentiam, PELLERIN
tædiosum haud imitabile Præparatum sifit, WINCKLER

1) Joh. Vauloué Genabie. Q. M. An inveterata Lui Castratio conferat? Monsp.
1662.

1) Gaët. Arizarra, Chir. Xenod. St. Mar. novæ, Nuovo Methodo per librare
il corpo umano con sicurezza dal male venero &c. Firenze 1743. cito Gört.
Zeit. 1743. p. 475.

Tincturam Venereum non Mercurialem extollit, de TORRES 2) Arcana ratione inungit, MAUFLATRE & QUERENET 3) Præparatum singulare Mercuriale possident, KEYSER 4) Trageas suas, quas ex Mercurio per Acetum informam Salis redacto, cui exigua portio Terræ Martis juncta est, componi, ex Hist. de l' Acad. Roy. des Scien. 5) patet, adhuc hodie exhibet. Hic in transitu dictum velim, jam BRASSAVOLUM, Mercurium cum Acido vegetabili jungere docuisse; istud tamen Præparatum non interne exhibebat, sed tantum Unguento suo Mercuriali commiscebatur. His præter KEYSERUM & in ipsius libris invenienda copiosa testimonia variis adhuc alii favent, ut ANONYMUS 6), VANDERMONDE 7), ANONYMUS alias 8), PASSERAT DE LA CHAPELLE 9), AURRAN 10), VENEL & DRILHON, ROUX 11), THIRION, GARDANE. Non minor est numerus hostium; improbantur à THOMAS 12),

2) De Torres, Med. Due. Aurel. 1) Lettre à Mr. Morand sur les effets suivre prenans du Mercure. Paris 1753. 2) Lettre à Mr. de Vernage sur la Méthode de guérir les maladies vénériennes par une préparation de Mercure, dont la plus forte dose n'excite jamais de salivation. Paris 1754.

3) Mauflatre & Querenet Journ. de Med. T. IV. p. 182. 243. 323. 403.
4) Keyser, Med. Parif. 1) Réponse à l'Auteur anonyme d'un Traité des Tumeurs & Ulcères. Paris 1759. 2) Méthode pour l'administration de ses Dragées dans le traitement des Maladies Vénériennes. Paris 1762. imprimé par Ordre du Roi. 3) Examen d'un Livre, qui a pour titre: Parallel des différentes méthodes de traiter la Maladie Vénérienne. Paris 1763.

5) 1759. p. 102.

6) Anonymus Gallus Lettre d'un ancien Professeur en Médecine de Paris à Mr. Vandermonde, pour servir de Réponse à la Lettre d'un Médecin de Province à un Médecin de Paris. Paris 1759.

7) Vandermonde, D. M. Fac. Par. Journ. de Med. T. X. p. 499.
8) Anonymus Gallus Dissertation épistolaire adressée à Mr. le Maréchal de Biron sur une Lettre du Tyr. des Tumeurs & Ulcères. Paris 1760.

9) Passerat de la Chapelle, Med. Reg. in Insula Minorca, Journ. de Med. T. XIX. p. 414.

10) Aurran Fils, hand ita pridem Demonstr. Anat. in Xenod. Reg. apud Nos Lettre à son Pere, Journ. de Med. T. XXIV. p. 263.

11) Franc. Roux, Maffil. Diff. de Tragearum Antiveneriarum Praestantia. Monsp. 1765.

12) Thomas, Med. D. Parif. Préservatif sur les Dragées Antivenerieunes du Sieur Keyser. Paris 1756.

LE CAMUS 13), ASTRUC, ANONYMO 14), DOSSIE, POME, ANONYMO alio 15), FAIRE, DE HORNE, MUNNICKS, BOURRU. LANGHANSIO sua Essentia Mercurialis Helvética placet, DE REYNAL 16) Arcana ratione Sublimatum & Turpethum corrigit. DE VELNOS Arcanum Vegetable sub forma Syrupi laudat. Enemata Mercurialia, quæ ROYER invenit, FROUSSARDO 17) blandiuntur, ANONYMO GALLO 18) infensa, ut & GARDANO, qui Liquorem fundamentalē ex Sublimato componi conjicit; JACQUET 19) Antimonium ratione propria præparat, NICOLE 20) remedium absque Mercurio, quem tamen omnibus ejus medicamentis inesse MARGÈS 21) probat, possidere glorriatur. DUVICQ 22) remedium suum non Mercuriale celebrat, simile PASTEL 23) arridet; BELLET denique Syrupo suo Mercuriali unice confidit, cui ANONYMUS GALLUS 24) applaudit. Hunc ex Mercurio in Acido Nitri soluto Alcohole excepto & Syrupo edulcorato componi DE HORNE probat, & ipsum strenue damnat, eundem acriter GARDANE & ANONYMUS quidam GALLUS 25) perstringunt.

13) Le Camus, D. M. Par. *Journ. Economiq.* 1756. Août p. 112. & 1757-
Janvier p. 135.

14) Anonymus Gallus *Recueil de plusieurs Pièces, concernant le Traité des Tumeurs & Ulcères, par un Médecin de Province.* Paris 1759.

15) §. IX. not. 3.

16) de Reynal, olim Chir. Castr. Gall. *Méthode résolutive de guérir la Verole.*
Paris 1763. cito *Journ. de Med.* T. XIX. p. 478.

17) Frouard, M. D. (à Chambon en Bassigny) *Lettre à Mr. Royer sur les bons effets de ses Lavemens Antiveneriens.* Paris 1766.

18) §. IX. not. 3.

19) Jacquet, olim Chir. Principis Ludov. Wurtenb. *Histoire abrégée de l'Antinoïne.* Paris 1765. cito *Journ. de Med.* T. XXII. p. 479.

20) Nicole, Gall. Reg. Chirurg. *Lettre à Mr. Morand, fils, sur un Remède Antivenerien, dans lequel il n'entre point de Mercure.* Paris 1767.

21) P. Margès, Chirurg. *Examen & Analyse chymique des différents Remèdes, que Mr. Nicole met en Usage pour le traitement des Maladies Venerieennes.* Paris 1771.

22) Duvicq, M. D. *Sur l'usage d'un Remède spécifique Antivenerien, dans lequel il n'entre point de Mercure.* Paris 1767.

23) De Pastel Opusc. Paris 1767. cito Dissert. Munniks, de qua supra §. XVI.

24) p. 15. not. s.

25) vid. §. XXIV. not. 27.

25) vid. §. XXIV. not. 24.

SYLLABUS AUCTORUM.

A.	Betera	19	Calvo	22	Desbois
Albercrombyus	58	Bethencourt	23	A. Camerarius	18
M. Alberti	33. 37	Bigorre	36	E. Camerarius	33
L. Alberti	13	Blancard	14	R. J. Camerarius	32
Albinus	42	Blaschke	56	Camus	75
Albrecht	59	Blegny	27	Cancrinii	35
Alcazar	11	Blondius	22	Cannevarius	4
Ailain	68	Boceler	55	Cantwell	46
Alliot	33	Böhm	12	Capelle	45
Almenar	9	Berhavre	18	Capivaccius	27
Aloysius	3	Bois (du)	49	Cardanus	15
Amatus	18	Boistier	15	Cariophilus	70
Anonymous	10. 11. 12. 24. 28. 29. 38. 46. 52. 54. 58. 58.	Bologninus	40	Caspar	32
	74. 74-75	Bonacossus	56	Cataneus	11
Aquilanus	11	Bordeu	17	Ceftonus	25
Arbaud	36	Borellus	20	Chalmetenus	20
Arizzarra	73	Borgarutius	25	Charles	19
Astruc	3	Boschetti	42	Chaw	15
Augustini	35	Botallus	7	Chefnau	23
Aurivillus	57	Boujonnier	45	Chevalier	24
Anrran	74	Boulton	62	Chicoyneau	46
B.		Bourdetot	69	Christianopulo	57
Bagliv	13	Bourru	22	Circellus	71
Baierus	65	Brant	8	Clandinus	4
Bailly	33	Brafavolus	5	Clerc	39
Barfecnacht	49	Brayer	68	Clowes	40
Barry	38	Brendel	34	Cloy (de la)	33
Bartholomius	43	Breit	33	Colle	4
Bassius	29	Breyer	18	Connel	47
Baffellus	19	Brocardus	8	Cordet	47
Bates	52	Brocklesby	47	Cornicius	23
Battus	19	Bruceans	19	Cortilio	7
Baumler	33	Brusele	19	Cofte	14
Bayro	18	Brun	51	Cransen	18
Becker	46	Brunellus	18	Crato	7
Behr	39	Bunn	22	Croon	57
Bellet	58	Buchner	14. 28-57.	Croppius	60
Belloste	49		60	D.	
A. Benedictus	62	Buchoz	57	Daumond	10
J. Benedictus	8	Buchholz	58	Decker	27
Benivenius	71	C.		Deidier	42
Beraldus	43	Cæsalpinus	7	Delbael	60
Berengarius	9	Cairneau	47	Deldgado	16
Bergmann	23	Calmette	32	Denniston	60
Bernhardt	49	Calvi	35	Default	38
				Daumond	10
				Franchier	28
				Franck	54
				Frauendörfer	19
				Fraxinola	46
				Freind	33
				Fremont	40
				Fries	49
				Frizumelica	33

Froussard	75	Henninger	33	M. J. Langius	42	Monavius	26
L. Fuchsius	17	Herrenschwandt	33	J. Langius	36	Monchan (du)	53
R. Fuchsius	17	Herrera	18	Lanzonus	16	Monnier	46
Fürstenau	24	Herrmann	55	Lapus	25	Montagnana	70
G.		Hery	18	Laurentius	17	Montanus	8
Gärtner	34	Heuermann	55	Leaulté	33	Montefaurus	71
Gallus	6	Hildanus	29	Leautaud	47	Montus	3
Gardane	35	Hilscher	38	Leon	19	Mooney	18
Garnier	10	Hirsichel	5	Leonicenus	71	Morgagnius	25
Gataker	50	Hoek	9	Leonis	4	Morphaus	35
Gankee,	12	Fr. Hoffmann	6	Leonus	17	Moyle	65
Geach	25	J. M. Hoffmann	57	Lieutaud	35	Müller	14
Gemeinhardt	49	W. C. Hoffmann	34	Lindern	12	Munnicks	35
Gerlach	72	Horn	42	Linaeus	16	Mire (ia)	46
Ghinus	19	Horne	35	Liffer	32	Mulitanus	4
Gilinus	69	Horfstius	22	Lobera	N.		
F. Gmelin	55	Houftet	47	Locher	13	Neander	26
P. G. Gmelin	34	Hundertmarck	23	Löwd	13	Neubaur	32
Gockelius	14	Hutten	15	Loffius	10	Nicole	75
Gohd	19	I.		Lot	34	Nieser	27
Goris	38	Jacklon	37	Lowe	23	Nolanus	14
Goulard	38	Ch. Jacobi	51	Ludolf	6. 38	O.	
Grainger	39	E. Jacobi	63	Ludwig	11	Oerius	54
Grashuis	28	Jacquet	73	Luffon	32	Ovelgün	29
Grafs	38	Jalon	43	M.	Overcamp	19	
Grufberg	57	Jansonius	18	Macchellus	17	Owen	34
Grunpeckius	8	Jauberthon	35	Maggins	17	P.	
Guarguantus	17	J. C.	33	Major	27	Pacius	7
Guerin	32	Jonston	10	Manardus	17	Palmarius	6
Gnillaumet	19	Isaac	40	Marcellus	71	Paimer	62
Guifard	38	Isla	4	Marges	75	Paracelsus	22
Güldenklee	28	Juch	34	Marteau	34	Paracus	19
Guyon	9	Juncker	12	Massa	3	J. Paschalais	22
Gynongyöfüssius	34	K.	51	Massarias	17	M. J. Paschalais	11
H.		Kempf	51	Matthieu	69	Pafferat	74
Hademann	14	Kalm	31	Matthiolus	6	Pafel	75
Hæn	56	Kaltschmied	13	Mattot	32	Patin	45
Haguenot	38	Key	43	Maunatre	74	Pauli	8
Hammen	32	Keyser	74	Mauran	47	Paulmier	6
Harris	32	Klaunig	14	Mayerne	5	Paxmann	24
J. Hartmann	19	Klipsh	34	Maynardus	39	Peaget	42
P. Hartmann	14	Kniphof.	38	Mead	34	Peliffery	46
Haschardus	8	Knobloch	36	Medicus	55	Pellerin	38
Hasselquist	5	Knörr	36	Mercatus	19	Perdulefis	8
Havighorst	37	Knoll	57	Mercurialis	19	Pereda	22
Hautefierck	57	Kohler	53	Metric (ia)	18	Petronius	3
Heinrici	12	Kramer	14	Midy	33	Phrifius	8
Heinsius	36	L.		Minadous	7	Pibrac	50
Heißer	46. 60	Lange	14	Milla	34	Pigray	21
Helmontius	54	Langhans	34	Mombel	34	Pitcarinius	13

Planerius	9	Riviere	51	Sparr	21	M. B. Valentinus	40
Planiscampy	15	B. Robinson	34	Spielmann	34	Vallisnerius	40
Plater	3	N. Robinson	33	E. Stahl	5.	Vandermonde	74
Platner	29	Roi (le)	34	Iv. Stahl	33	Varandæus	7
Plenck	35	Romerus	8	Stenzel	34	Vauloué	73
Plummer	60	Roncallus	10	Stief	52	Vella	8
Pointet	49	Rondeletius	6	Stiſſer	42	Venel	49
Poll	16	Rofelius	17	Stock	46	Venuſtus	27
Pomme	35	Rofenstein	10	Stockhausen	57	Vercellonus	27
Poterius	6	Rotundis	35	Sterck	13	Vefſius	4
Presle	57	Roux	74	Stoll	34	Vicorius	42. 63
Profily	63	Royer	35	Stoffius	49	Vidus Vidius	10
Pujatus	33	Rudius	5	Swieten	56	Vierzigmann	59
Purmann	37	Ryff	20	Sydenham	32	Vigierius	32
Q.							
Quarin	14	Sala	43	Jac. Sylvius	40	Vigo	44
Quelmalz	53	Sanchez	56	Joh. Sylvius	17	Vochs	9
Quercetanus	22	A. Saporta	22	T.		Vogel	57
Querenet	74	J. Saporta	27	Tellermann	14	Voylin	38
Quincy	5	Sartorius	11	Thebeſius	5	W.	
Quiquebeuf	6	Saugey (dn)	47	Thieuillier	34	Waldſchmidt	49
R.							
Rabault	45	Sauvages	47	Thirion	35	Waſthen	47
Rabours	33. 46	Saxonia	19	Thomas	74	Weber	34
Raiberti	46	Scharfſchmidt	28	Thuillier	48	A. Wedel	36
Raifin	47	Schippel	27	Tilloloy	47	W. Wedel	13. 59
Ranchinus	29	Schlichting	23	Tomitanus	4	Weickard	27
Rangonus	4	Schmaus	17	Torella	7	Weißbach	16
Rauch	43	Schreiber	60	Terres	74	Weißmann	33
Raymond	57	Schromunius	37	Torrez	19	Werhof	29
Rebentrost	10	Seguyn	45	Tozzotti	18	Wichmann	57
Renner	17	Sennertus	7	Trew	14	Wicrus	39
Renodæus	36	Septalius	7	Trincavellius	18	Willoughby	46
Reynal	75	Severinus	20	Triumphius	45	Winckler	36
Reynaud	69	Sigogne	36	Turner	5	Wilemann	39
Richter	60	Silvaticus	19	U.		Wynell	9
Rigault	19	Sinapins	4	Ucay	29	Z.	
Rinius	18	Sinte.aer	36	Unizer	45	Zacutus	27
Riolanus	19	Slevogt	36	V.		Zecchius	7
Ritter	6	Sorbaɪt	48	Baf. Valentinus	55	Zwelfer	55
						Zwinger	27

E R R A T A.

Pag. 3. not. 2. pro Bærhavi leg. Bærhavii. p. 6. lin. 5. pro RITFER l. RITTER. p. 8. lin. 8. pro (.) l. (?) p. 10. not. 1. lin. 1. pro 1744. l. 1644. ibid. lin. 2. pro 1744. l. 1674. p. 13. lin. 16. poſt l. adde radicem. p. 15. not. 27. pro Roncallum l. Roncallum. p. 19. not. 52. pro Silvatinus l. Silvaticus. p. 26. lin. 15. pro l. 4. Fl. p. 32. lin. penult. text. pro Cammerarius l. Camerarius. p. 34. n. 29. pro mercurialiſt. mercurialiſt. p. 37. lin. 9. poſt expellendum adde virus. p. 39. lin. 2. pro Gynongyölius l. Gynongyölius. p. 47. not. 19. pro a l. o. p. 50. inſin. pro (.) l. ſemper (?) p. 51. not. 2. pro Braun leg. Brunn. p. 54. not. 6. pro celebriſt l. celebris. p. 55. l. 15. pro ante l. ante. p. 56. l. 9. del. (.) prim. p. 56. not. 6. pro Beneventum l. Benvenutum. p. 60. l. 6. pro fi l. fi.

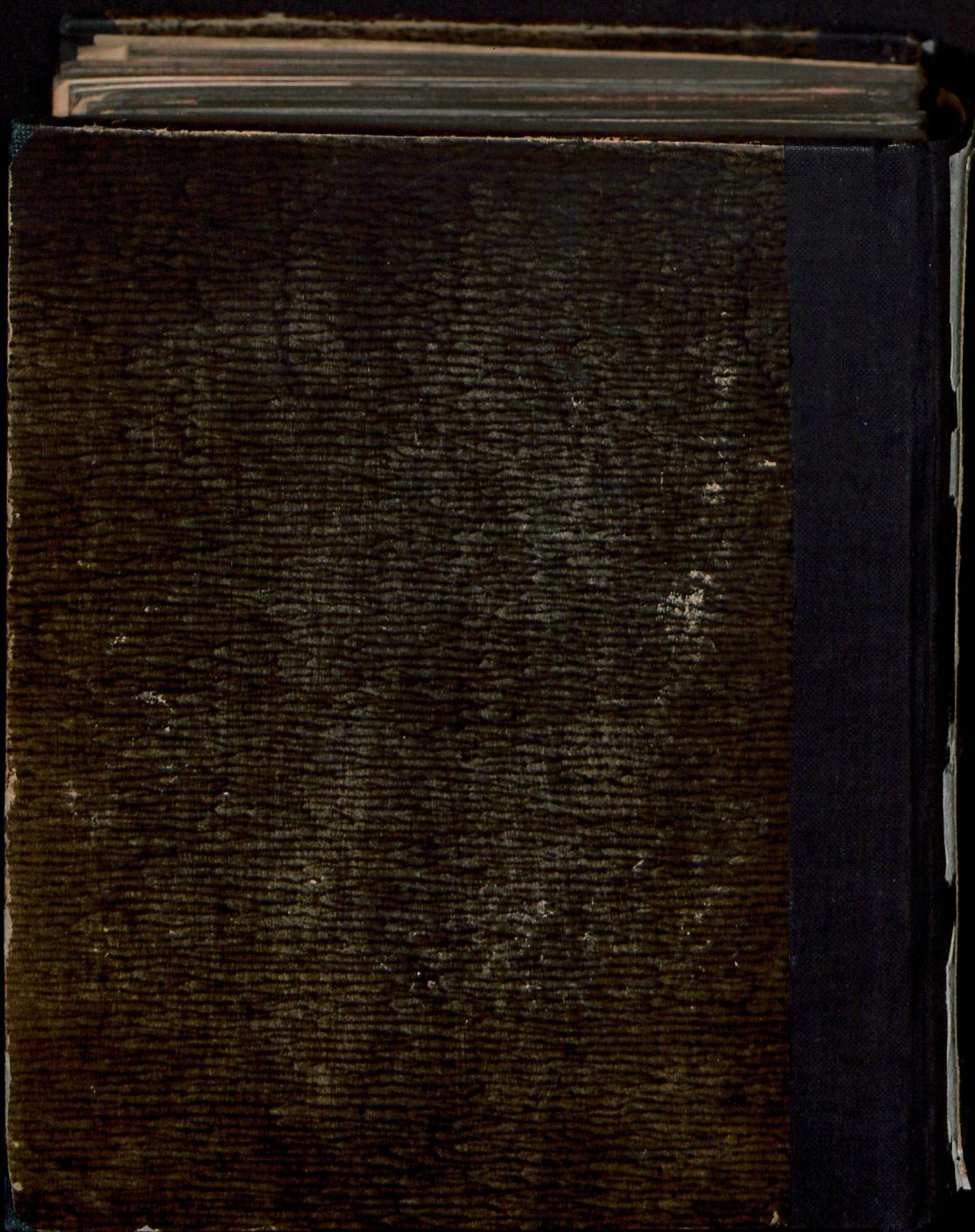
Strassburg, Med. Diss., 2.

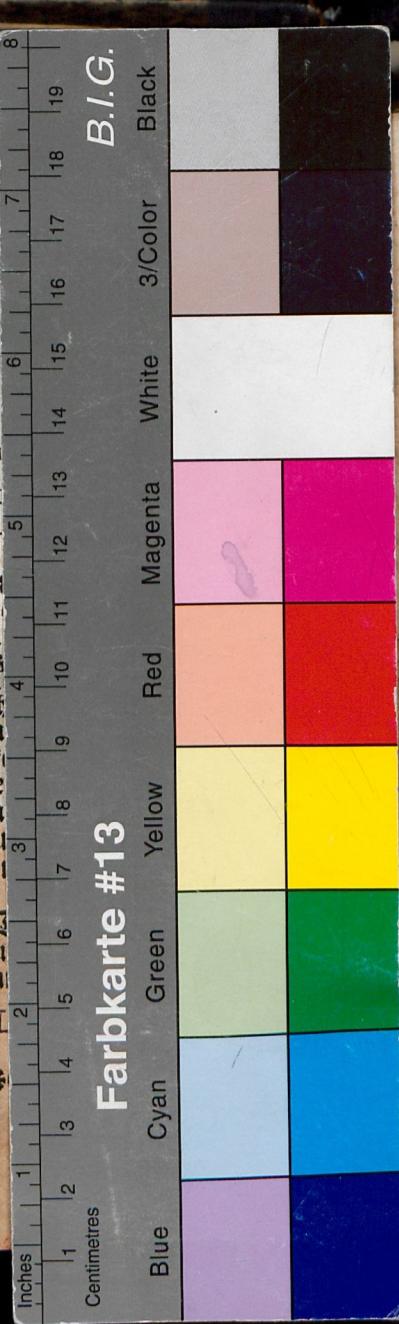
ULB Halle
004 194 284

3

Sb.

12
13

VARIAS SYPHILIDIS THERAPIAS PRO LICENTIA GRADUM, HONORES ET PRIVILEGIA MEDICINÆ DOCTORIS

RITE IMPETRANDI

SOLEMNI PHILIATRORUM DISQUISITIONI

S I S T I T

DIE XXIX. MAJI A. MDCCCLXXI.

MICHAEL FRID. BOEHM

ARGENTORATENSIS

H. L. Q. C.

ARGENTORATI

Typis JOH. HENR. HEITZII, Universitatis Typogr.

